

วารสารฟ้าเหนือ

คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย

วารสารวิชาการด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

Fa Nuea Journal

ปีที่ 12 ฉบับที่ 2 กรกฎาคม - ธันวาคม 2564

Vol. 12 No. 2 July - December 2021

ISSN : 1906-5329 (Print) ISSN : 2465-4981 (Online)

คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย

วารสารฟ้าเหนือ

ปีที่ 12 ฉบับที่ 2 กรกฎาคม-ธันวาคม 2564

Fa Nuea
Journal

FACULTY OF HUMANITIES CHIANG RAI RAJABHAT UNIVERSITY

ภาพประกอบ : คุณวิสิทธิ์ บุญเรือง ศิษย์เก่าโปรแกรมวิชาเอกศิลปกรรม
สาขาออกแบบประยุกต์ศิลป์ ปี 2546

ชื่อผลงาน : การผลิบานของความสุข

ผู้สะสมผลงาน : คุณประธาน ปิ่นแก้ว

คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย

วารสารฟ้าเหนือ

ปีที่ 12 ฉบับที่ 2 กรกฎาคม-ธันวาคม 2564

ISSN : 1906-5329 (Print) ISSN : 2465-4981 (Online)

Faculty of Humanities, Chiang Rai Rajabhat University

เจ้าของ

วัตถุประสงค์

คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย
เพื่อตีพิมพ์และเผยแพร่ผลงานวิชาการในรูปแบบบทความวิจัย
บทความวิชาการ และบทความหนังสือ สาขาวิชาภาษาและ
ภาษาศาสตร์ วัฒนธรรมและประเพณี คติชน วรรณคดีและ
วรรณกรรม ศิลปะ ดนตรี การแสดง และสาขาวิชาสังคมศาสตร์
สังคมวิทยา มานุษยวิทยาการพัฒนาสังคม และชาติพันธุ์ศึกษา

กำหนดตีพิมพ์เผยแพร่
ปีละ 2 ฉบับ

ฉบับที่ 1 มกราคม - มิถุนายน
ฉบับที่ 2 กรกฎาคม - ธันวาคม

ที่ปรึกษา

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศรชัย มุ่งไธสง
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุทัศน์ คล้ายสุวรรณ
รองอธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปฏิพันธ์ อุทยานกุล
คณบดี คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สหทัย สิทธิวิเศษ
ที่ปรึกษาคณบดีคณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย

บรรณาธิการ

อาจารย์ ดร.อาภิสรา พลนรัตน์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย

รองบรรณาธิการ

อาจารย์อัครนิภา สายน้ำเย็น มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย

เลขานุการ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์วราภรณ์ ศรีนาราช
มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่
อาจารย์มณี จำปาแพง
มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่

กองบรรณาธิการ

ศาสตราจารย์เกียรติคุณ ดร.สมพงษ์ วิทยศักดิ์พันธุ์	มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
ศาสตราจารย์ ดร.ปฐม หงษ์สุวรรณ	มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
รองศาสตราจารย์ ดร.กิติมา อินทร์พรรยา	มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
รองศาสตราจารย์ ดร.โกวิทย์ พิมพวง	มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
รองศาสตราจารย์ ดร.บุญยเสนอ ตริวิเศษ	มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
รองศาสตราจารย์ ดร.ปานใจ จุฬาพันธุ์	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
รองศาสตราจารย์ ดร.วรวรรณ ศรียาภัย	มหาวิทยาลัยพะเยา
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เจตนิพิฐ สังข์วิจิตร	มหาวิทยาลัยรังสิต
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กุลสิรินทร์ อภิรัตน์วรเดช	มหาวิทยาลัยราชภัฏ- บ้านสมเด็จเจ้าพระยา
ผู้ช่วยศาสตราจารย์อดิวิษฐ์ พนาพงศ์ไพศาล	มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่

ฝ่ายประสานงาน

1. อาจารย์ปรียาภา วังมณี	มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่
2. อาจารย์จรงค์ษ์ มณีวรรณ	มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่
3. อาจารย์พรเทพ สุวรรณศักดิ์	มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่

ฝ่ายตรวจรูปแบบ

1. อาจารย์อรทัย ชันโท	มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่
2. อาจารย์บุษราคัม ยอดชะลูด	มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่
3. อาจารย์กรชนก นันทกนก	มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่
4. อาจารย์ธัญญา สังข์วิจิตร	มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่

ฝ่ายพิสูจน์อักษร

1. อาจารย์กัลยาณี สายสุข	มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย
2. อาจารย์วรรณทิวา เชียงตุง	มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย
3. อาจารย์จิรปรียา เสน่ห์ทรัพย์	มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย
4. อาจารย์บุญยวดีจันทร์ พรหมหล้า	มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย

ฝ่ายศิลปกรรม เทคโนโลยีและสารสนเทศ

1. อาจารย์ ดร.บุตรี เวทพิเชฐโกศล	มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย
2. นายเอกสิทธิ์ สอิ่งแก้ว	มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย
3. นายเฉลิมพล ใจชุ่มเต็ม	มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย
4. นายนฤเทพ ผาคำ	มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย

ออกแบบและพิมพ์ที่ ร้านสินอักษรการพิมพ์ 888

56/5 หมู่ 11 ต.รอบเวียง อ.เมือง จ.เชียงราย 57000 โทรศัพท์ 087-7256680

-
- บทความทุกเรื่องในวารสารได้รับการประเมินและตรวจคุณภาพโดยผู้ทรงคุณวุฒิ 3 ท่าน (Peer Review)
 - ทักษะและข้อคิดเห็นของบทความที่ปรากฏในวารสารฉบับนี้เป็นของผู้เขียนแต่ละท่าน ไม่ถือว่าเป็นทักษะและความรับผิดชอบของกองบรรณาธิการ
 - สามารถดาวน์โหลดเงื่อนไขการส่งและรูปแบบบทความ ได้ที่ <https://so01.tci-thaijo.org/index.php/FaNJ>
 - ติดต่อกองบรรณาธิการวารสารฟ้าเหนือ
คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย
80 หมู่ 9 ถนนพหลโยธิน อำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย 57100
Email : fanueajournal@crru.ac.th โทร. 0-5377-6013 ต่อ 1210
หรือติดต่อบรรณาธิการ อ.ดร.อาภิสรา พลนรัตน์ (0-9185-3693-6)

บทบรรณาธิการ

คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ มีความมุ่งมั่นในการจะผลิตวารสารทางวิชาการ “ฟ้าเหนือ” ซึ่งเป็นวารสารที่มุ่งเน้นเผยแพร่ผลงานวิชาการในรูปแบบบทความวิจัย บทความวิชาการ และบทวิจารณ์หนังสือ สาขาวิชาภาษาและภาษาศาสตร์วัฒนธรรมและประเพณี คติชน วรรณคดีและวรรณกรรม ศิลปะ ดนตรี การแสดง และสาขาวิชาสังคมศาสตร์ สังคมวิทยา มานุษยวิทยาการพัฒนาศึกษา และชาติพันธุ์ศึกษาให้ปรากฏและเป็นที่ยอมรับจากวงวิชาการระดับชาติ

“ฟ้าเหนือ” ฉบับนี้ได้รับเกียรติจากนักวิชาการที่ได้ส่งบทความมาตีพิมพ์จำนวน 7 เรื่อง โดยเรื่องแรกเป็นบทความเรื่อง **ภูมินามชื่อโรงเรียนประถมศึกษาในสังกัดสพ. เขต 2 จังหวัดสงขลา** ของจริญญา ทาริกานนท์ และคณะ ได้สนใจนำเสนอที่มาของภาษาที่ใช้ในการตั้งชื่อตลอดจนอิทธิพลที่มีผลต่อการตั้งชื่อ เปลี่ยนชื่อและภาพสะท้อนทางสังคมในยุคอดีตถึงปัจจุบันของชื่อโรงเรียนประถมศึกษาในสังกัดสพ. เขต 2 จังหวัดสงขลาต่อมาเป็นบทความเรื่อง **การใช้ถ้อยคำสื่ออารมณ์ของบทเพลงทองคำในรายการ The Golden Song เวทีเพลงเพราะของจันทิมา นวลเพชรและคณะ** ได้นำเสนอแง่มุมในการวิเคราะห์เนื้อหาและการใช้ถ้อยคำสื่ออารมณ์ของบทเพลงในรายการ The Golden Song เวทีเพลงเพราะ Season 2 จากกรอบการแบ่งกลุ่มรอบรองชนะเลิศและรอบชิงชนะเลิศ ไปติดตามกันว่าเนื้อหาบทเพลงสื่ออารมณ์ประเภทใดมากที่สุด เช่นเดียวกับบทความเรื่อง **ประณามบทในคำฉันท์ดุขุฎีสังเวยกล่อมช้าง : การศึกษารูปแบบด้านการประพันธ์และเนื้อหา** ของณัฐพล ใจเอี่ยม ที่แม้จะเป็นเพียงการศึกษารูปแบบด้านการประพันธ์ได้แก่นันทลักษณ์และภาษาและศึกษา

รูปแบบด้านเนื้อหาแต่ในขณะเดียวกันเราก็สามารถรับรู้ถึงวิถีชีวิตความเชื่อเกี่ยวกับ
สิ่งศักดิ์สิทธิ์หรือบุคคลที่เคารพของประณามบทในคำฉันท์ดุขกวีสังเวยกกลม
ข้างทั้งสิ้น 24 บท ได้เป็นอย่างดี

ต่อด้วยบทความด้านการพัฒนาทักษะภาษาจีนเรื่อง**ปัจจัยที่ส่งผลต่อ
การใช้ภาษาจีนกลางตามทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21** ของนักศึกษา
หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิตสาขาภาษาจีนมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย ของ
دنพุงค์ ชีวินวิไลพร และคณะได้นำเสนอปัจจัยที่ส่งผลต่อการใช้ภาษาจีนกลาง
ตามทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 และเพื่อศึกษาระดับการใช้ภาษาจีนกลาง
ตามทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ทั้งนี้ผลการศึกษสามารถสะท้อนความ
ความนิยมการเรียนรู้ภาษาจีนของเด็กไทยในฐานะภาษาต่างประเทศได้อีกด้วย
ส่วนบทความวิจัยอีกเรื่องคือ **วิเคราะห์กระบวนการเรียนรู้ภาษาไทยของเด็ก
หัวเมือง ในแบบเรียนเร็ว เล่ม 1** ของรัช มั่นต่อการ ได้ศึกษาวิเคราะห์กระบวนการ
การเรียนรู้ภาษาไทยของเด็กหัวเมือง ในแบบเรียนเร็ว เล่ม 1 ผู้เขียนประยุกต์ใช้
แนวคิดของสมเด็จพระยาดำรงราชานุภาพซึ่งมีพระประสงค์ให้เด็กหัวเมือง
อ่านหนังสือออกเขียนหนังสือได้ นับเป็นบทความที่เปิดโลกในอดีตให้คนยุคปัจจุบัน
ได้ทราบถึงกระบวนการเรียนรู้ภาษาไทยของเด็กหัวเมืองได้เป็นอย่างดี

ปิดท้ายด้วยบทความภาษาอังกฤษและบทความภาษาจีนเริ่มจากเรื่อง
**Perceptions and Language Learning Strategies of Chinese Students:
A Case Study of Chiang Rai Rajabhat University** (การรับรู้และ
กลวิธีการเรียนภาษาของนักศึกษาจีน: กรณีศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย)
ของณัฐพล สันธิ และคณะ โดยมุ่งเน้นศึกษาการรับรู้และกลวิธีการเรียน
ภาษาของนักศึกษาจีนที่มาศึกษาต่อณมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย ซึ่งเป็น
อีกหนึ่งบทความที่สะท้อนถึงความนิยมของชาวจีนที่มาศึกษาต่อณมหาวิทยาลั
ราชภัฏเชียงรายในยุคปัจจุบันแม้จะอยู่ในสถานการณ์การป้องกันการติดเชื้อการ

แพร่ระบาดของไวรัสโคโรนาที่ตาม และบทความสุดท้ายได้แก่ เรื่อง **The Market Perception of Tourism Destination for Chinese Promotion in Chiang Rai, Thailand (基于中国市场推广的泰国清莱旅游目的地感知研究)** ของ YUAN MIN และคณะ ได้สำรวจภาพสะท้อนความต้องการของนักท่องเที่ยวชาวจีนที่มีต่อจังหวัดเชียงราย ตลอดจนข้อเสนอแนะต่างๆ หลังจากการได้ท่องเที่ยวจังหวัดเชียงรายแล้ว ผลการศึกษาครั้งนี้นับเป็นประโยชน์ต่อแวดวงการท่องเที่ยวหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องของจังหวัดเชียงรายเป็นอย่างยิ่ง

นอกเหนือจากบทความที่เต็มไปด้วยคุณค่าทางวิชาการทั้ง 7 เรื่องข้างต้นแล้วหน้าปกวารสารฉบับนี้เป็นภาพวาดชื่อ “การผลิบานของความสุข” ซึ่งได้รับเกียรติจากศิลปินคุณวิสิทธิ์บุญเรืองศิษย์เก่าโปรแกรมวิชาเอกศิลปกรรมสาขาออกแบบประยุกต์ศิลป์ปี 2546 ปัจจุบันรับราชการครูและเป็นศิลปินอิสระ โดยได้รับการสนับสนุนจากผู้สะสมผลงาน คือคุณประธาน ปิ่นแก้วขอขอบพระคุณยิ่ง

กองบรรณาธิการหวังว่าท่านผู้อ่านจะมีความสุขอิมเมที่ได้อ่านบทความอันเต็มไปด้วยคุณค่าทางวิชาการ กองบรรณาธิการขอขอบพระคุณนักวิชาการที่เมตตาส่งผลงานข้างต้นมาตีพิมพ์ และหวังเป็นอย่างยิ่งว่า “ฟ้าเหนือ” ฉบับนี้จะเป็นเวทีสำหรับนำเสนอผลงานวิชาการเป็นสะพานเชื่อมโลกของผู้ที่สนใจ “มนุษยศาสตร์” ให้ได้มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกันตลอดไป

อาภิสรา พลนรัตน์
บรรณาธิการวารสารฟ้าเหนือ

สารบัญ

บทความวิจัย

ภูมินามชื่อโรงเรียนประถมศึกษาในสังกัด สพ. เขต 2 จังหวัดสงขลา 1

Toponymy of Naming Schools in Songkhla Primary Educational Service Area Office 2

จริญญา ทาริกานนท์ และคณะ Jarinya Tarikanon and Others

การใช้ถ้อยคำสื่ออารมณ์ของบทเพลงทองคำในรายการ The Golden Song
เวทีเพลงเพราะ 32

Using Words to Express the Emotions from the Impressive Songs on the Television Show of Thai Singing Contest, "The Golden Song"

จันทิมา นวลเพ็ชร และคณะ Jantima Nuanpet and Others

ประณามบทในคำฉันท์ตฤณสังเวทกล่อมช้าง : การศึกษารูปแบบด้าน
การประพันธ์และเนื้อหา 55

Invocation in The Elephant Pacification Poems : a Studies on the forms of Literature and Context

ณัฐพล ใจเอี่ยม Nattapol Chaiaiam

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการใช้ภาษาจีนกลางตามทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 75

ของนักศึกษาหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิตสาขาภาษาจีน

มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย

The Factors that Affect in Using Mandarin Chinese Based on the 21st Century Learning Skills of the Fourth-year Students from the Bachelor of Arts Program in Chinese Language, Chiang Rai Rajabhat University

دنุพงศ์ ชีวินวิไลพร และคณะ Danuphong Cheewinwilaiporn and Others

วิเคราะห์กระบวนการเรียนรู้ภาษาไทยของเด็กหัวเมือง ในแบบเรียนเร็ว เล่ม 1 91

Analysis of the Thai Language Learning Process of the Children of the City In the Fast Study, Volume 1

อิช มั่นต่อการ Tach Montokarn

.....

Perceptions and Language Learning Strategies of Chinese Students: 114

A Case Study of Chiang Rai Rajabhat University (CRRU)

การรับรู้และกลวิธีการเรียนภาษาของนักศึกษาจีน: กรณีศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย

ณัฐพล สันธิ และคณะ Natthaphon Santhi and Others

.....

The Market Perception of Tourism Destination for Chinese 137

Promotion in Chiang Rai, Thailand”

基于中国市场推广的泰国清莱旅游目的地感知研究

YUAN MIN and Others

.....

ภูมินามชื่อโรงเรียนประถมศึกษาในสังกัด สพป. เขต 2

จังหวัดสงขลา

Toponymy of Naming Schools in Songkhla

Primary Educational Service Area Office 2

จริญญา ทาริกานนท์^{*1} ศักดาพร ไชยพูล² ศิรินาถ ช่วยรอด³ ปரியากรณ์ ชูแก้ว⁴ อลิสา คุ่มเคี่ยม⁵

Jarinya Tarikanon^{*1} Sakdaphorn Chaipool² Sirinart Chuayrod³

Pariyakorn Chukaew⁴ Alisa KhumKhaiam⁵

บทคัดย่อ

บทความวิจัยฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาที่มาของภาษาที่ใช้ในการตั้งชื่ออิทธิพลที่มีผลต่อการตั้งและเปลี่ยนชื่อและภาพสะท้อนทางสังคม ผ่านการตั้งชื่อโรงเรียนประถมศึกษาในสังกัด สพป. เขต 2 จังหวัดสงขลา จำนวน 127 โรงเรียน ซึ่งผู้วิจัยใช้ระเบียบวิธีเชิงคุณภาพ โดยรวบรวมข้อมูลประวัติความเป็นมาของโรงเรียนจากสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 2 และเอกสารงานวิจัย

* Corresponding author, e-mail: kruprae05@gmail.com

¹ นิสิตปริญญาตรี คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ

¹ Undergraduate student, Faculty of Education, Thaksin University

² นิสิตปริญญาตรี คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ

² Undergraduate student, Faculty of Education, Thaksin University

³ นิสิตปริญญาตรี คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ

³ Undergraduate students, Faculty of Education, Thaksin University

⁴ อาจารย์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ

⁴ Lecturer, Faculty of Humanities and Social Sciences, Thaksin University

⁵ ดร., อาจารย์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ

⁵ Dr., Lecturer, Faculty of Humanities and Social Sciences, Thaksin University

ที่เกี่ยวข้อง พบว่า ที่มาของภาษาที่ใช้ในการตั้งชื่อโรงเรียนมีทั้งหมด 7 ภาษา ได้แก่ ภาษาไทยมาตรฐาน ภาษาไทยถิ่นใต้ ภาษาบาลี ภาษาสันสกฤต ภาษาบาลี-สันสกฤต ภาษาเขมร และภาษามลายู โดยในการตั้งชื่อโรงเรียนมีอิทธิพลมาจากลักษณะภูมิประเทศ ชื่อสัตว์ ชื่อพืช ชื่อสถานที่สำคัญ ชื่อบุคคล การประกอบอาชีพ และประวัติศาสตร์ นอกจากนี้ยังมีปัจจัยที่ทำให้โรงเรียนมีการเปลี่ยนชื่อ คือ ด้านสถานะของโรงเรียน ด้านสถานที่ ด้านการได้รับการสนับสนุนหรือปรับปรุงพัฒนาโรงเรียนด้านความหมาย และด้านสภาพกาล และประเด็นภาพสะท้อนที่มาจากชื่อโรงเรียน ได้แก่ ความเป็นมาของชุมชนการตั้งถิ่นฐานของชาวบ้าน อำนาจของบุคคลและสถานที่ที่มีผลต่อการตั้งชื่อชุมชนและโรงเรียน รวมไปถึงถึงสภาพแวดล้อม พืช สัตว์ และระบบการทำมาหากินเลี้ยงชีพของชาวบ้านด้วย

คำสำคัญ: ภูมินาม โรงเรียนประถมศึกษา อิทธิพลการตั้งชื่อ อิทธิพลการเปลี่ยนชื่อ ภาพสะท้อนสังคม

Abstract

The purposes of this study were: 1) to study the origin of the naming language 2) to study the influence on naming and changing name 3) to study social reflection through naming; of the schools in Songkhla Primary Educational Service Area Office 2, 127 schools. The researcher used the qualitative research by collecting the school history data from the Songkhla Primary Educational Service Area Office 2 and related research papers. It was found that the origin of the language used in the naming in total of 7 languages, namely Thai, Southern Thai, Pali, Sanskrit, Pali, Sanskrit, Khmer and Malay. The naming of the school was influenced by

geography, animal name, plant name, landmark name, person name, occupation and history. In addition, factors contributing to the school name change were the status of the school, the location, the support or improvement of the school, meaning and circumstances. The issues of reflection that come from the name of the school include the history of the community, villager settlement and power of people and places influenced the naming communities and schools, including the environment, plants, animals and the livelihood system of the villagers.

Keywords: Topography Primary School Influence of Naming
Influence of Name Change Social Reflection

บทนำ

ภูมินามชื่อโรงเรียนประถมศึกษาในสังกัด สพป. เขต 2 จังหวัดสงขลา ครอบคลุมพื้นที่ 5 อำเภอ ได้แก่ อำเภอรัตนภูมิ อำเภอบางขัน อำเภอควนเนียง อำเภอบางกล่ำ และอำเภอดงหลวง หอยโข่งรวมทั้งสิ้น 127 โรงเรียน ภูมินาม คือ คำเรียกชื่อสถานที่ต่าง ๆ ที่มีอิทธิพลมาจากองค์ประกอบที่เกี่ยวข้องหลายประการ จนเป็นคำเรียกชื่อในท้องถิ่น แต่ละท้องถิ่น เช่น ชื่ออำเภอ ชื่อตำบล ชื่อหมู่บ้าน แม่น้ำ วัด หรือแม้กระทั่งโรงเรียน การตั้งชื่อหรือนามของสถานที่แต่ละแห่งนั้น มีสาเหตุหรือความเป็นมาที่ต่างกันทางกายภาพ เช่น ประวัติศาสตร์ ลักษณะทางภูมิประเทศ บุคคลสำคัญ ชื่อพืช รวมไปถึง อาชีพ ความเชื่อ วัฒนธรรม ประเพณี กำหนดเป็นชื่อเรียกสถานที่ขึ้นดังที่ ขวัญชนก นัยจรรย์ (2560) กล่าวถึง ภูมินามในงานวิจัยการศึกษาคุณค่าของภูมินามในตำบลเมืองบางขลัง อำเภอสวรรคโลก จังหวัดสุโขทัยไว้ว่า “ภูมินาม หมายถึง

คำเรียกชื่อบ้านชื่อเมือง และองค์ประกอบทางกายภาพอื่น ๆ จนกลายเป็นคำเรียกขานในท้องถิ่นแต่ละท้องถิ่น เช่น ชื่ออำเภอ ชื่อตำบล ชื่อหมู่บ้านหรือแม่น้ำ การตั้งนามของสถานที่แต่ละแห่งนั้น ภูมินามมีสาเหตุหรือความเป็นมาที่ต่างกัน เช่น ประวัติศาสตร์ ความเชื่อ ชื่อบุคคลสำคัญ ชื่อพืช หรือลักษณะทางภูมิประเทศที่คนในท้องถิ่นนั้นกำหนดขึ้นเพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกัน” สอดคล้องกับไพฑูริย์ ปิยะปกรณัม (2537) ที่กล่าวถึงภูมินามว่า “ภูมินามหรือนามที่เรียกสถานที่ที่ปรากฏอยู่บนพื้นที่โดยทั่วไปนั้น เป็นการตั้ง และกำหนดให้มีความแตกต่างเบื้องต้นทางพื้นที่อย่างหนึ่งของมนุษย์ เพื่อให้สามารถเรียกบ่งบอกสถานที่ต่าง ๆ ได้จำเพาะเจาะจง” ดังนั้นจึงกล่าวได้ว่า การศึกษาเรื่องภูมินามในสถานที่ต่าง ๆ จะศึกษาโดยมุ่งเน้นประวัติความเป็นมา เพื่อให้เห็นความสำคัญของชื่อเรียกสถานที่แต่ละแห่ง หรือมุ่งเน้นให้ประชาชนในท้องถิ่นเห็นคุณค่าของถิ่นฐานที่อยู่อาศัย ขนบธรรมเนียม วิถีชีวิต สภาพแวดล้อม ฯลฯ ของท้องถิ่นของตน

โรงเรียนประถมศึกษาในสังกัด สพป. เขต 2 จังหวัดสงขลา คือ โรงเรียนที่อยู่ในพื้นที่ 5 อำเภอของจังหวัดสงขลา ได้แก่ อำเภอหาดใหญ่ อำเภอรัตนภูมิ อำเภอควนเนียง อำเภอบางกล่ำ และอำเภอคลองหอยโข่ง โรงเรียนเหล่านี้ล้วนมีความเกี่ยวข้องกับเรื่องภูมินาม กล่าวคือ ชื่อของโรงเรียนมีความเป็นมาทั้งในด้านการรับอิทธิพลทางภาษา องค์ประกอบทางกายภาพ รวมไปถึงเป็นภาพสะท้อนให้เห็นสภาพสังคมความเป็นอยู่ที่แตกต่างกันไปในแต่ละท้องถิ่น

ผู้วิจัยจึงมีความสนใจเลือกศึกษาภูมินามชื่อโรงเรียนประถมศึกษาในสังกัด สพป. เขต 2 จังหวัดสงขลา เพื่อให้เห็นถึงที่มาของภาษาที่ใช้ในการตั้งชื่อของโรงเรียนว่าได้รับอิทธิพลจากภาษาใดบ้าง ซึ่งภาษาที่ปรากฏนั้นจะแสดงให้เห็นว่าชุมชนดังกล่าวมีปฏิสัมพันธ์กับท้องถิ่นอื่นอย่างไร และผู้วิจัยมุ่งที่จะศึกษาประเด็นขององค์ประกอบ รวมไปถึงอิทธิพลต่าง ๆ ที่มีผลต่อการตั้งชื่อและการเปลี่ยนชื่อโรงเรียน นอกจากนี้ยังมี

การศึกษาภาพสะท้อนทางสังคมที่สื่อผ่านการตั้งชื่อโรงเรียนอีกด้วย นอกเหนือไปกว่าที่กล่าวมาข้างต้น การศึกษาประเด็นต่าง ๆ เหล่านี้ จะทำให้เห็นจุดเริ่มต้นของโรงเรียนและการพัฒนาในด้านภูมินามที่เกิดขึ้นควบคู่ไปกับสังคม วัฒนธรรม ประวัติศาสตร์ และการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ จากอดีตมาจนถึงปัจจุบันของชื่อโรงเรียนประถมศึกษาในสังกัด สพป. เขต 2 จังหวัดสงขลาอีกด้วย

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาที่มาของภาษาที่ใช้ในการตั้งชื่อโรงเรียนประถมศึกษาในสังกัด สพป. เขต 2 จังหวัดสงขลา
2. เพื่อศึกษาอิทธิพลที่มีผลต่อการตั้งและเปลี่ยนชื่อโรงเรียนประถมศึกษาในสังกัด สพป. เขต 2 จังหวัดสงขลา
3. เพื่อศึกษาภาพสะท้อนทางสังคม ผ่านการตั้งชื่อโรงเรียนประถมศึกษาในสังกัด สพป. เขต 2 จังหวัดสงขลา

ทบทวนวรรณกรรม

จากการศึกษาค้นคว้าแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาภูมินาม จะเห็นได้ว่ามีความเชื่อมโยงสัมพันธ์กันระหว่างแนวคิดอรรถศาสตร์ชาติพันธุ์ (Ethnosemantics) ที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมความเป็นอยู่ รวมถึงภาพสะท้อนทางสังคมที่สื่อผ่านการตั้งชื่อเรียกสถานที่ต่าง ๆ โดยแนวคิดอรรถศาสตร์ชาติพันธุ์ (Ethnosemantics) เป็นการศึกษาลักษณะโครงสร้างทางความหมายของภูมินาม เพื่อนำมาวิเคราะห์ถึงระบบความคิด ค่านิยม ทักษะคติ ของกลุ่มชนใดกลุ่มชนหนึ่ง โดยเชื่อว่าภาษาเป็นสิ่งที่สะท้อนให้เห็นถึงความรู้สึกนึกคิดและการมองโลกของกลุ่มชนนั้น ๆ ทั้งนี้การใช้ภาษาในการตั้งชื่อ คำศัพท์ที่นำมาใช้ก็ย่อมเป็นตัวบ่งบอกถึงความรู้ ความคิด

วิถีชีวิตและวัฒนธรรมของผู้คนในสังคมนั้น ๆ ดังนั้นจึงสอดคล้องกับแนวคิดภูมินามกับวัฒนธรรมที่ว่าด้วยความสัมพันธ์ระหว่างภูมินามกับสภาพทางสังคมและวัฒนธรรมของสังคมนั้น ๆ ดังที่ ไพฑูรย์ ปิยะปรกรณ์ (2557) กล่าวว่า การตั้งชื่อภูมินามในแต่ละท้องถิ่นส่วนใหญ่กำหนดโดยบุคคลท้องถิ่น มีความหมายมาจากประสบการณ์ ระบบความนึกคิดที่สัมพันธ์กับสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติหรือวัฒนธรรม และประวัติศาสตร์ของท้องถิ่น ซึ่งภูมินามจะมีความแตกต่างกันออกไปตามลักษณะของสถานที่ต่าง ๆ ขึ้นอยู่กับบริบทวัฒนธรรม ภาษาท้องถิ่น ประวัติศาสตร์ท้องถิ่น และสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติที่แตกต่างกันของแต่ละท้องถิ่นเรื่องของการตั้งชื่อภูมินามจึงเป็นปรากฏการณ์อย่างหนึ่ง que แสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ของภาษาความหมาย ความเชื่อ และวัฒนธรรมของแต่ละสังคม ประเด็นสุดท้ายคือแนวคิดภูมินามกับภาพสะท้อน เป็นแนวคิดในการศึกษาสิ่งแวดล้อมทางสังคมวัฒนธรรมที่มีความสัมพันธ์กันระหว่างคดิชาวบ้านโดยผ่านการตั้งชื่อ ทั้งนี้การตั้งชื่อเปรียบเสมือนกระจกสะท้อนให้เห็นถึงสภาพสังคมในด้านต่าง ๆ เช่น ด้านวิถีชีวิต ความเป็นอยู่ ค่านิยม ความเชื่อ รวมถึงลักษณะทางกายภาพของชุมชนหรือสังคมนั้น ๆ เช่นเดียวกับบรรณกรรมที่ผู้เขียนมักจะสะท้อนภาพของสังคมลักษณะต่าง ๆ ในแต่ละยุคแต่ละสมัย

จากการสำรวจงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง พบว่า มีผู้ศึกษาเกี่ยวกับภูมินามของสถานที่ต่าง ๆ ไว้หลายรูปแบบที่น่าสนใจ ซึ่งล้วนแต่สะท้อนให้เห็นผลการศึกษาที่สอดคล้องกับทฤษฎีข้างต้น ดังผลงานวิจัยของ ศันสนีย์ สายดีบ และคณะ (2559) ศึกษาภูมินามท้องถิ่น ที่มา ความหมาย และอัตลักษณ์ของชื่อหมู่บ้านในอำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่ พบว่า การศึกษาที่มาของชื่อหมู่บ้านมีความสัมพันธ์กับความเป็นชุมชนท้องถิ่นทั้งด้านภูมิศาสตร์ทางกายภาพ สิ่งแวดล้อมภายในชุมชน ความเป็นมาของชุมชนบริบทเหล่านี้ คือส่วนสำคัญของระบบการตั้งชื่อหมู่บ้าน สามารถจำแนกการตั้งชื่อหมู่บ้านตามหมวดหมู่ได้ 4 หมวดหมู่ คือ การตั้งชื่อตามพันธุ์ไม้ การตั้งชื่อตามภูมิศาสตร์

การตั้งชื่อตามสิ่งก่อสร้างและสถานที่ และการตั้งชื่อตามพันธุ์สัตว์ เช่นเดียวกับ รัตนตรุณ มณีเนตร และคณะ (2559) ศึกษาวัฒนธรรมภาษาในการตั้งชื่อบ้านนามเมืองของกลุ่มชาติพันธุ์ไทยเขมรและไทยกวย ในตำบลดองกำเม็ด อำเภอซุนนธ์ จังหวัดศรีสะเกษ กล่าวว่าการศึกษาวัฒนธรรมภาษาในการตั้งชื่อบ้านนามเมืองของกลุ่มชาติพันธุ์ไทยเขมรและไทยกวยในตำบลดองกำเม็ด อำเภอซุนนธ์ จังหวัดศรีสะเกษ ซึ่งปรากฏว่าชื่อบ้านนามเมืองมีความเป็นมา 3 ลักษณะ ความหมาย 6 ลักษณะ มีการเปลี่ยนแปลง 3 ลักษณะ และมีความสัมพันธ์กับวัฒนธรรม 4 ลักษณะ ด้านความเป็นมาของชื่อบ้านนามเมือง ซึ่งพบ 3 ลักษณะ คือ มีความเป็นมาเกี่ยวข้องกับภูมินิเวศประวัติศาสตร์และสิ่งอื่น ซึ่งส่วนใหญ่มีความเป็นมาเกี่ยวข้องกับภูมินิเวศที่เป็นชื่อพืชในพื้นที่ซึ่งตั้งชื่อตามภาษาไทยเขมรและภาษาไทยกวย เช่น ปันร้ว (ตะคร้อ) อาร์ม (กันเกรา) ฯลฯ ด้านความหมายและการเปลี่ยนแปลงของชื่อบ้านนามเมือง พบ 6 ลักษณะ ได้แก่ ชื่อบ้านนามเมืองที่มีความหมายเกี่ยวข้องกับสภาพแวดล้อม ชื่อบุคคลหรืออาการของคน แผลงน้ำ อาชีพ ทิศทาง และสิ่งก่อสร้าง สอดคล้องกับงานวิจัยของ จักรกฤษณ์ อยู่ดุ่ม (2559) ศึกษาเรื่อง “ภูมินามวัดในจังหวัดอุตรดิตถ์” เพื่อศึกษาโครงสร้างคำทางภาษาศาสตร์และเพื่อศึกษาลักษณะการจำแนกนามทั่วไปของชื่อวัดตามกลุ่มความหมาย ประกอบกับการรวบรวมประวัติความเป็นมาของภูมินามวัดในจังหวัดอุตรดิตถ์ที่สะท้อนให้เห็นถึงความนิยมของการใช้คำในการตั้งชื่อวัดและสะท้อนให้เห็นถึงลักษณะการตั้งชื่อวัดตามกลุ่มความหมายในจังหวัดอุตรดิตถ์ว่าเป็นอย่างไร อีกประการหนึ่งเป็นการเก็บรวบรวมประวัติความเป็นมาของวัดในจังหวัดอุตรดิตถ์ ทั้งหมดที่ยังไม่มีผู้รวบรวมไว้เป็นลายลักษณ์อักษรไว้ให้ผู้ที่สนใจได้ทราบถึงประวัติ และที่มาของการตั้งชื่อวัดในจังหวัดอุตรดิตถ์ นอกจากนี้ที่กล่าวมาข้างต้นแล้วยังมีงานวิจัยอีกจำนวนมากที่ศึกษาเกี่ยวกับชื่อหรือภูมินามของสถานที่เพื่อวิเคราะห์ให้เห็นถึงภูมิหลังที่มาทั้งด้านภาษา สังคม วัฒนธรรมของแต่ละท้องถิ่น ดังนั้นชื่อเรียกจึงเปรียบเสมือน

ร่องรอยทางประวัติศาสตร์ที่แสดงให้เห็นอัตลักษณ์ของแต่ละท้องถิ่นจากอดีตจนถึงปัจจุบัน

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยใช้วิธีการการดำเนินงานวิจัยเชิงคุณภาพ โดยรวบรวมข้อมูลจากเอกสารเป็นหลัก ซึ่งมีขอบเขตของข้อมูล ได้แก่ ข้อมูลจากเว็บไซต์สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 2 (2556) เอกสารการศึกษาประวัติชื่อหมู่บ้านในอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา (อุษณีย์ ทองลิ้มปี, 2537) และเอกสารศึกษาดำเนินงานชื่อบ้านในอำเภอควนเนียง จังหวัดสงขลา (สภาวัฒนธรรมอำเภอควนเนียง, 2555) ทั้งนี้ผู้วิจัยวางขอบเขตการศึกษาในพื้นที่ครอบคลุม 5 อำเภอของจังหวัดสงขลา ได้แก่ อำเภอรัตนภูมิ อำเภอหาดใหญ่ อำเภอควนเนียง อำเภอบางกล่ำ อำเภอคลองหอยโข่ง รวมทั้งสิ้น 127 โรงเรียน และมีขอบเขตด้านเนื้อหา คือที่มาของภาษาทั้งหมด 5 ลักษณะ ดังตารางต่อไปนี้

ตาราง 1 แสดงขอบเขตเนื้อหาด้านที่มาของภาษา

ที่มาของภาษา	ภาษาไทยมาตรฐาน	ภาษาไทยถิ่นใต้	ภาษาบาลี	ภาษาสันสกฤต	ภาษาบาลี-สันสกฤต	ภาษาเขมร	ภาษามลายู
ชื่อโรงเรียนที่มาจาก 1 ภาษา	✓						
ชื่อโรงเรียนที่มาจาก 2 ภาษา	✓	✓					
	✓		✓				
	✓			✓			
	✓				✓		
	✓					✓	
ชื่อโรงเรียนที่มาจาก 3 ภาษา	✓		✓	✓			
	✓			✓		✓	
	✓		✓		✓	✓	
	✓				✓	✓	
	✓			✓	✓		✓

ที่มาของภาษา	ภาษาไทย มาตรฐาน	ภาษาไทย ถิ่นใต้	ภาษาบาลี	ภาษา สันสกฤต	ภาษาบาลี- สันสกฤต	ภาษา เขมร	ภาษา มลายู
	✓	✓			✓		
	✓	✓				✓	
ชื่อโรงเรียนที่มาจาก 4 ภาษา	✓	✓	✓	✓	✓	✓	
	✓			✓	✓	✓	
ชื่อโรงเรียนที่มาจาก 5 ภาษา	✓		✓	✓	✓	✓	

นอกจากนี้ผู้ศึกษามีขอบเขตด้านระยะเวลาในการศึกษาตั้งแต่เดือน สิงหาคม – กันยายน พ.ศ. 2563 โดยมีวิธีการศึกษาดังต่อไปนี้

1. ผู้วิจัยศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวกับการศึกษานามินามของสถานที่ต่าง ๆ จากหนังสือ งานวิจัย วิทยานิพนธ์และเอกสาร เพื่อใช้เป็นแนวทางในการวิจัย

2. ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลชื่อโรงเรียนประถมศึกษาในสังกัด สพป. เขต 2 จังหวัดสงขลา จากเว็บไซต์ระบบสารสนเทศเพื่อบริหารการศึกษากลุ่มสารสนเทศ สนม. สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน www.data.boppobec.info/emis/school.

3. ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลตามจุดประสงค์ของการวิจัยมีดังนี้

3.1 จำแนกข้อมูลของโรงเรียน ออกเป็นประเด็นต่าง ๆ ได้แก่ ชื่อโรงเรียนที่ตั้ง และประวัติโรงเรียน

3.2 วิเคราะห์ข้อมูลภาษาที่ใช้ในการตั้งชื่อโดยยึดข้อมูลจากพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554 แล้วแสดงผลออกมาเป็นจำนวนร้อยละของข้อมูลแต่ละประเภท

3.3 วิเคราะห์อิทธิพลที่ใช้ในการตั้งชื่อโรงเรียนโดยศึกษาข้อมูลจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องแล้วแสดงผลออกมาเป็นจำนวนร้อยละของข้อมูลแต่ละประเภทรวมถึงพรรณนาผลที่ได้เพื่อให้เห็นภาพรวมของข้อมูลมากยิ่งขึ้น

3.4 วิเคราะห์ภาพสะท้อนที่ปรากฏผ่านการตั้งชื่อโรงเรียนโดยใช้ข้อมูลอิทธิพลของการตั้งชื่อโรงเรียนมาเป็นข้อมูลประกอบการวิเคราะห์

4. สรุปและอภิปรายผล

ผลการวิจัย

การศึกษานามชื่อโรงเรียนประถมศึกษาในสังกัด สพป. เขต 2 จังหวัดสงขลา ผู้วิจัยได้ศึกษา 3 ประเด็น ได้แก่ ที่มาของภาษาที่ใช้ในการตั้งชื่อโรงเรียน อิทธิพลที่มีผลต่อการตั้งและเปลี่ยนชื่อโรงเรียน ภาพสะท้อนทางสังคมผ่านการตั้งชื่อโรงเรียน มีรายละเอียดดังนี้

1. ที่มาของภาษาที่ใช้ในการตั้งชื่อโรงเรียนประถมศึกษาในสังกัด สพป. เขต 2 จังหวัดสงขลา

ที่มาของภาษา คือ คำ ๆ หนึ่งซึ่งเกิดจากภาษาตั้งแต่หนึ่งภาษาขึ้นไปมารวมกัน เป็นคำที่ใช้เรียกสิ่งต่าง ๆ โดยในที่นี้ ผู้ศึกษาได้ศึกษาที่มาของภาษาที่ใช้ในการตั้งชื่อโรงเรียนประถมศึกษาในสังกัด สพป. เขต 2 จังหวัดสงขลา จากการศึกษา พบว่า มีที่มาของภาษาที่ใช้ในการตั้งชื่อโรงเรียนทั้งหมด 5 ลักษณะ ได้แก่

1.1 ชื่อโรงเรียนที่มาจาก 1 ภาษา จากการศึกษาพบว่า มีชื่อโรงเรียนที่มาจาก 1 ภาษาทั้งหมด 66 โรงเรียน คิดเป็นร้อยละ 51.18 จากชื่อโรงเรียนทั้งหมด ซึ่งปรากฏเป็นภาษาไทยมาตรฐานเพียงภาษาเดียว ตัวอย่างเช่น ชื่อโรงเรียนดังต่อไปนี้ โรงเรียนบ้านชายคลอง โรงเรียนปลายละหาน โรงเรียนบ้านทุ่งคมบาง เป็นต้น

1.2 ชื่อโรงเรียนที่มาจาก 2 ภาษา จากการศึกษาพบว่า มีชื่อโรงเรียนที่มาจาก 2 ภาษา พบทั้งหมด 6 ลักษณะ ได้แก่ ภาษาไทยมาตรฐานและภาษาไทยถิ่นใต้, ภาษาไทยมาตรฐานและภาษาบาลี, ภาษาไทยมาตรฐานและภาษาบาลี-สันสกฤต, ภาษาไทยมาตรฐานและภาษาเขมร, ภาษาไทยมาตรฐานและภาษาสันสกฤต และลักษณะสุดท้ายคือ ภาษาไทยมาตรฐานและภาษามลายู ซึ่งจะสังเกตได้ว่าชื่อโรงเรียนที่มีการประสมอยู่ระหว่าง 2 ภาษานั้น พบภาษาไทยมาตรฐานประสมอยู่กับภาษาอื่นในทุกลักษณะ ซึ่งสามารถอธิบายได้ดังตัวอย่างต่อไปนี้

1.2.1 ภาษาไทยมาตรฐานและภาษาไทยถิ่นใต้ จากการศึกษาพบว่า มีชื่อโรงเรียนที่มาจากภาษาไทยมาตรฐานและภาษาไทยถิ่นใต้ 26 โรงเรียน คิดเป็นร้อยละ 21.25 จากชื่อโรงเรียนทั้งหมด เช่น โรงเรียนบ้านควนนา โรงเรียนบ้านคลองแก้ว โรงเรียนบ้านไสทอน ซึ่งสามารถอธิบายได้ดังนี้

บ้านควนนา	บ้าน, นา	ภาษาไทยมาตรฐาน
	ควน (เนิน)	ภาษาไทยถิ่นใต้
บ้านคลองแก้ว	บ้าน, คลอง	ภาษาไทยมาตรฐาน
	แก้ว (ตะกั่วตกปลา)	ภาษาไทยถิ่นใต้
บ้านไสทอน	บ้าน	ภาษาไทยมาตรฐาน
	ไส (ป่าเสื่อมโทรม)	ภาษาไทยถิ่นใต้
	ทอน (ต้นกระท้อน)	ภาษาไทยถิ่นใต้

1.2.2 ภาษาไทยมาตรฐานและภาษาบาลี จากการศึกษาพบว่า มีชื่อโรงเรียนที่มาจากภาษาไทยมาตรฐานและภาษาบาลี 5 โรงเรียน คิดเป็นร้อยละ 3.93 จากชื่อโรงเรียนทั้งหมด เช่น โรงเรียนบ้านเนินนิมิต โรงเรียนวัดคงคาวดีโรงเรียนวัดเนินพิชัย ซึ่งสามารถอธิบายได้ดังนี้

บ้านเนินนิมิต	บ้าน, เนิน	ภาษาไทยมาตรฐาน
	นิมิต (ป. นิมิต)	ภาษาบาลี
วัดคงคาวดี	วัด	ภาษาไทยมาตรฐาน
	คงคาวดี (ป. คงคา + ป. วดี)	ภาษาบาลี
วัดเนินพิชัย	วัด, เนิน	ภาษาไทยมาตรฐาน
	พิชัย (ป. วิชย)	ภาษาบาลี

1.2.3 ภาษาไทยมาตรฐานและภาษาบาลี-สันสกฤต จากการศึกษาพบว่า มีชื่อโรงเรียนที่มาจากภาษาไทยมาตรฐานและภาษาบาลี-สันสกฤต 5 โรงเรียน

คิดเป็นร้อยละ 3.93 จากชื่อโรงเรียนทั้งหมด เช่น โรงเรียนวัดรัตนวาราราม โรงเรียน บ้านหน้าวัดโพธิ์ โรงเรียนบ้านท่าหมอไชย ซึ่งสามารถอธิบายได้ดังนี้

วัดรัตนวาราราม	วัด	ภาษาไทยมาตรฐาน
	รัตน (ป. , ส. รตน)	ภาษาบาลี-สันสกฤต
	วาราราม (ป. , ส. วร + ป. , ส. อาราม)	ภาษาบาลี-สันสกฤต
บ้านหน้าวัดโพธิ์	บ้าน, หน้า, วัด	ภาษาไทยมาตรฐาน
	โพธิ์ (ป. , ส. โพธิ)	ภาษาบาลี-สันสกฤต
บ้านท่าหมอไชย	บ้าน, ท่า, หมอ	ภาษาไทยมาตรฐาน
	ไชย (ป. , ส. เขยย)	ภาษาบาลี-สันสกฤต

1.2.4 ภาษาไทยมาตรฐานและภาษาเขมร จากการศึกษาพบว่า มีชื่อ

โรงเรียนที่มาจากภาษาไทยมาตรฐานและภาษาเขมร 5 โรงเรียน คิดเป็นร้อยละ 3.93 จากชื่อโรงเรียนทั้งหมด เช่น โรงเรียนชุมชนบ้านโคกค้าย โรงเรียนบ้านโคกเมมา โรงเรียน บ้านโคกพะยอม ซึ่งสามารถสังเกตได้ว่ามีภาษาเขมรที่ปรากฏอยู่ในชื่อโรงเรียนเป็นคำ เดียวกัน คือ คำว่า โคก (ข. โคก ที่ดิน นูนสูงแต่เตี้ยกว่าเนิน) ประสมอยู่กับคำอื่นซึ่งเป็น ภาษาไทยมาตรฐานทั้งหมด ซึ่งสามารถอธิบายได้ดังนี้

ชุมชนบ้านโคกค้าย	ชุมชน,บ้าน,ค้าย	ภาษาไทยมาตรฐาน
	โคก	ภาษาเขมร
บ้านโคกเมมา	บ้าน,เมมา	ภาษาไทยมาตรฐาน
	โคก	ภาษาเขมร
บ้านโคกพะยอม	บ้าน, พะยอม	ภาษาไทยมาตรฐาน
	โคก	ภาษาเขมร

1.2.5) ภาษาไทยมาตรฐานและภาษาสันสกฤต จากการศึกษาพบว่า มีชื่อโรงเรียนที่มาจากภาษาไทยมาตรฐานและภาษาสันสกฤต 3 โรงเรียน คิดเป็นร้อยละ 2.36 จากชื่อโรงเรียนทั้งหมด ได้แก่ โรงเรียนบ้านห้วยสมบุรณ์ โรงเรียนวัดทุ่งลุง มิตรภาพที่ 198 โรงเรียนบ้านคลองนกระทุง (เรียงราษฎร์อุทิศ 2) ซึ่งสามารถอธิบายได้ดังนี้

บ้านห้วยสมบุรณ์	บ้านห้วยสมบุรณ์ (ส.สมบุรณ์)	ภาษาไทยมาตรฐาน ภาษาสันสกฤต
วัดทุ่งลุงมิตรภาพที่ 198	วัด, ทุ่ง, ลุง, ที่ 198 มิตรภาพ (ส.มิตร+ส.ภาว)	ภาษาไทยมาตรฐาน ภาษาสันสกฤต
บ้านคลองนกระทุง (เรียงราษฎร์อุทิศ 2)	บ้าน, คลอง, นกระทุง, เรียง, 2 ราษฎร์ (ส.ราษฎร์) อุทิศ (ส.อุทิศย)	ภาษาไทยมาตรฐาน ภาษาสันสกฤต ภาษาสันสกฤต

1.2.6 ภาษาไทยมาตรฐานและภาษามลายู จากการศึกษาพบว่า มีชื่อโรงเรียนที่มาจากภาษาไทยมาตรฐานและภาษามลายู 1 โรงเรียน คิดเป็นร้อยละ 0.78 จากชื่อโรงเรียนทั้งหมด ได้แก่ โรงเรียนวัดจ้งโกลน ปรากฏคำที่มาจากภาษามลายู คือ จ้งโกลน (ม. Changlun) ประสมอยู่กับคำไทยมาตรฐาน คือ วัดนั่นเอง สรุปรชื่อโรงเรียนที่มาจาก 2 ภาษาพบว่า คิดเป็นร้อยละ 37.00 ของชื่อโรงเรียนทั้งหมดโดยเป็นภาษาไทยมาตรฐานประสมกับภาษาไทยถิ่นใต้ คิดเป็นร้อยละ 21.25 ภาษาไทยมาตรฐานประสมกับภาษาบาลี คิดเป็นร้อยละ 3.93 ภาษาไทยมาตรฐานประสมกับภาษาบาลี-สันสกฤต คิดเป็นร้อยละ 3.93 ภาษาไทยมาตรฐานประสมกับภาษาเขมร

คิดเป็นร้อยละ 3.93 ภาษาไทยมาตรฐานประสมกับภาษาสันสกฤต คิดเป็นร้อยละ 2.36 และภาษาไทยมาตรฐานประสมกับภาษามลายู คิดเป็นร้อยละ 0.78

1.3 ชื่อโรงเรียนที่มาจาก 3 ภาษา จากการศึกษาค้นคว้าพบว่ามีชื่อโรงเรียนที่มาจาก 3 ภาษา พบทั้งหมด 7 ลักษณะ ได้แก่ ภาษาไทยมาตรฐาน ภาษาบาลี และภาษาสันสกฤต, ภาษาไทยมาตรฐาน ภาษาสันสกฤต และภาษาเขมร, ภาษาไทยมาตรฐาน ภาษาบาลี และภาษาบาลี-สันสกฤต, ภาษาไทยมาตรฐาน ภาษาไทยถิ่นใต้ และภาษาสันสกฤต, ภาษาไทยมาตรฐาน ภาษาบาลี-สันสกฤต และภาษาเขมร, ภาษาไทยมาตรฐาน ภาษาสันสกฤต และภาษาบาลี-สันสกฤต และลักษณะสุดท้ายคือภาษาไทยมาตรฐาน ภาษาไทยถิ่นใต้ และภาษาเขมร ซึ่งจะสังเกตได้ว่าชื่อโรงเรียนที่มีภาษาประสมอยู่ 3 ภาษานั้นพบภาษาไทยมาตรฐานประสมอยู่กับภาษาอื่นในทุกลักษณะเช่นเดียวกับชื่อโรงเรียนที่มาจาก 2 ภาษา ซึ่งสามารถอธิบายได้ดังตัวอย่างต่อไปนี้

1.3.1 ภาษาไทยมาตรฐาน ภาษาบาลี และภาษาสันสกฤต จากการศึกษาค้นคว้าพบว่ามีชื่อโรงเรียนที่มาจากภาษาไทยมาตรฐาน ภาษาบาลี และภาษาสันสกฤต 3 โรงเรียน คิดเป็นร้อยละ 2.36 จากชื่อโรงเรียนทั้งหมด ได้แก่ โรงเรียนบ้านบึงพิชัย (ทับทองอุทิศจิตโต) โรงเรียนวัดศีรชะคีรี โรงเรียนท่าเงินอุดมศึกษา ซึ่งสามารถอธิบายได้ดังนี้

บ้านบึงพิชัย (ทับทองอุทิศจิตโต)	บ้าน,บึง,ทับ,ทอง พิชัย (ป.วิชัย) จิตโต (ป.จิตต) อุทิศ (ส.อุททิศย)	ภาษาไทยมาตรฐาน ภาษาบาลี ภาษาบาลี ภาษาสันสกฤต
วัดศีรชะคีรี	วัด	ภาษาไทยมาตรฐาน

	คีรี (ป.คีรี)	ภาษาบาลี
	คีรีษะ (ส.คีรีษะ)	ภาษาสันสกฤต
ทำจิ้นอุดมศึกษา	ท่า, จิ้น	ภาษาไทยมาตรฐาน
	อุดม (ป.อุดม)	ภาษาบาลี
	ศึกษา (ส.ศึกษา)	ภาษาสันสกฤต

1.3.2 ภาษาไทยมาตรฐาน ภาษาสันสกฤต และภาษาเขมร จากการศึกษาพบว่า มีชื่อโรงเรียนที่มาจากภาษาไทยมาตรฐาน ภาษาสันสกฤต และภาษาเขมร 2 โรงเรียน คิดเป็นร้อยละ 1.57 จากชื่อโรงเรียนทั้งหมด ได้แก่ โรงเรียนบ้านกำแพงเพชร โรงเรียนวัดเจริญราษฎร์ ซึ่งสามารถอธิบายได้ดังนี้

บ้านกำแพงเพชร	บ้าน	ภาษาไทยมาตรฐาน
	เพชร (ส.เพชร)	ภาษาสันสกฤต
	กำแพง (ข.กำแพง)	ภาษาเขมร
วัดเจริญราษฎร์	วัด	ภาษาไทยมาตรฐาน
	ราษฎร์ (ส.ราษฎร์)	ภาษาสันสกฤต
	เจริญ (ข.เจริญ)	ภาษาเขมร

1.3.3 ภาษาไทยมาตรฐาน ภาษาบาลี และภาษาบาลี-สันสกฤต จากการศึกษาพบว่า มีชื่อโรงเรียนที่มาจากภาษาไทยมาตรฐาน ภาษาบาลี และภาษาบาลี-สันสกฤต 2 โรงเรียน คิดเป็นร้อยละ 1.57 จากชื่อโรงเรียนทั้งหมด ได้แก่ โรงเรียนบ้านคลองต่อ (ทวีรัตน์อุปถัมภ์) โรงเรียนนิคมสร้างตนเองรัตภูมิ ซึ่งสามารถอธิบายได้ดังนี้

บ้านคลองต่อ (ทวีรัตน์อุปถัมภ์)	คลอง, ต่อ	ภาษาไทยมาตรฐาน
	อุปถัมภ์(ป.อุปถัมภ์)	ภาษาบาลี
	ทวี (ป.,ส.ทวี)	ภาษาบาลี-สันสกฤต
	รัตน์ (ป.,ส. รตน)	ภาษาบาลี-สันสกฤต

นิคมสร้างตนเองรัตภูมิ	สร้าง, ตนเอง นิคม (ป.นิคม) รัตภูมิ (ป.,ส. รตต +ภูมิ)	ภาษาไทยมาตรฐาน ภาษาบาลี ภาษาบาลี-สันสกฤต
-----------------------	--	--

1.3.4 ภาษาไทยมาตรฐาน ภาษาไทยถิ่นใต้ และภาษาบาลี-สันสกฤต

จากการศึกษาพบว่า มีชื่อโรงเรียนที่มาจากภาษาไทยมาตรฐาน ภาษาไทยถิ่นใต้ และภาษาบาลี-สันสกฤต 2 โรงเรียน คิดเป็นร้อยละ 1.57 จากชื่อโรงเรียนทั้งหมด ได้แก่ โรงเรียนวัดควนลึงมิตรภาพที่ 11 โรงเรียนทุ่งปรือพิทยาคม ซึ่งสามารถอธิบายได้ดังนี้

วัดควนลึงมิตรภาพที่ 11	วัด,ที่,ลึง ควน (เนิน) มิตรภาพ (ส.มิตร+ ป., ส. ภาพ)	ภาษาไทยมาตรฐาน ภาษาไทยถิ่นใต้ ภาษาบาลี-สันสกฤต
ทุ่งปรือพิทยาคม	ทุ่ง ปรือ (พืชสกุลหญ้า) พิทยาคม (ส.วิทยา+ ป. อาคม)	ภาษาไทยมาตรฐาน ภาษาไทยถิ่นใต้ ภาษาบาลี-สันสกฤต

1.3.5 ภาษาไทยมาตรฐาน ภาษาบาลี-สันสกฤต และภาษาเขมร จากการศึกษพบว่า มีชื่อโรงเรียนที่มาจากภาษาไทยมาตรฐาน ภาษาบาลี-สันสกฤต และภาษาเขมร 1 โรงเรียน คิดเป็นร้อยละ 0.78 จากชื่อโรงเรียนทั้งหมด ได้แก่ โรงเรียนวัดโคกสมานคุณ ซึ่งสามารถอธิบายได้ดังนี้

วัดโคกสมานคุณ	วัด สมาน (ป.,ส. สหมาน) คุณ (ป.,ส. คุณ) โคก (ข. โคก)	ภาษาไทยมาตรฐาน ภาษาบาลี-สันสกฤต ภาษาบาลี-สันสกฤต ภาษาเขมร
---------------	--	--

1.3.6 ภาษาไทยมาตรฐาน ภาษาสันสกฤต และภาษาบาลี-สันสกฤต จากการศึกษาพบว่า มีชื่อโรงเรียนที่มาจากภาษาไทยมาตรฐาน ภาษาสันสกฤต และภาษาบาลี-สันสกฤต 1 โรงเรียน คิดเป็นร้อยละ 0.78 จากชื่อโรงเรียนทั้งหมด ได้แก่ โรงเรียนสำนักสงฆ์ศรีวิชัย ซึ่งสามารถอธิบายได้ดังนี้

สำนักสงฆ์ศรีวิชัย	สำนัก ศรี (ส.ศรี) สงฆ์ (ป.สงฆ์, ส.สัณ) วิชัย (ป.,ส. วิชัย)	ภาษาไทยมาตรฐาน ภาษาสันสกฤต ภาษาบาลี-สันสกฤต ภาษาบาลี-สันสกฤต
-------------------	---	---

1.3.7 ภาษาไทยมาตรฐาน ภาษาไทยถิ่นใต้ และภาษาเขมร จากการศึกษาพบว่า มีชื่อโรงเรียนที่มาจากภาษาไทยมาตรฐาน ภาษาไทยถิ่นใต้ และภาษาเขมร 1 โรงเรียน คิดเป็นร้อยละ 0.78 จากชื่อโรงเรียนทั้งหมด ได้แก่ โรงเรียนวัดโคกเหรียญ ซึ่งสามารถอธิบายได้ดังนี้

วัดโคกเหรียญ	วัด เหรียญ (ไม้ยืนต้น) โคก (ข.โคก)	ภาษาไทยมาตรฐาน ภาษาไทยถิ่นใต้ ภาษาเขมร
--------------	--	--

สรุปชื่อโรงเรียนที่มาจาก 3 ภาษา พบว่าคิดเป็นร้อยละ 9.44 โดยเป็น ภาษาไทยมาตรฐาน ภาษาบาลีและภาษาสันสกฤตประสมกัน คิดเป็นร้อยละ 2.36

ภาษาไทยมาตรฐาน ภาษาสันสกฤตและภาษาเขมรประสมกัน คิดเป็นร้อยละ 1.57
ภาษาไทยมาตรฐาน ภาษาบาลีและภาษาบาลี-สันสกฤตประสมกัน คิดเป็นร้อยละ 1.57
ภาษาไทยมาตรฐาน ภาษาไทยถิ่นใต้และภาษาสันสกฤตประสมกัน คิดเป็นร้อยละ 1.57
ภาษาไทยมาตรฐาน ภาษาบาลี-สันสกฤตและภาษาเขมรประสมกัน คิดเป็นร้อยละ
0.78 ภาษาไทยมาตรฐาน ภาษาสันสกฤต และภาษาบาลี-สันสกฤตประสมกัน คิดเป็น
ร้อยละ 0.78 และลักษณะสุดท้ายภาษาไทยมาตรฐาน ภาษาไทยถิ่นใต้ และภาษาเขมร
ประสมกัน คิดเป็นร้อยละ 0.78

1.4 ชื่อโรงเรียนที่มาจาก 4 ภาษา จากการศึกษาพบว่าชื่อโรงเรียนที่มาจาก 4 ภาษา พบทั้งหมด 2 ลักษณะ ได้แก่ ภาษาไทยมาตรฐาน ภาษาไทยถิ่นใต้ ภาษาบาลี และภาษาสันสกฤต และอีกลักษณะหนึ่งคือ ภาษาไทยมาตรฐาน ภาษาสันสกฤต ภาษาบาลี-สันสกฤต และภาษาเขมร ซึ่งสามารถอธิบายได้ดังตัวอย่างต่อไปนี้

1.4.1 ภาษาไทยมาตรฐาน ภาษาไทยถิ่นใต้ ภาษาบาลี และภาษาสันสกฤต จากการศึกษาพบว่าชื่อโรงเรียนที่มาจากภาษาไทยมาตรฐาน ภาษาไทยถิ่นใต้ ภาษาบาลี และภาษาสันสกฤต 1 โรงเรียน คิดเป็นร้อยละ 0.78 จากชื่อโรงเรียนทั้งหมด ได้แก่ โรงเรียนบ้านวังหรั่ง (ประสิทธิ์อุปถัมภ์) ซึ่งสามารถอธิบายได้ดังนี้

บ้านวังหรั่ง (ประสิทธิ์อุปถัมภ์)	บ้าน,วัง	ภาษาไทยมาตรฐาน
	หรั่ง (ถนนลูกรัง)	ภาษาไทยถิ่นใต้
	อุปถัมภ์ (ป. อุปถัมภ์)	ภาษาบาลี
	ประสิทธิ์ (ส. ประสิทธิ์)	ภาษาสันสกฤต

1.4.2 ภาษาไทยมาตรฐาน ภาษาสันสกฤต ภาษาบาลี-สันสกฤต และภาษาเขมร จากการศึกษาพบว่าชื่อโรงเรียนที่มาจากภาษาไทยมาตรฐาน ภาษาสันสกฤต

ภาษาบาลี-สันสกฤต และภาษาเขมร 1 โรงเรียน คิดเป็นร้อยละ 0.78 จากชื่อโรงเรียนทั้งหมด ได้แก่ โรงเรียนบ้านคลองหvae (ทวีรัตน์ราษฎร์บำรุง) ซึ่งสามารถอธิบายได้ดังนี้

บ้านคลองหvae	บ้าน,คลอง,หvae	ภาษาไทยมาตรฐาน
(ทวีรัตน์ราษฎร์บำรุง)	ราษฎร์ (ส.ราษฎร์)	ภาษาสันสกฤต
	ทวี (ป.,ส. ทวี)	ภาษาบาลี-สันสกฤต
	รัตน์ (ป.,ส. รตน)	ภาษาบาลี-สันสกฤต
	บำรุง (ข.บำรุง)	ภาษาเขมร

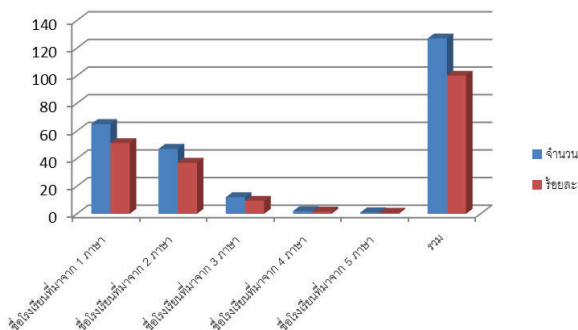
สรุปชื่อโรงเรียนที่มาจาก 4 ภาษา พบว่าคิดเป็นร้อยละ 1.57 โดยเป็นภาษาไทยมาตรฐาน ภาษาไทยถิ่นใต้ ภาษาบาลี และภาษาสันสกฤตประสมกัน คิดเป็นร้อยละ 0.78 ภาษาไทยมาตรฐาน ภาษาสันสกฤต ภาษาบาลี-สันสกฤต และภาษาเขมรประสมกัน คิดเป็นร้อยละ 0.78

1.5 ชื่อโรงเรียนที่มาจาก 5 ภาษา จากการศึกษาพบว่าชื่อโรงเรียนที่มาจาก 5 ภาษา พบเพียง 1 ลักษณะ คิดเป็นร้อยละ 0.78 จากโรงเรียนทั้งหมด คือ ชื่อโรงเรียนที่มาจากภาษาไทยมาตรฐาน ภาษาบาลี ภาษาสันสกฤต ภาษาบาลี-สันสกฤต และภาษาเขมร ได้แก่ โรงเรียนบ้านโคกเมือง (ธรรมโมลีคณานุสรณ์) ซึ่งสามารถอธิบายได้ดังนี้

บ้านโคกเมือง	บ้าน,เมือง	ภาษาไทยมาตรฐาน
(ธรรมโมลีคณานุสรณ์)	โมลี (ป.โมลี)	ภาษาบาลี
	ธรรม (ส. ธรรม)	ภาษาสันสกฤต
	คณานุสรณ์ (ป.,ส. คณ+อนุสรณ์)	ภาษาบาลี-สันสกฤต
	โคก (ข.โคก)	ภาษาเขมร

สรุปชื่อโรงเรียน ที่มาจาก 5 ภาษา พบว่าคิดเป็นร้อยละ 0.78 โดยเป็นภาษาไทยมาตรฐาน ภาษาบาลี ภาษาสันสกฤต ภาษาบาลี-สันสกฤต และภาษาเขมร

จากการศึกษาที่มาของภาษาที่ใช้ในการตั้งชื่อโรงเรียนประถมศึกษาในสังกัด สพป. เขต 2 จังหวัดสงขลา พบว่า มีที่มาของภาษาที่ใช้ในการตั้งชื่อโรงเรียนทั้งหมด 5 ลักษณะ ดังที่กล่าวมาข้างต้นสามารถแสดงเป็นแผนภูมิแท่งได้ดังนี้

แผนภูมิที่ 1 แสดงที่มาของภาษาที่ใช้ในการตั้งชื่อโรงเรียนประถมศึกษาในสังกัด สพป. เขต 2 จังหวัดสงขลา

สรุปได้ว่าที่มาของภาษาในการตั้งชื่อโรงเรียนประถมศึกษา ในสังกัด สพป. เขต 2 จังหวัดสงขลา มีจำนวนโรงเรียนที่มาจาก 1 ภาษา 2 ภาษา 3 ภาษา 4 ภาษา และ 5 ภาษา จำนวนมากไปน้อยตามลำดับ โดยปรากฏภาษาที่ใช้ในการตั้งชื่อทั้งหมด 7 ภาษา ได้แก่ ภาษาไทยมาตรฐาน ภาษาไทยถิ่นใต้ ภาษาบาลี ภาษาสันสกฤต ภาษาบาลี-สันสกฤต ภาษาเขมร ภาษามลายู แสดงให้เห็นถึงการได้รับอิทธิพลของท้องถิ่นอื่น ด้านภาษาที่เข้ามาอย่างหลากหลายไม่ว่าจะเป็นด้านการติดต่อสื่อสาร การคมนาคม หรือการพาณิชย์

2. อิทธิพลที่มีผลต่อการตั้งและเปลี่ยนชื่อโรงเรียนประถมศึกษาในสังกัด สพป. เขต 2 จังหวัดสงขลา

2.1 อิทธิพลที่มีผลต่อการตั้งชื่อโรงเรียนประถมศึกษาในสังกัด สพป. เขต 2 จังหวัดสงขลา

เมื่อมีการก่อตั้งโรงเรียนย่อมมีการตั้งชื่อโรงเรียนขึ้น และแต่ละชื่อก็มีที่มา จากสิ่งต่าง ๆ ที่มีความเกี่ยวข้องกับอาจเป็นไปในรูปแบบของท้องถิ่น บุคคล หรือ เหตุการณ์ ซึ่งอิทธิพลที่มีต่อการตั้งชื่อโรงเรียนเหล่านี้ย่อมแสดงถึงความสัมพันธ์ของ โรงเรียนกับสังคมนั้น ๆ โดยมีลักษณะเด่นแตกต่างกันออกไป ขึ้นอยู่กับหลายปัจจัย จากการศึกษาพบว่า อิทธิพลที่มีผลต่อการตั้งชื่อโรงเรียนประถมศึกษาในสังกัด สพป. เขต 2 จังหวัดสงขลา มีทั้งหมด 10 ลักษณะ ได้แก่ 1) อิทธิพลทางด้านสถานที่ คิดเป็น ร้อยละ 29.92 เช่น โรงเรียนสำนักสงฆ์ศรีวิชัย โรงเรียนเสนาณรงค์วิทยา 2) อิทธิพล ด้านภูมิประเทศ คิดเป็นร้อยละ 27.55 เช่น โรงเรียนบ้านควนดินแดง โรงเรียนบ้านทุ่ง เลียบ 3) อิทธิพลทางด้านภูมิประเทศและชื่อพันธุ์พืช คิดเป็นร้อยละ 12.59 เช่น โรงเรียนบ้านทุ่งตำเสา โรงเรียนบ้านบ่อหว่า 4) อิทธิพลด้านชื่อพันธุ์พืช คิดเป็น ร้อยละ 10.23 เช่น โรงเรียนบ้านม่วงโรงเรียนบ้านหัวباب 5) อิทธิพลด้านภูมิประเทศ และชื่อสัตว์ คิดเป็นร้อยละ 7.08 เช่น โรงเรียนบ้านเกาะหมี่ โรงเรียนบ้านคลองซ่าง 6) อิทธิพลทางด้านภูมิประเทศและชื่อบุคคล คิดเป็นร้อยละ 3.93 เช่น โรงเรียน บ้านคลองต่อ (ทวีรัตนอุปถัมภ์) โรงเรียนบ้านหนองนายฮ่วย 7) อิทธิพลด้านการประกอบ อาชีพ คิดเป็นร้อยละ 3.93 โรงเรียนชุมชนบ้านนาสีทอง โรงเรียนนิคมสร้างตนเอง รัตภูมิ 8) อิทธิพลด้านประวัติศาสตร์ คิดเป็นร้อยละ 3.14 เช่น โรงเรียนบ้าน กำแพงเพชร โรงเรียนบ้านเก่าร้าง และ 9) อิทธิพลด้านชื่อบุคคล คิดเป็นร้อยละ 1.57 เช่น โรงเรียนบ้านโปะหมอ โรงเรียนท่าหมอไชย

2.2 ปัจจัยที่มีผลต่อการเปลี่ยนชื่อโรงเรียนประถมศึกษาในสังกัด สพป.

เขต 2 จังหวัดสงขลา

จากการศึกษาพบปัจจัยที่มีผลต่อการเปลี่ยนชื่อโรงเรียนมีทั้งหมด 5 ลักษณะ 1) ปัจจัยด้านสถานะของโรงเรียนคิดเป็นร้อยละ 68.07 ได้แก่ การยกระดับขึ้นเป็นโรงเรียนประจำชุมชน คิดเป็นร้อยละ 59.57 การแยกออกเป็นเอกเทศจากโรงเรียนอื่น คิดเป็นร้อยละ 4.25 การได้รับการแต่งตั้งให้เป็นโรงเรียนขยายโอกาส คิดเป็นร้อยละ 4.25 2) ปัจจัยด้านสถานที่ คิดเป็นร้อยละ 14.88 ได้แก่ เปลี่ยนตามสถานที่ใกล้เคียงหรือเกี่ยวข้องกับโรงเรียน คิดเป็นร้อยละ 10.63 เปลี่ยนเนื่องจากโรงเรียนย้ายสถานที่ไปยังที่ใหม่คิดเป็นร้อยละ 4.25 3) ปัจจัยด้านการได้รับการสนับสนุนหรือปรับปรุงพัฒนาโรงเรียน คิดเป็นร้อยละ 8.51 ได้แก่ เปลี่ยนเนื่องจากโรงเรียนมีการปรับปรุงพัฒนา คิดเป็นร้อยละ 2.13 เปลี่ยนเนื่องจากได้รับการสนับสนุนจากหน่วยงาน คิดเป็นร้อยละ 4.25 และเปลี่ยนเนื่องจากได้รับการสนับสนุนจากบุคคล คิดเป็นร้อยละ 2.13 4) ปัจจัยด้านความหมาย คิดเป็นร้อยละ 4.26 ได้แก่ เปลี่ยนเพื่อให้มีความหมายดีขึ้น คิดเป็นร้อยละ 2.13 เปลี่ยนเพื่อให้ความหมายสอดคล้องกับสภาพความเป็นจริง คิดเป็นร้อยละ 2.13 5) ปัจจัยด้านสภาพกาล คิดเป็นร้อยละ 4.25

3. ภาพสะท้อนทางสังคม ผ่านการตั้งชื่อโรงเรียนประถมศึกษาในสังกัด สพป. เขต 2 จังหวัดสงขลา

ภาพสะท้อนของสังคมผ่านการตั้งชื่อโรงเรียนมักมีความเกี่ยวข้องเชื่อมโยงอยู่กับชุมชน ในด้านต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็น การตั้งถิ่นฐาน อำนาจบุคคล การทำมาหากิน พืชพันธุ์ในท้องถิ่น สัตว์ในท้องถิ่น ความสัมพันธ์ระหว่างสถานที่กับโรงเรียน และประวัติศาสตร์ ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

ภาพสะท้อนสังคมผ่านการตั้งชื่อโรงเรียนด้านการตั้งถิ่นฐาน แสดงให้เห็นว่าการตั้งถิ่นฐานของชาวบ้านก่อนการก่อตั้งโรงเรียนนั้น ผู้คนเลือกอาศัยในพื้นที่ที่มี

ลักษณะภูมิประเทศเป็นที่ราบสูงและใกล้แหล่งน้ำ เพื่อความสะดวกในการใช้น้ำอุปโภค และบริโภค เช่น โรงเรียนบ้านห้วยสมบูรณ์ โรงเรียนบ้านห้วยโอน ทั้งยังสะท้อนให้เห็น สภาพดินที่แสดงถึงความเป็นชนบทที่ค่อนข้างลำบาก เช่น สภาพดินแดงและดินลูกรัง ทำให้เป็นที่กล่าวถึงและนำไปสู่การตั้งชื่อชุมชน ได้แก่ โรงเรียนบ้านควนดินแดง โรงเรียนบ้านวังหรั่ง (ประสิทธิ์อุปถัมภ์) นอกจากนี้ยังมีภูมิประเทศลักษณะอื่น ๆ ได้แก่ ทุ่ง เคาะ พรุ สะท้อนให้เห็นถึงความหลากหลายทางกายภาพของพื้นที่ชุมชน เช่น โรงเรียนบ้านทุ่งคอบาง โรงเรียนบ้านเคาะหมี

ภาพสะท้อนสังคมผ่านการตั้งชื่อโรงเรียนด้านอำนาจบุคคล แสดงให้เห็นว่ามี บุคคลให้การอุปถัมภ์และการให้การอนุเคราะห์โรงเรียน ส่งผลให้เกิดการตั้งชื่อตามชื่อ หรือนามสกุลของบุคคลนั้นเพื่อเป็นการให้เกียรติและจดจำ สะท้อนให้เห็นการให้ความสำคัญในการศึกษาจากบุคคลในท้องถิ่น ซึ่งนอกเหนือไปจากหน่วยงานราชการ เช่น โรงเรียนบ้านคลองต่อ (ทวีรัตน์อุปถัมภ์) โรงเรียนบ้านบึงพิชัย (ทับทองอุทิศจิตโต) ทั้งนี้ยังมีชื่อโรงเรียนที่มาจากประวัติของบุคคลที่มีความเกี่ยวข้องกับสถานที่นั้น ๆ จนเกิดเป็นชื่อชุมชนและกลายมาเป็นชื่อโรงเรียนในที่สุด ได้แก่ โรงเรียนบ้านหนองนายชัย โรงเรียนบ้านท่าหมอไชย

ภาพสะท้อนสังคมผ่านการตั้งชื่อโรงเรียนด้านการทำมาหากิน แสดงให้เห็นว่า มีวิถีการทำมาหากินเลี้ยงชีพของคนในชุมชนที่แตกต่างกันออกไป และบางอาชีพมี จำนวนมากหรือเป็นอาชีพหลักของคนในชุมชนจนเป็นที่รู้จักโดยทั่วกัน เกิดเป็นชื่อเรียก ของหมู่บ้านและโรงเรียนในเวลาต่อมา ทั้งอาชีพ ทำนา ทำไร่ เลี้ยงช้างหรือฝึกช้าง เช่น โรงเรียนบ้านนาลิก โรงเรียนบ้านไร่ โรงเรียนบ้านฉลุง เป็นต้น

ภาพสะท้อนสังคมผ่านการตั้งชื่อโรงเรียนด้านพืชพันธุ์ในท้องถิ่น แสดงให้เห็นว่า ท้องถิ่นนั้น ๆ มีพันธุ์พืชที่โดดเด่นหลากหลายสายพันธุ์และมีจำนวนมากจนกลายเป็น ที่มาของชื่อชุมชนและชื่อโรงเรียนในเวลาต่อมา ได้แก่ สะตอ ต้นเหรียง ตำเสา ต้นสำน

แพบ มะขาม ต้นคล้า แสดงให้เห็นถึงความเป็นเอกลักษณ์หรือพืชประจำท้องถิ่น ตัวอย่างชื่อโรงเรียนที่พบ เช่น โรงเรียนบ้านควนสะอาด โรงเรียนบ้านยางงาม เป็นต้น

ภาพสะท้อนสังคมผ่านการตั้งชื่อโรงเรียนด้านสัตว์ในท้องถิ่น แสดงให้เห็นว่าท้องถิ่นนั้น ๆ ในอดีตมีสัตว์หลากหลายชนิดสื่อให้เห็นถึงความอุดมสมบูรณ์ทางธรรมชาติของชุมชนจนเป็นที่กล่าวขานและเกิดเป็นชื่อชุมชนและชื่อโรงเรียนที่ใช้เรียกมาถึงปัจจุบัน ชื่อสัตว์ที่ปรากฏ ได้แก่ นก ช้าง หอยโข่ง เช่น โรงเรียนบ้านเกาะนก โรงเรียนวัดท่าช้าง โรงเรียนบ้านคลองหอยโข่ง เป็นต้น

ภาพสะท้อนสังคมผ่านการตั้งชื่อโรงเรียนด้านความสัมพันธ์ระหว่างสถานที่กับโรงเรียนพบว่า มีชื่อโรงเรียนที่ตั้งจากชื่อสถานที่ ได้แก่ วัด สำนักสงฆ์ ค่ายทหาร และสถานที่ท่องเที่ยว สะท้อนให้เห็นว่าสถาบันโรงเรียนมีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับหน่วยงานอื่น ๆ ในท้องที่มาตั้งแต่สมัยอดีต กล่าวคือ จุดเริ่มต้นของโรงเรียนมาจากวัด และพัฒนาเรื่อย ๆ จนมีการก่อตั้งโรงเรียนขึ้นและใช้ชื่อวัดเป็นชื่อโรงเรียน เช่น โรงเรียนวัดเทพชุมนุม โรงเรียนวัดเนินพิชัย

ภาพสะท้อนสังคมผ่านการตั้งชื่อโรงเรียนด้านประวัติศาสตร์แสดงให้เห็นว่ามีการตั้งชื่อโรงเรียนจากประวัติศาสตร์ของชุมชนสะท้อนให้เห็นว่าท้องถิ่นนั้นมีความเป็นมาและเหตุการณ์ประวัติศาสตร์ในท้องที่ที่ถูกเล่าขานสืบทอดกันมาในที่สุดก็ถูกนำมาสู่การตั้งชื่อชุมชนกลายเป็นชื่อโรงเรียนในปัจจุบัน เช่น โรงเรียนบ้านเก่าร้าง โรงเรียนบ้านกำแพงเพชร โรงเรียนบ้านหน้าควนลัง เป็นต้น

สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาภูมินามชื่อโรงเรียนประถมศึกษาในสังกัด สพป. เขต 2 จังหวัดสงขลา ผลการศึกษาสามารถนำมาสรุปผลได้ ดังนี้

1. ที่มาของภาษาที่ใช้ในการตั้งชื่อโรงเรียนประถมศึกษาในสังกัด สพป. เขต 2 จังหวัดสงขลา

จากการศึกษา พบว่า ที่มาของภาษาที่ใช้ที่ใช้ในการตั้งชื่อโรงเรียนมีทั้งหมด 5 ลักษณะ ได้แก่ จำนวนชื่อโรงเรียนที่มาจาก 1 ภาษา 2 ภาษา 3 ภาษา 4 ภาษา และ 5 ภาษา จำนวนมากไปน้อยตามลำดับ โดยปรากฏภาษาที่ใช้ในการตั้งชื่อทั้งหมด 7 ภาษา ได้แก่ ภาษาไทยมาตรฐาน ภาษาไทยถิ่นใต้ ภาษาบาลี ภาษาสันสกฤต ภาษาบาลี-สันสกฤต ภาษาเขมร และภาษามลายู

2. อิทธิพลที่มีผลต่อการตั้งและเปลี่ยนชื่อโรงเรียนประถมศึกษาในสังกัด สพป. เขต 2 จังหวัดสงขลา

อิทธิพลที่มีต่อการตั้งชื่อโรงเรียนย่อมแสดงถึงความสัมพันธ์กับสังคมที่ตั้งของโรงเรียนนั้น ๆ โดยแต่ละโรงเรียนจะมีลักษณะเด่นแตกต่างกันออกไป ขึ้นอยู่กับหลายปัจจัย จากการศึกษาค้นคว้าพบว่า อิทธิพลที่มีผลต่อการตั้งชื่อโรงเรียนประถมศึกษาในสังกัด สพป. เขต 2 จังหวัดสงขลา มีทั้งหมด 10 ลักษณะ ได้แก่ 1) อิทธิพลด้านสถานที่ 2) อิทธิพลด้านภูมิประเทศ 3) อิทธิพลด้านภูมิประเทศและชื่อพันธุ์พืช 4) อิทธิพลด้านชื่อพันธุ์พืช 5) อิทธิพลด้านภูมิประเทศและชื่อสัตว์ 6) อิทธิพลด้านภูมิประเทศและชื่อบุคคล 7) อิทธิพลด้านการประกอบอาชีพ 8) อิทธิพลด้านประวัติศาสตร์ และ 9) อิทธิพลด้านชื่อบุคคล นอกจากนี้จากการศึกษา ยังปรากฏปัจจัยต่าง ๆ ที่มีผลต่อลักษณะการเปลี่ยนชื่อ มีทั้งหมด 5 ลักษณะ ได้แก่ 1) ปัจจัยด้านสถานะของโรงเรียน คือ การยกระดับขึ้นเป็นโรงเรียนประจำชุมชน การแยกออกเป็นเอกเทศจากโรงเรียนอื่น การได้รับการแต่งตั้งให้เป็นโรงเรียนขยายโอกาส 2) ปัจจัยด้านสถานที่ คือ เปลี่ยนตามสถานที่ใกล้เคียงหรือเกี่ยวข้องกับโรงเรียน เปลี่ยนเนื่องจากโรงเรียนย้ายสถานที่ไปยังที่ใหม่ 3) ปัจจัยด้านการได้รับการสนับสนุนหรือปรับปรุงพัฒนาโรงเรียน คือ เปลี่ยนเนื่องจากโรงเรียนมีการปรับปรุงพัฒนา เปลี่ยนเนื่องจากได้รับการสนับสนุนจาก

หน่วยงาน และเปลี่ยนเนื่องจากได้รับการสนับสนุนจากบุคคล 4) ปัจจัยด้านความหมาย คือ เปลี่ยนเพื่อให้ความหมายดีขึ้นเปลี่ยนเพื่อให้ความหมายสอดคล้องกับสภาพความเป็นจริง และ 5) ปัจจัยด้านสภาพกาล

3. ภาพสะท้อนทางสังคม ผ่านการตั้งชื่อโรงเรียนประถมศึกษาในสังกัด สพป. เขต2 จังหวัดสงขลา

ภาพสะท้อนของสังคมผ่านการตั้งชื่อโรงเรียนมักมีความเกี่ยวข้องเชื่อมโยงอยู่กับชุมชน ในด้านต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นการตั้งถิ่นฐาน อำนาจบุคคล การทำมาหากิน พิษพันธุ์ในท้องถิ่น สัตว์ในท้องถิ่น ความสัมพันธ์ระหว่างสถานที่กับโรงเรียน และประวัติศาสตร์ จากการศึกษาภาพสะท้อนสังคมผ่านการตั้งชื่อโรงเรียนด้านการตั้งถิ่นฐานพบทั้งหมด 4 ลักษณะดังนี้ ลักษณะ ภูมิประเทศ สะท้อนให้เห็นถึงการตั้งถิ่นฐานของชาวบ้านก่อนการก่อตั้งโรงเรียน ว่าผู้คนเลือกอาศัยในพื้นที่ที่ลักษณะภูมิประเทศเป็นที่ราบสูงและใกล้แหล่งน้ำ เพื่อความสะดวกในการใช้อุปโภคและบริโภค สภาพดินที่ปรากฏมีดินแดงและดินลูกรัง สะท้อนให้เห็นถึงความเป็นชนบทที่ค่อนข้างลำบาก ทำให้เป็นที่กล่าวถึงและนำไปสู่การตั้งชื่อชุมชน นอกจากนี้ยังมีลักษณะอื่น ๆ ได้แก่ ทุ่ง เภาะ พรุ สะท้อนให้เห็นถึงความหลากหลายทางกายภาพของสภาพภูมิประเทศ

ด้านอำนาจบุคคล พบทั้งหมด 2 ลักษณะ ได้แก่ บุคคล ผู้อุปถัมภ์และให้การอนุเคราะห์ในการสร้างโรงเรียนส่งผลให้เกิดการตั้งชื่อตามชื่อหรือนามสกุลของบุคคลนั้น สะท้อนให้เห็นถึงการให้ความสำคัญในการศึกษาจากบุคคลซึ่งไม่ใช่หน่วยงานราชการ และบุคคลผู้เคยมีประวัติความเป็นมาของสถานที่นั้นจนเกิดเป็นชื่อเรียกชุมชนและจัดตั้งเป็นโรงเรียนต่อมา รวมถึงภาพสะท้อนด้านการทำมาหากินแสดงให้เห็นว่ามีอาชีพต่าง ๆ ของชาวบ้านปรากฏอยู่ ได้แก่ การทำนา ทำไร่ เลี้ยงช้าง ฝึกช้าง รวมไปถึงการเป็นชุมชนนิคมสร้างตนเองตามนโยบายของรัฐบาล นอกจากนี้ยังมีด้านพิษพันธุ์ปรากฏการใช้ชื่อของพันธุ์พืชในการตั้งชื่อชุมชนและโรงเรียนในเวลาต่อมา เช่น สะตอ

ตำเสา แพน สะท้อนให้เห็นว่าท้องถิ่นนั้น ๆ มีพันธุ์พืชที่โดดเด่นและจำนวนมาก กลายเป็นที่มาของชื่อตามที่กล่าวมาข้างต้น และด้านชื่อสัตว์ เช่น นก ช้าง หอย สะท้อนให้เห็นว่าท้องถิ่นนั้น ๆ มีสัตว์หลากหลายชนิดแสดงให้เห็นถึงความอุดมสมบูรณ์ทางธรรมชาติของชุมชน สุดท้ายคือด้านความสัมพันธ์ระหว่างสถานที่กับโรงเรียน พบว่ามีชื่อโรงเรียนที่ตั้งจากชื่อสถานที่ ได้แก่ วัด สำนักสงฆ์ ค่ายทหาร และสถานที่ท่องเที่ยว ซึ่งสถานที่เหล่านี้มีความเกี่ยวข้องกับโรงเรียนในด้านการก่อตั้งหรือด้านการควบคุมดูแล สะท้อนให้เห็นว่าสถาบันโรงเรียนมีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับหน่วยงานอื่น ๆ ในท้องที่มาตั้งแต่สมัยอดีต ภาพสะท้อนสังคมผ่านการตั้งชื่อโรงเรียนประเด็นสุดท้ายที่พบคือ ด้านประวัติศาสตร์แสดงให้เห็นว่ามีการตั้งชื่อโรงเรียนจากประวัติศาสตร์ของชุมชนนำมาสู่ชื่อชุมชนและโรงเรียน สะท้อนให้เห็นว่าท้องถิ่นนั้นมีความเป็นมาและเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่สำคัญในอดีต

อภิปรายผล

การศึกษาครั้งนี้ พบว่าที่มาของภาษาที่ใช้ในการตั้งชื่อโรงเรียนประถมศึกษา ในสังกัด สพ. เขต 2 จังหวัดสงขลา ปรากฏการใช้ภาษาทั้งหมด 5 ลักษณะคือ มีที่มาจาก 1 ภาษา 2 ภาษา 3 ภาษา 4 ภาษา และ 5 ภาษา ตามลำดับ และเป็นภาษาต่าง ๆ ได้แก่ ภาษาไทยมาตรฐาน ภาษาไทยถิ่นใต้ ภาษาบาลี ภาษาสันสกฤต ภาษาบาลี-สันสกฤต ภาษาเขมร และภาษามลายู แสดงให้เห็นถึงการได้รับอิทธิพลของท้องถิ่นอื่นด้านภาษาที่เข้ามาอย่างหลากหลายไม่ว่าจะเป็นด้านการติดต่อสื่อสาร การคมนาคม หรือการพาณิชย์ สอดคล้องกับงานวิจัยของ อัญชลิน ปานทอง (2560) ที่ได้ศึกษา “การตั้งชื่อคลองในพื้นที่ฝั่งธนบุรี จังหวัดกรุงเทพมหานคร” พบว่า ข้อมูลภาษาที่มีผลต่อการตั้งภูมินามมักเป็นภาษาที่มาจากท้องถิ่นใกล้เคียง ซึ่งอาจมีการติดต่อหรือมีปฏิสัมพันธ์กันจนมีการรับเอาภาษานั้น ๆ มาใช้ในท้องถิ่นในท้องถิ่น เกิดเป็นชื่อ

สถานที่ต่าง ๆ โดยภาษาที่ปรากฏส่วนใหญ่ ได้แก่ ภาษาเขมร มอญ จีน บาลี สันสกฤต เป็นต้น ประเด็นต่อมาคือ อิทธิพลที่มีต่อการตั้งชื่อโรงเรียนประถมศึกษาในสังกัด สพพ. เขต 2 จังหวัดสงขลา มีทั้งหมด 7 องค์ประกอบ ได้แก่ ภูมิประเทศ ชื่อสัตว์ ชื่อพืช ชื่อสถานที่สำคัญ ชื่อบุคคล การประกอบอาชีพ และประวัติศาสตร์ ซึ่งแต่ละองค์ประกอบนั้นสะท้อนประวัติความเป็นมาของโรงเรียนที่เชื่อมโยงกับชุมชน จากอดีตถึงปัจจุบันอย่างไร้ขีด สอดคล้องกับงานวิจัยของ พัทธนันท์ พาป้อ (2561) เรื่อง “การศึกษาอิทธิพลของชุมชนที่มีต่อภูมินามหมู่บ้านในเขตตำบลนาเสียว อำเภอเมือง จังหวัดชัยภูมิ” พบว่า ที่มาและประวัติความเป็นมาของภูมินามที่ปรากฏในเขตหมู่บ้าน ตำบลนาเสียว อำเภอเมือง จังหวัดชัยภูมิ มีที่มาจากสภาพภูมิประเทศ สภาพแวดล้อม บริเวณที่ตั้งของหมู่บ้าน ชื่อพรรณพืช หรือพันธุ์ไม้และประวัติศาสตร์เรื่องเล่าตำนานของชุมชน

นอกจากนี้ จากการศึกษายังมีการเปลี่ยนชื่อโรงเรียนที่มาจาก 5 ปัจจัย ได้แก่

- 1) ด้านสถานะของโรงเรียน คือ การยกระดับขึ้นเป็นโรงเรียนประจำชุมชน การแยกออกเป็นเอกเทศจากโรงเรียนอื่น ๆ การได้รับ การแต่งตั้งให้เป็นโรงเรียนขยายโอกาส
 - 2) ด้านสถานที่ คือ เปลี่ยนตามสถานที่ใกล้เคียงหรือเกี่ยวข้องกับโรงเรียน เปลี่ยนเนื่องจากโรงเรียนย้ายสถานที่ไปยังที่ใหม่ 3) ด้านการได้รับการสนับสนุนหรือปรับปรุงพัฒนาโรงเรียน คือ เปลี่ยนเนื่องจากโรงเรียนมีการปรับปรุงพัฒนา เปลี่ยนเนื่องจากได้รับการสนับสนุนจากหน่วยงาน เปลี่ยนเนื่องจากได้รับการสนับสนุนจากบุคคล
 - 4) ด้านความหมาย คือ เปลี่ยนเพื่อให้มีความหมายดีขึ้น เปลี่ยนเพื่อให้ความหมายสอดคล้องกับสภาพความเป็นจริง 5) ด้านสภาพกาล คือ เปลี่ยนไปตามสภาพกาล
- จากปัจจัยเหล่านี้สะท้อนให้เห็นถึงพัฒนาการของโรงเรียนที่ผันเปลี่ยนไปแต่ละยุคสมัย เช่นเดียวกับสถานที่อื่น ๆ อาจเนื่องมาจากระบบการปกครองหรือนโยบายการศึกษาแต่ละยุคที่เปลี่ยนไปส่งผลให้โรงเรียนต้องปรับเปลี่ยนตามรวมถึงชื่อของโรงเรียนด้วย

ประเด็นสุดท้ายคือภาพสะท้อนทางสังคมผ่านการตั้งชื่อโรงเรียนประถมศึกษาในสังกัด สพป. เขต 2 จังหวัดสงขลา จะเห็นได้ว่าชื่อโรงเรียนและชื่อชุมชนจะมีความสัมพันธ์กัน สะท้อนผ่านความเป็นมาของชุมชน การตั้งถิ่นฐานของชาวบ้าน อำนาจของบุคคลและ สถานที่ที่มีผลต่อการตั้งชื่อชุมชนและโรงเรียน รวมไปถึงสภาพแวดล้อม พืช สัตว์ และ ระบบการทำมาหากินเลี้ยงชีพของชาวบ้านด้วย สอดคล้องกับงานวิจัยของ โอฬาร รัตนภักดี (2556) ศึกษาธรรมชาติ ประวัติศาสตร์ท้องถิ่น และสภาพสังคมวัฒนธรรม: ภาพสะท้อนจากภูมินามหมู่บ้านในจังหวัดลำปาง พบว่า ภูมินามของหมู่บ้านมีคุณค่าในแง่ที่สามารถสะท้อนให้เห็นลักษณะต่าง ๆ ทั้งลักษณะทางธรรมชาติ ประวัติศาสตร์ท้องถิ่น ตลอดจนสภาพทางสังคมและวัฒนธรรม

ดังนั้นจากผลการวิจัยในครั้งนี้จึงมีคุณค่านอกเหนือไปจากการศึกษาชื่อโรงเรียนประถมศึกษาในสังกัด สพป. เขต 2 จังหวัดสงขลา แต่ยังเป็นการศึกษาถึงสภาพสังคม วัฒนธรรม และประวัติศาสตร์ของชุมชนนั้น ๆ เป็นวิธีการหนึ่งที่จะสืบทราบความเป็นมาของท้องถิ่นหรือเพื่อประโยชน์อย่างอื่น ๆ ซึ่งจัดอยู่ในศาสตร์ที่ว่าด้วยการศึกษาเกี่ยวกับชื่อของสิ่งต่าง ๆ ที่มีอยู่ในภาษา ผู้สนใจสามารถใช้แนวทางในการศึกษาภูมินามจากงานวิจัยเรื่องนี้ไปต่อยอดเพื่อที่จะศึกษาภูมินามสถานที่อื่น ๆ ได้ตามความสนใจ

ข้อเสนอแนะ

1. นำผลการวิจัยครั้งนี้ไปสร้างเป็นหนังสือประจำหมู่บ้านหรือห้องสมุด เพื่อเผยแพร่คุณค่าและเป็นความรู้ให้กับผู้ที่สนใจ
2. การศึกษาวิจัยเรื่องภูมินามชื่อโรงเรียนประถมศึกษาในสังกัด สพป. เขต 2 จังหวัดสงขลา นับเป็นการเริ่มต้นในการรวบรวมประวัติศาสตร์ความเป็นมาของชื่อโรงเรียนรวมถึงชื่อหมู่บ้านในท้องถิ่น ซึ่งเป็นแนวทางการศึกษาภูมินามในเขตพื้นที่อื่น ๆ ต่อไป

เอกสารอ้างอิง

- ขวัญชนก นัยจริญ. (2560). การศึกษาคุณค่าของภูมินามในตำบลเมืองบางซ่ง
อำเภอสวรรคโลกจังหวัดสุโขทัย. มหาวิทยาลัยพิบูลสงคราม.
- จักรกฤษณ์ อุตุ้ม. (2559). ภูมินามวัดในจังหวัดอุตรดิตถ์ : รายงานการวิจัยฉบับ
สมบูรณ์. มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์.
- พัทธนันท์ พาป้อ. (2561). การศึกษาอิทธิพลของชุมชนที่มีต่อภูมินามหมู่บ้าน ในเขต
ตำบลนาเสี้ยว อำเภอเมือง จังหวัดชัยภูมิ [วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหา
บัณฑิต]. มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ.
- ไพฑูรย์ ปิยะปกรณ. (2537). ภูมินามทั่วไปในการตั้งถิ่นฐานหมู่บ้านชนบทในภาค
ตะวันออกเฉียงเหนือ วิเคราะห์รูปแบบทางภูมิศาสตร์ของนามทั่วไป. วารสาร
ภาษาและวัฒนธรรม, 13(2), 49-60.
- ไพฑูรย์ ปิยะปกรณ. (2557). ภูมิศาสตร์ชนบท (พิมพ์ครั้งที่ 3). มหาวิทยาลัย
รามคำแหง.
- รัตนรุณ มณีเนตร และคณะ. (2559). วัฒนธรรมภาษาในการตั้งชื่อบ้านนามเมืองของ
กลุ่มชาติพันธุ์ไทยเขมรและไทยกูยในตำบลดองกำเม็ด อำเภอขุขันธ์ จังหวัดศรี
สะเกษ. วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ
อุบลราชธานี, 7(2), 55-69.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2556). พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554.
ราชบัณฑิตยสถาน.
- คันสนีย์ สายดีบ และคณะ. (2559). ภูมินามท้องถิ่น: ที่มา ความหมาย และอัตลักษณ์
ของชื่อหมู่บ้านในอำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่. พิษเนตรสาร, 12(2), 43-61.
- สภาวัฒนธรรมอำเภอควนเนียง. (2555). ศึกษาตำนานชื่อบ้านในอำเภอควนเนียง
จังหวัดสงขลา. <http://www.khuanniangcity.go.th/culture>.

การใช้ถ้อยคำสื่ออารมณ์ของบทเพลงทองคำในรายการ The Golden Song เวทีเพลงเพราะ Using Words to Express the Emotions from the Impressive Songs on the Television Show of Thai Singing Contest, “The Golden Song”

จันทิมา นวลเพ็ชร^{*1} ปวีณนุช เนียมสวัสดิ์² อลิสา คุ่มเคี่ยม³ ปரியากรณ์ ชูแก้ว⁴
Jantima Nuanpet^{*1} Paweenut Niamsawat² Alisa Khumkham³ Pariyakorn Chukeaw⁴

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาเนื้อหาและการใช้ถ้อยคำสื่ออารมณ์ของบทเพลงทองคำในรายการ The Golden Song เวทีเพลงเพราะ Season 2 จากรอบการแบ่งกลุ่ม รอบรองชนะเลิศ และรอบชิงชนะเลิศ จำนวนทั้งสิ้น 84 เพลง ผลการศึกษาพบว่าเนื้อหามีแนวโน้มที่มุ่งเน้นความรักและเนื้อหาเกี่ยวกับ

* Corresponding author, e-mail: jantima5258@gmail.com

¹ นิสิตปริญญาตรี คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ

¹ Undergraduate student, Faculty of Education, Thaksin University

² นิสิตปริญญาตรี คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ

² Undergraduate student, Faculty of Education, Thaksin University

³ นิสิตปริญญาตรี คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ

³ Undergraduate students, Faculty of Education, Thaksin University

⁴ ดร., อาจารย์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ

⁴ Dr., Lecturer, Faculty of Humanities and Social Sciences, Thaksin University

⁵ อาจารย์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ

⁵ Lecturer, Faculty of Humanities and Social Sciences, Thaksin University

Received: March 2, 2021/ Revised: September 18, 2021/ Accepted: October 5, 2021

บทนำ

บทเพลงเป็นสิ่งที่ธรรมชาติสร้างขึ้นพร้อมกับวิถีชีวิตของมนุษย์ ซึ่งอาจมีที่มาจากสิ่งแวดล้อม ขนบธรรมเนียม ประเพณี บริบทและวัฒนธรรมในสังคมนั้น ๆ โดยมีการนำเสนอในรูปแบบที่แตกต่างกันไป เช่น เพลงกล่อมเด็ก เพลงประกอบการทำงาน เพลงสวด เพลงที่ใช้ในงานพิธีประจำท้องถิ่น เพลงที่ใช้ในการประกอบพิธีกรรม ซึ่งแสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ของบทเพลงกับวิถีชีวิตของมนุษย์ได้อย่างเด่นชัด นอกจากนี้บทเพลงยังช่วยสร้างความครื้นเครงได้เช่นกัน (คณิต เขียววิชัย, 2553)

พัฒนาการบทเพลงในประเทศไทยเริ่มต้นจากยุคของเพลงละครร้องและภาพยนตร์เสียงในฟิล์ม มีการนำเพลงละครร้องมาใส่เนื้อร้องแทนทำนองเอื้อนทำให้อรรถรสในเชิงกวีเพิ่มขึ้น ต่อมาในยุคละครเวทีและเพลงประกอบภาพยนตร์หลังสงครามโลกครั้งที่ 2 มีการสร้างภาพยนตร์หลากหลายเรื่อง ทำให้เกิดเพลงประกอบภาพยนตร์ขึ้นมากมาย เช่น ภาพยนตร์เรื่องร่มฟ้าเวียงพิงค์ มีเพลงบัวบาน ของ สนิท ศ.อรุณ ภาพยนตร์เรื่องบ้านทรายทอง มีเพลงหากูรู้สักนิด ของพระเจ้า-วรวงศ์เธอพระองค์เจ้าภาณุพันธุ์ยุคลและหม่อมหลวงประพันธ์ สนิทวงศ์ เป็นต้น หลังจากนั้นในยุคสถานีโทรทัศน์บางขุนพรหม มีการนำวงดนตรีสุนทราภรณ์มาแสดงสดและออกอากาศ รวมถึงมีการทำเพลงประกอบละครเรื่องต่าง ๆ อีกด้วย และยุคต่อมาคือยุครางวัลเชิดชูบทเพลง มีการจัดการแข่งขันและประกวดการขับร้องเพลงเพื่อสนับสนุนและส่งเสริมให้ศิลปินมีการพัฒนาด้านการขับร้องและด้านการประพันธ์เพลงมากยิ่งขึ้น (ไพบุลย์ สำราญภูติ, 2550)

ประเภทของเพลงในปัจจุบันได้จัดแบ่งไว้หลากหลายประเภท ขึ้นอยู่กับเกณฑ์ที่ใช้ในการจำแนก เช่น เพลงไทยเดิม เพลงไทยสากล เพลงลูกทุ่ง เพลงละคร เพลงสุนทราภรณ์ เพลงลูกกรุง เป็นต้น ซึ่งบทเพลงแต่ละประเภทมีความโดดเด่นและมีคุณค่า รวมทั้งมี

ความงามเฉพาะตัว ทั้งยังมีการใช้คำสี่อรรถมนต์ได้อย่างลึกซึ้ง กระทั่งได้รับความนิยมในทุุกยุคทุกสมัย สมดังชื่อที่ว่า “บทเพลงทองคำ” กล่าวคือ บทเพลงที่ได้รับการยอมรับจากอดีตจนถึงปัจจุบันมีความสละสลวยในการประพันธ์ และสามารถถ่ายทอดอารมณ์ความรู้สึกผ่านการใช้ภาษาไปยังผู้ฟังได้อย่างลึกซึ้ง

รายการ The Golden Song เวทีเพลงเพราะ คือ รายการแข่งขันร้องเพลงไทยสากล เปิดรับผู้เข้าแข่งขันโดยไม่จำกัดเพศและอายุ มีการคัดเลือกผู้เข้าแข่งขันในรอบทดสอบความสามารถ รอบการแบ่งกลุ่ม รอบรองชนะเลิศ และรอบชิงชนะเลิศตามลำดับ ซึ่งนำเพลงดังหลากหลายประเภทตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบันมาถ่ายทอด ได้แก่ เพลงลูกกรุง เพลงสุนทราภรณ์ และเพลงละคร ทั้งยังมีการเรียบเรียงดนตรีชิ้นใหม่เพื่อให้ผู้ฟังรุ่นใหม่เข้าถึงบทเพลงเหล่านี้ได้ดียิ่งขึ้น

บทเพลงและเนื้อร้องเป็นภาษาที่ผู้ประพันธ์คัดสรรให้สอดคล้องกับท่วงทำนองและจังหวะของเพลงเพื่อสร้างอารมณ์ความรู้สึก โดยเฉพาะบทเพลงในอดีตที่แม้จะผ่านกาลเวลามานานเพียงใด แต่ถ้อยคำในบทเพลงก็สามารถสี่อรรถมนต์และรักษาความงามของเนื้อหาไว้ได้ ดังที่ ไพบูลย์ สำราญภูติ (2550) ได้กล่าวว่า “บทเพลงเป็นส่วนสำคัญที่ก่อให้เกิดความรู้สึกกระทบกระเทือนอารมณ์ของผู้ฟังมีผลโดยตรงต่อความรู้สึกของมนุษย์ ทั้งอารมณ์สุข อารมณ์เศร้า อารมณ์โกรธ อันจะทำให้ผู้ฟังเกิดการคล้อยตามและได้รับอารมณ์สมากยิ่งขึ้น” ดังจะเห็นได้จากตัวอย่างของบทเพลงสนามอารมณ์ ที่ว่า “ฉันทักแล้วเหลือเกิน กลัวรักจะต้องร้องไห้ กลัวรักจะต้องหมองไหม้ กลัวรักจะกลายเป็นชอกช้ำ อย่าเห็นฉันเป็นสนามประลอง ผารักผาใคร่ผาใจผาเือง ผากรสทดลอง ลวงคำ ฉันทักแล้วเอ๋ย กลัวรักจะต้องครวญคร่ำกลัวรักจะต้องกลืนกล้ำ กลัวรักแกล้งทำหลอกลวง” (สนามอารมณ์: ออนไลน์) จากตัวอย่างข้างต้นจะเห็นได้ว่า บทเพลงมีเนื้อหาเกี่ยวกับผู้หญิงคนหนึ่งที่อยู่สับสนที่รู้สึกว่าตนเองเป็นเพียงที่รองรับอารมณ์ของอีกฝ่าย และเริ่มรับรู้ได้ว่าอีกฝ่ายกำลังหลอกให้เชื่อว่ารักจึงกลัวว่าตนเองจะโดนทอดทิ้ง

ซึ่งจะทำให้ความรักกลายเป็นความซอกซำในที่สุด ทั้งนี้จะเห็นได้ว่าการใช้ถ้อยคำในบทเพลงสามารถสื่ออารมณ์ความรู้สึกไปยังผู้ฟัง ซึ่งทำให้ผู้ฟังรู้สึกคล้อยตามและรับรู้ได้ถึงความโศกเศร้า ดังในท่อนที่ว่า “กลัวรักจะต้องครวญคร่ำ กลัวรักจะต้องกลืนกล้ำ กลัวรักแกล้งทำหลอกหลวง”

ด้วยเหตุนี้ผู้ศึกษาจึงสนใจที่จะศึกษาถ้อยคำสื่ออารมณ์ของบทเพลงทองคำในรายการ The Golden Song เวทีเพลงเพราะ อันจะทำให้ทราบถึงลักษณะของเนื้อหาและการใช้ถ้อยคำที่สามารถสื่ออารมณ์ไปยังผู้ฟัง ผ่านบทเพลงอันทรงคุณค่า ทั้งนี้ยังเป็นการคงไว้ซึ่งความงามของภาษาสืบไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาเนื้อหาและการใช้ถ้อยคำสื่ออารมณ์ของบทเพลงทองคำในรายการ The Golden Song เวทีเพลงเพราะ

ระเบียบวิธีการศึกษา

การศึกษาการใช้ถ้อยคำสื่ออารมณ์ของบทเพลงทองคำในรายการ The Golden Song เวทีเพลงเพราะเป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ ซึ่งเก็บข้อมูลจากเอกสารเป็นหลัก เริ่มจากการกำหนดหัวข้อที่จะศึกษาและรวบรวมข้อมูลโดยแบ่งเป็น 3 ช่วงเวลา ได้แก่ ช่วงเวลาที่ 1 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ช่วงเวลาที่ 2 ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ช่วงเวลาที่ 3 วิเคราะห์ข้อมูลและสรุปผลการศึกษาค้นคว้า ผู้วิจัยใช้วิธีการดำเนินการวิจัย ดังนี้

การพิจารณาคัดเลือกบทเพลงจากรายการ The Golden Song เวทีเพลงเพราะ ที่ใช้ในการวิเคราะห์ ผู้วิจัยมีวิธีการในการคัดเลือกโดยใช้ข้อมูลของบทเพลงจากรายการ The Golden Song เวทีเพลงเพราะ Season2 ในช่อง Youtube One31

ที่เผยแพร่ตั้งแต่วันที่ 13 มกราคม 2563 - 12 กรกฎาคม 2563 ซึ่งเลือกบทเพลงจากการแข่งขันในรอบการแบ่งกลุ่ม รอบรองชนะเลิศ (Semi-Final) และรอบชิงชนะเลิศ (Final) จำนวนทั้งสิ้น 84 เพลง

การวิเคราะห์เนื้อหาของบทเพลงทองคำในรายการ The Golden Song เวทีเพลงเพราะ ผู้วิจัยจัดกลุ่มเนื้อหาจากเนื้อเพลงที่นำมาวิเคราะห์ โดยใช้กรอบแนวคิดจากบทความวิจัยเรื่องศึกษาเนื้อหาและโวหารภาพพจน์ในบทเพลงของวงบอดี้สแลมของสุวณี แก้วเอียด (2563) ซึ่งสามารถจำแนกเนื้อหาได้เป็น 2 ประเด็น ได้แก่ เนื้อหาเกี่ยวกับความรักและเนื้อหาเกี่ยวกับการดำเนินชีวิต โดยเนื้อหาเกี่ยวกับความรักสามารถจำแนกเป็นประเด็นย่อยได้ 5 ประเด็น ได้แก่ 1) การโหยหาความรัก 2) การหลงรัก 3) ความรักที่สมหวัง 4) ความรักที่ไม่สมหวัง ประกอบด้วย 5 ประเด็นย่อย ได้แก่ ความรักที่ไม่สมหวัง จากการหลงรัก ความรักที่ไม่สมหวังจากการโดนทิ้ง ความรักที่ไม่สมหวังจากการไม่รักษาสัญญา ความรักที่ไม่สมหวังจากการโดนหลอก และความรักที่ไม่สมหวังจากการมีอุปสรรคมาขวางกั้น 5) การประดับประดาความรัก และเนื้อหาเกี่ยวกับการดำเนินชีวิต สามารถจำแนกเป็นประเด็นย่อยได้ 6 ประเด็น ได้แก่ 1) การยอมรับความจริง 2) การยอมรับกับ การเปลี่ยนแปลง 3) การเผชิญปัญหา 4) การก้าวข้ามอุปสรรค 5) การมีคุณธรรม และ 6) การผูกพันกับสถานที่ การวิเคราะห์การใช้ถ้อยคำสื่ออารมณ์ของบทเพลงทองคำในรายการ The Golden Song เวทีเพลงเพราะ ผู้วิจัยใช้กรอบแนวคิดจากงานวิจัยของ อุไรวรรณ สิงห์ทอง หนึ่งฤทัย ม่วงเย็น และขวัญดาว บุญทอง (2560) ที่ทำการวิจัยเรื่องการใช้ภาษาในวรรณกรรมเพลงลูกทุ่งของไບเตย อาร์สยาม สามารถจำแนกได้ 5 ประเด็น ได้แก่ 1) ถ้อยคำสื่ออารมณ์รัก 2) ถ้อยคำสื่ออารมณ์โศกเศร้า 3) ถ้อยคำสื่ออารมณ์อาลัย อารมณ์ 4) ถ้อยคำสื่ออารมณ์สงสาร เห็นใจ 5) ถ้อยคำสื่ออารมณ์ประชดประชัน และในการนำเสนอผลการวิจัย ผู้วิจัยจะนำเสนอโดยการพรรณนาวิเคราะห์

ผลการวิจัย

การศึกษาเรื่องการใช้ถ้อยคำสื่ออารมณ์ของบทเพลงทองคำในรายการ The Golden Song เวทีเพลงเพราะ โดยมีจำนวนเพลงทั้งสิ้น 84 เพลง ผลการศึกษาสามารถแบ่งออกเป็น 2 ประเภท ได้แก่ 1) ประเภทเนื้อหาของบทเพลง และ 2) ประเภทการใช้ถ้อยคำสื่ออารมณ์ของบทเพลง ดังนี้

1. ประเภทเนื้อหาของบทเพลง

จากการศึกษาเนื้อหาของบทเพลง จำนวนทั้งสิ้น 84 เพลง พบว่า สามารถจำแนกเนื้อหาได้ 2 ประเด็น ได้แก่ เนื้อหาเกี่ยวกับความรักและเนื้อหาเกี่ยวกับการดำเนินชีวิต ดังนี้

1.1 เนื้อหาเกี่ยวกับความรัก

ความรัก คือ ความรู้สึกที่เกิดขึ้นกับบุคคลทั่วไป ซึ่งเกิดขึ้นในลักษณะการมีใจผูกพันด้วยความห่วงใย แสดงความเสน่หาต่อกันฉันคู่สาว โดยความรักนั้นมีหลายรูปแบบและมีการแสดงผ่านบทเพลงอย่างหลากหลาย ซึ่งเนื้อหาเกี่ยวกับความรักปรากฏ 5 ประเภท ดังนี้

1.1.1 เนื้อหาเกี่ยวกับการโหยหาความรัก

บทเพลงทองคำมีเนื้อหาเกี่ยวกับความรักที่เป็นการโหยหาความรัก โดยแสดงออกถึงการที่อยากมีความรัก ใฝ่รอ เพื่อหา และฝันไปถึงความรักเพื่อให้ตอบสนองต่อความปรารถนาของตน ผลการศึกษบทเพลงทองคำพบว่าเนื้อหาเกี่ยวกับการโหยหาความรัก จำนวน 10 เพลง เช่น เพลงความรักเจ้าขา เพลงดีใจเสียงใส เพลงน่ารัก เพลงรอวันฉันรักเธอ เพลงหนึ่งครวญ ดังตัวอย่าง

เพลงความรักเจ้าขา แสดงเนื้อหาเกี่ยวกับการโหยหาความรัก โดยแสดงให้เห็นถึงบุคคลที่อยู่ภายใต้อำนาจของความรัก ทุ่มเทให้กับความรักโดยไม่กลัวว่าความรัก

จะทำให้ตนเองนั้นต้องพบกับความสุขหรือความทุกข์ จะเห็นได้จากตอนที่ว่า “ความรักคนสวยโปรดจงสงสารข้าด้วย ช่วยข้าสมดังปรารถนา กราบแล้ว ความรักเจ้าข้าโปรดคิดเมตตา สักคนเถิดหนาข้าขอวิงวอน” ซึ่งแสดงให้เห็นถึงการขอร้องวิงวอนเพื่อให้ได้มาซึ่งความรัก

1.1.2 เนื้อหาเกี่ยวกับการหลงรัก

บทเพลงทองคำมีเนื้อหาเกี่ยวกับความรักในลักษณะของ การหลงรัก โดยการแสดงออกถึงการเคลิบเคลิ้ม คลั่งไคล้ และหลงใหลในเสน่ห์ของผู้ที่หมายปอง ผลการศึกษาบทเพลงทองคำพบว่า มีเนื้อหาเกี่ยวกับการหลงรัก จำนวน 7 เพลง เช่น เพลงเทพธิดาดอย เพลงระซังใจ เพลงคนเดียวในดวงใจ เพลงความในใจ เพลงเพ็ญโสภา ดังตัวอย่าง

เพลงเทพธิดาดอย แสดงให้เห็นถึงเนื้อหาเกี่ยวกับสาวชาวดอยที่หลงรักหนุ่มชาวไทย โดยมอบความรักให้ตั้งแต่แรกเห็น ดังตอนที่ว่า **“ทุกลมหายใจยึดมั่นแต่ชายหนุ่มไทย ที่เจ้าหมายปอง รักเขาล้นใจ”** ซึ่งเป็นการแสดงออกถึงการหลงรัก การมอบความรักให้อีกฝ่ายอย่างหมดหัวใจ และตกอยู่ในห้วงของความรักไปชั่วขณะ ทั้งยังแสดงให้เห็นถึงอำนาจของความรักที่อยู่เหนือทุกสิ่ง และสามารถยึดโยงดวงใจของกันและกันให้มีความรักที่มั่นคงไว้ได้

1.1.3 เนื้อหาเกี่ยวกับความรักที่สมหวัง

บทเพลงทองคำมีเนื้อหาเกี่ยวกับความรักที่สมหวังระหว่างคู่รัก โดยการแต่งงาน การได้อยู่ใกล้ชิดกันโดยไม่มีอุปสรรคมาขวางกั้นซึ่งแสดงให้เห็นถึงการมีความสุขจากสิ่งที่หวังไว้ ผลการศึกษาบทเพลงทองคำพบว่า มีเนื้อหาเกี่ยวกับความรักที่สมหวัง จำนวน 11 เพลง เช่น เพลงระซังทอง เพลงหนึ่งรัก เพลงคำมั่นสัญญา เพลงแต่ปางก่อน เพลงไอ้รัก ดังตัวอย่าง

เพลงระฆังทอง แสดงให้เห็นถึงเนื้อหาเกี่ยวกับความรักที่สมหวัง โดยการเข้าพิธีวิวาห์ และมีการกล่าวถึงการเข้าเรือนหอตามขนบธรรมเนียมประเพณีที่ดั้งเดิม และได้ครองคู่กันอย่างมีความสุขเปรียบเหมือนอยู่บนสวรรค์ ดังท่อนที่ว่า “**ครองเรือนหอสำราญ ทิพย์สถาน พิมานทอง**” อีกทั้งยังกล่าวถึงเสียงระฆัง ซึ่งแฝงนัยยะของการเริ่มต้นชีวิตคู่ และในท่อนที่ว่า “**พรทั่วทิศไหลหลั่ง มนต์น้ำสังข์สร้างรังสวาทเอย**” แสดงให้เห็นว่าผู้คนเห็นด้วยในความรักครั้งนี้ และพร้อมใจกันอวยพรให้ความรักดำเนินไปด้วยดี ซึ่งเป็นการเน้นย้ำว่าความรักที่เกิดจากบุคคล ทั้งสองฝ่ายเป็นความรักที่สมหวังดังปรารถนา

1.1.4 เนื้อหาเกี่ยวกับความรักที่ไม่สมหวัง

บทเพลงทองคำมีเนื้อหาเกี่ยวกับความรักที่ไม่สมหวัง เกิดจากการคาดหวังในความรักแล้วไม่ได้ดังที่หวัง โดยมีสาเหตุหลายประการ ได้แก่ การหลงรักเพียงฝ่ายเดียว การโดนทิ้ง การที่คนรักไม่รักษาสัญญา การโดนหลอก และการมีอุปสรรคมาขวางกั้น ดังนี้

1.1.4.1 ความรักที่ไม่สมหวังจากการหลงรัก

บทเพลงทองคำมีเนื้อหาเกี่ยวกับความรักที่ไม่สมหวังจากการหลงรัก โดยการแสดงออกถึง ความทุกข์ที่เกิดจากการเคลิบเคลิ้ม คลั่งไคล้ และหลงใหลในเสน่ห์ของผู้ที่หามาป้องกัน แต่ไม่ได้รับการตอบกลับความรักนั้นจากอีกฝ่าย ผลการศึกษาบทเพลงทองคำพบว่า มีเนื้อหาเกี่ยวกับความรักที่ไม่สมหวังจากการหลงรัก จำนวน 5 เพลง ได้แก่ เพลงรักที่อยากลืม เพลงคิดถึงเธอทุกลมหายใจ เพลงเดียวดาย เพลงปีศาจวสันต์ และเพลงเพียงครึ่งใจ ดังตัวอย่าง

เพลงรักที่อยากลืม มีเนื้อหาเกี่ยวกับชีวิตของคนคนหนึ่งที่ถูกติดอยู่กับเรื่องราวความรัก ซึ่งเป็นความรักที่ไม่สมหวัง เพราะเกิดจากการหลงรักเพียงฝ่ายเดียว ดังท่อนที่ว่า “**แอบรักที่ผิดหวังในตัวเธอ ร้องทุกข์กับพื้นทราย ที่เปลือใจไปรัก**

เธอ จึงต้องมานั่งซึมเหม่อ เพราะรักเธอเพียงข้างเดียว” ทำให้ฝ่ายที่ไม่ได้รับความรักนั้นต้องผิดหวังและจมอยู่กับความทุกข์เพียงลำพัง

1.1.4.2 ความรักที่ไม่สมหวังจากการโดนทิ้ง

บทเพลงทองคำมีเนื้อหาเกี่ยวกับความรักที่ไม่สมหวังจากการโดนทิ้ง โดยแสดงให้เห็นถึงการที่ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งถูกอีกฝ่ายทอดทิ้ง หมดเยื่อใยในความรักที่เคยมีต่อกัน เป็นการทิ้งให้เผชิญความทุกข์ที่เกิดขึ้นเพียงลำพัง ผลการศึกษาบทเพลงทองคำพบว่า มีเนื้อหาเกี่ยวกับความรักที่ไม่สมหวังจากการโดนทิ้ง จำนวน 13 เพลง เช่น เพลงฆ่าฉันให้ตายดีกว่า เพลงคนหน้าเดิม เพลงน้ำตาดาว เพลงเท่านี้ก็ตรม เพลงที่สุดของหัวใจ ดังตัวอย่าง

เพลงฆ่าฉันให้ตายดีกว่า แสดงให้เห็นถึงเนื้อหาเกี่ยวกับการที่ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งถูกอีกฝ่ายทอดทิ้งไป หมดความรักที่มีต่อกัน ปล่อยให้อีกฝ่ายต้องอยู่กับความทุกข์ ความชื่นชม และความอับอาย ดังท่อนที่ว่า “**ทิ้งฉันชื่นชม สมใจ ผละหนี ผากไว้ คือความบัดสี ราศีติดกาย**” ทั้งยังสงสัยในการกระทำของอีกฝ่ายว่าเหตุใดจึงทิ้งตนไปอย่างไม่มีเยื่อใยต่อกัน

1.1.4.3 ความรักที่ไม่สมหวังจากการไม่รักษาสัญญา

บทเพลงทองคำมีเนื้อหาเกี่ยวกับความรักที่ไม่สมหวังจากการไม่รักษาสัญญา โดยแสดงให้เห็นถึงการที่มีสัญญาต่อกันว่าจะรักกัน แต่เมื่อเวลาผ่านไปกลับไม่ยึดมั่นในสัญญาที่เคยให้ไว้ต่อกัน ทำให้ฝ่ายที่ยังคงยึดมั่นในสัญญาต้องเผชิญกับความทุกข์ ผลการศึกษาบทเพลงทองคำพบว่า มีเนื้อหาเกี่ยวกับความรักที่ไม่สมหวังจากการไม่รักษาสัญญา จำนวน 4 เพลง ได้แก่ เพลงลืม เพลงรอยรักรอยเล็บ เพลงคำแถลงการณ์ของหัวใจ และเพลงกว่าจะรักกันได้ ดังตัวอย่าง

เพลงลืม มีเนื้อหาเกี่ยวกับการรทวงถามถึงสัญญา ที่เคยมีต่อกัน ระหว่างคนรัก และมีฝ่ายหนึ่งผิดหวังในเรื่องของความรัก โดยคนรักไม่รักษาสัญญาที่

เคยให้ไว้ ดังท่อนที่ว่า “ลืมแล้วโยเจ้าเอ๋ย ก่อนเราเคยสัญญาจะรักกันไว้ให้มัน” แสดงให้เห็นถึงการที่ทั้งสองฝ่ายเคยมีสัญญาต่อกันว่าจะรักกันอย่างมั่นคง แต่ในที่สุดอีกฝ่ายกลับผิดสัญญานั้นและทิ้งให้ต้องเผชิญกับความทุกข์เพียงฝ่ายเดียว

1.1.4.4 ความรักที่ไม่สมหวังจากการโดนหลอก

บทเพลงทองคำมีเนื้อหาเกี่ยวกับความรักที่ไม่สมหวังจากการโดนหลอก โดยแสดงให้เห็นถึงพฤติกรรมของคนรักที่เปลี่ยนไปจากเดิม ซึ่งหมายถึงการไปมีคนรักใหม่ หรือการหลอกว่ายังมีความรักต่อกันทั้งที่ในความเป็นจริงนั้นได้หมดรักต่ออีกฝ่ายไปแล้ว ผลการศึกษาบทเพลงทองคำพบว่า มีเนื้อหาเกี่ยวกับความรักที่ไม่สมหวังจากการโดนหลอก จำนวน 6 เพลง เช่น เพลงสนามอารมณ์ เพลงโปรดเถิดดวงใจ เพลงยิ่งกว่าการฆ่า เพลงทางรักสีดำ เพลงหมันดัดที่ผ่านพ้นไป ดังตัวอย่าง

เพลงสนามอารมณ์ แสดงให้เห็นถึงเนื้อหาเกี่ยวกับผู้หญิงคนหนึ่งที่รู้สึกว่าตนเองเป็นเพียงที่รองรับอารมณ์ของอีกฝ่าย และเริ่มรับรู้ได้ว่าอีกฝ่ายกำลังหลอกให้เชื่อว่ารัก จะเห็นได้ชัดจากท่อนที่ว่า “หลอกขีดหลอกเขย หลอกขึ้นหลอกขม หลอกฉันทรมใจตาย” ซึ่งเนื้อเพลงแสดงให้เห็นถึงการที่อีกฝ่ายหลอกใกล้ชิดหลอกชื่นชม และใช้คำพูดหลอกลวงว่ารัก จนท้ายที่สุดฝ่ายที่โดนหลอกนั้นต้องจมอยู่กับความทุกข์ โดยผู้แต่งนำคำว่า “หลอก” มานำคำกริยาเพื่อสื่อให้เห็นว่าทุกการกระทำล้วนเป็นสิ่งโกหกซึ่งผู้ฟังสามารถรับรู้อารมณ์ที่เจ็บช้ำและผิดหวังได้

1.1.4.5 ความรักที่ไม่สมหวังจากการมีอุปสรรคมาขวางกั้น

บทเพลงทองคำมีเนื้อหาเกี่ยวกับความรักที่ไม่สมหวังจากการมีอุปสรรคมาขวางกั้น โดยแสดงให้เห็นถึงความแตกต่างระหว่างชนชั้นและฐานะทางสังคม ซึ่งผู้คนในสังคมตัดสินว่าไม่มีความเหมาะสมกัน รวมถึงการถูกบังคับให้รักกับคนที่ตนไม่พึงปรารถนา ผลการศึกษาบทเพลงทองคำพบว่า มีเนื้อหาเกี่ยวกับความรักที่ไม่สมหวัง จากการมีอุปสรรคมาขวางกั้น จำนวน 5 เพลง ได้แก่ เพลงรักที่เลือกไม่ได้

ท่ามกลางเรื่องราวที่เกิดขึ้นในชีวิต ซึ่งเนื้อหาเกี่ยวกับการดำเนินชีวิตสามารถแบ่งออกเป็น 6 ประเด็น ดังนี้

1.2.1 เนื้อหาเกี่ยวกับการดำเนินชีวิตในการยอมรับกับความเป็นจริง

บทเพลงทองคำมีเนื้อหาเกี่ยวกับการดำเนินชีวิตในการยอมรับกับความเป็นจริง โดยแสดงให้เห็นถึงการยอมรับในสังขารของชีวิตที่เป็นสิ่งทั่วไปที่มนุษย์จะต้องประสบและดำเนินชีวิตไปด้วยความเข้าใจในความเป็นจริงที่เกิดขึ้นนั้น ผลการศึกษาบทเพลงทองคำพบว่า มีเนื้อหาเกี่ยวกับการดำเนินชีวิตในการยอมรับกับความเป็นจริงจำนวน 3 เพลง ได้แก่ เพลงละครฉากสุดท้าย เพลงป่ากามเทพ และเพลงฝันกลางฤดูฝน ดังตัวอย่าง

เพลงละครฉากสุดท้าย มีเนื้อหาเกี่ยวกับการเปรียบเทียบการใช้ชีวิตว่าเหมือนการเล่นละคร ซึ่งละครก็ประกอบไปด้วยหลายฉาก เปรียบได้กับชีวิตของมนุษย์ที่ต้องต้องพบเจอเรื่องราวต่าง ๆ และสิ่งที่ทุกคนต้องพบเจอ อย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ นั่นคือความตาย ดังท่อนที่ว่า “**สิ่งเดียวที่เราทุกคนแน่ใจ คือฉากสุดท้ายต้องตายทุกตัวละคร**” ซึ่งแสดงให้เห็นถึงสังขารของชีวิต พร้อมทั้งยอมรับว่าไม่ว่าจะรวย จนเป็นคนดี หรือคนเลว ก็หลีกเลี่ยงไม่พ้นความจริงข้อนี้

1.2.2 เนื้อหาเกี่ยวกับการดำเนินชีวิตในการยอมรับกับการเปลี่ยนแปลง

บทเพลงทองคำมีเนื้อหาเกี่ยวกับการดำเนินชีวิตในการยอมรับกับการเปลี่ยนแปลง โดยแสดงให้เห็นถึงเรื่องราวของชีวิตที่มีการเปลี่ยนแปลง ซึ่งอาจกระทบต่อการดำเนินชีวิตในช่วงหนึ่ง ในขณะที่เดียวกันก็ต้องทำความเข้าใจกับการเปลี่ยนแปลงนี้ พร้อมทั้งยอมรับและดำเนินชีวิตต่อไป ผลการศึกษาบทเพลงทองคำพบว่า มีเนื้อหาเกี่ยวกับการดำเนินชีวิตในการยอมรับกับการเปลี่ยนแปลงจำนวน 3 เพลง ได้แก่ เพลงบ้านทรายทอง เพลงพรานทะเล และเพลงโลกนี้คือละคร ดังตัวอย่าง

เพลงบ้านทรายทอง แสดงให้เห็นถึงเนื้อหาเกี่ยวกับการดำเนินชีวิตจากสถานที่หนึ่งไปยังสถานที่หนึ่ง และมีความเปลี่ยนแปลงทางฐานะและความเป็นอยู่ ซึ่งไม่อาจรู้ได้ว่าสถานที่ใหม่นั้นจะเหมาะสมกับตนหรือไม่ และจะได้รับการต้อนรับที่ดีเพียงใด แต่ก็พร้อมที่จะยอมรับกับการเปลี่ยนแปลงครั้งนี้ เพราะตนนั้นปรารถนาที่จะมาสู่สถานที่แห่งนี้ ดังท่อนที่ว่า “นี่คือสถาน แห่งบ้านทรายทอง ที่ฉันปองมาสู่ ฉันยังไม่รู้ เขาจะต้อนรับ ชับสู้เพียงไหน อาจมียิ้มอาบ ฉาบบนสีหน้า ว่ามีน้ำใจ แต่สิ่งซ่อนไว้ในดวงจิต คือความริษยา”

1.2.3 เนื้อหาเกี่ยวกับการดำเนินชีวิตในการเผชิญปัญหา

บทเพลงทองคำมีเนื้อหาเกี่ยวกับการดำเนินชีวิตในการเผชิญปัญหา โดยแสดงให้เห็นถึงสภาพการดำเนินชีวิตที่ต้องประสบกับปัญหา ทำให้ต้องตัดสินใจทำบางสิ่งบางอย่างเพื่อแก้ปัญหาและดำเนินชีวิตต่อไป ผลการศึกษาบทเพลงทองคำพบว่า มีเนื้อหาเกี่ยวกับการดำเนินชีวิตในการเผชิญปัญหา จำนวน 1 เพลง ได้แก่ เพลงดาวพระศุภร์ ดังตัวอย่าง

เพลงดาวพระศุภร์ แสดงให้เห็นถึงเนื้อหาเกี่ยวกับผู้เป็นแม่ที่จำใจต้องทอดทิ้งลูกน้อยด้วยความจำเป็นบางประการ ดังท่อนที่ว่า “แม่รู้มันเป็นกรรมเวร แต่เพราะความจำเป็น แม่ต้องหักความรักอาวรณ์” ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงการประสบปัญหาในชีวิตที่ผู้ประสบนั้นพยายามที่จะหาทางแก้ที่ดีที่สุด และการเผชิญปัญหาในครั้งนี้ก็ทำให้ผู้เป็นแม่ต้องมีความทุกข์เพราะต้องจากลูกไป นอกจากนี้แสดงให้เห็นถึงการตระหนักในปัญหาและนำมาเป็นอุทาหรณ์ให้กับชีวิต ดังท่อนที่ว่า “มันจะได้เป็นอุทาหรณ์ ฉันชั่วเพราะความใจอ่อน เตือดร้อนถึงเจ้าดวงใจ”

1.2.4 เนื้อหาเกี่ยวกับการดำเนินชีวิตในการก้าวข้ามอุปสรรค

บทเพลงทองคำมีเนื้อหาเกี่ยวกับการดำเนินชีวิตในการก้าวข้ามอุปสรรค โดยแสดงให้เห็นถึงความเข้มแข็งในการก้าวข้ามเรื่องราวที่ต้องเผชิญ ซึ่งแม้จะพบเจอ

ความทุกข์ก็สามารถดำเนินชีวิตต่อไปได้ ผลการศึกษาบทเพลงทองคำพบว่า มีเนื้อหาเกี่ยวกับการดำเนินชีวิตในการก้าวข้ามอุปสรรค จำนวน 1 เพลง ได้แก่ เพลงลองรัก ดังตัวอย่าง

เพลงลองรัก แสดงให้เห็นถึงเนื้อหาเกี่ยวกับการพร้อมที่จะมีความรัก แม้ว่าความรักนั้นจะนำมาซึ่งความสุขหรือความทุกข์ก็พร้อมที่จะก้าวข้ามบทพิสูจน์รักหรืออุปสรรคต่าง ๆ พร้อมทั้งจะนำบทเรียนที่ได้รับมาสอนและเตือนใจตนเอง ดังท่อนที่ว่า “ล้มลุกคลุกคลานเท่าใด จะเรียนไว้สอนใจตัวเอง”

1.2.5 เนื้อหาเกี่ยวกับการดำเนินชีวิตด้วยการมีคุณธรรม

เพลงเกิดมาฟังกัน แสดงให้เห็นถึงเนื้อหาเกี่ยวกับการยึดหลักคุณธรรมในการดำเนินชีวิต นั่นคือการประพฤติตนเป็นคนดี ไม่เห็นแก่ตัว ไม่มั่งงายหรือโลภหลงในกิเลส และหมั่นสร้างบุญสร้างกุศล ซึ่งเมื่อดำเนินชีวิตด้วยการมีคุณธรรมแล้ว ความดีเหล่านั้นก็จะนำชีวิตไปสู่สิ่งที่ดี ดังท่อนที่ว่า “ผลบุญนำไปให้ ศีลธรรมมั่นใจ ไม่ต้องไปกังวล ถึงจะมีจะจน จะเกิดกุศลคลใจ”

1.2.6 เนื้อหาเกี่ยวกับการดำเนินชีวิตที่ผูกพันกับสถานที่

บทเพลงทองคำมีเนื้อหาเกี่ยวกับการดำเนินชีวิตที่ผูกพันกับสถานที่ โดยแสดงให้เห็นถึงลักษณะของสถานที่และมีการเชื่อมโยงกับเรื่องราวที่เกิดขึ้นในชีวิต ผลการศึกษาบทเพลงทองคำพบว่า มีเนื้อหาเกี่ยวกับการดำเนินชีวิตที่ผูกพันกับสถานที่ จำนวน 6 เพลง เช่น เพลงสมิหารราตรี เพลงกรุงเทพราตรี เพลงมนต์ไทรโยค เพลงอีสานรอรัก และเพลงล่องแม่ปิง ดังตัวอย่าง

เพลงสมิหารราตรี แสดงให้เห็นถึงเนื้อหาเกี่ยวกับหาดสมิหารที่สวยงาม ในยามค่ำคืนมองเห็นพระจันทร์ที่อาบแสงไปยังดวงดาวบนท้องฟ้า ดังท่อนที่ว่า “ทะเลงาม เมื่อยามอุษา สมิหารา พาชื่น” รวมทั้งมีต้นสนเป็นทิวแถวประกอบกับเสียงนกร้องท่ามกลางบรรยากาศแห่งลมฝนที่กำลังโปรยปราย ทำให้นึกถึงเรื่องราวอันโศกเศร้า

ที่เคยผ่านมาของชีวิต ดังท่อนที่ว่า “เย็นระรินทิวสน วิหคร้อง ฟ้าคะนองหมองหม่น
เมฆพาลมฝน เหมือนดลใจอวารณ์”

2. การใช้ถ้อยคำสื่ออารมณ์ของบทเพลง

ถ้อยคำก่อให้เกิดความรู้สึกกระทบกระเทือนอารมณ์ของผู้ฟัง ซึ่งมีผลโดยตรงต่อ
ความรู้สึกของมนุษย์ ทั้งอารมณ์สุข อารมณ์โศกเศร้า อารมณ์โกรธ อันจะทำให้ผู้ฟังเกิด
การคล้อยตามและได้รับบรรณธรรมมากยิ่งขึ้น จากการศึกษาการใช้ถ้อยคำสื่ออารมณ์ของ
บทเพลง จำนวนทั้งสิ้น 84 เพลง พบว่า สามารถจำแนกการใช้ถ้อยคำสื่ออารมณ์ได้
5 ประเด็น ดังนี้

2.1 ถ้อยคำสื่ออารมณ์รัก

การใช้ถ้อยคำสื่ออารมณ์รัก มักเป็นถ้อยคำที่แสดงถึงความอบอุ่น
ความอ่อนหวาน ความห่วงใย ที่เกิดขึ้นจากความรู้สึกของฝ่ายหนึ่งไปยังอีกฝ่าย
ผลการศึกษาบทเพลงทองคำพบว่า มีการใช้ถ้อยคำแสดงอารมณ์รัก จำนวน 27 เพลง
เช่น เพลงแต่ปางก่อน เพลงรักวันเดิมนั้น เพลงฟ้ามีอาจกัน เพลงเธอที่รัก และเพลงรัก
ครั้งแรก ดังตัวอย่าง

เพลงแต่ปางก่อน แสดงให้เห็นถึงการปรารถนาที่จะมอบความรักให้อีกฝ่าย
เพียงคนเดียว ดังถ้อยคำที่ว่า “ฉันปองเธอผู้เดียว” และในท่อนที่ว่า “ชายใดดวงใจฉัน
ไม่แลเหลียว” ก็แสดงให้เห็นว่าแม้จะพบเจอผู้ชายคนอื่นก็ยังยึดมั่นในรักเดียว
นอกจากนี้ในท่อนที่ว่า “รักเธอแนใจจริงเชียว รักเธอรักเดียวนิรันดร์” ยังมีการใช้
ถ้อยคำที่ว่า “รักเธอ” และ “รักเดียวนิรันดร์” ซึ่งเป็นการเน้นย้ำว่าความรักที่มีให้กัน
จะมั่นคงต่ออีกฝ่ายผู้เดียวตลอดไป จะเห็นได้ว่าถ้อยคำเหล่านี้ล้วนแสดงให้เห็นถึงความ
อบอุ่น ความอ่อนหวาน ซึ่งเป็นอารมณ์รักที่ทำให้ผู้ฟังรับรู้ได้

2.2 ถ้อยคำสื่ออารมณ์โศกเศร้า

การใช้ถ้อยคำแสดงอารมณ์โศกเศร้า เสียใจ เหนงา ผิดหวัง ซึ่งมักมีสาเหตุจากความรักที่ไม่สมหวัง ผลการศึกษาบทเพลงทองคำพบว่า มีการใช้ถ้อยคำแสดงอารมณ์โศกเศร้า จำนวน 33 เพลง เช่น เพลงไฟรัก เพลงรักริษยา เพลงปานฉะนี้ เพลงศรีภัก และเพลงเดียวดาย ดังตัวอย่าง

เพลงไฟรัก แสดงให้เห็นถึงอารมณ์โศกเศร้า โดยมีการใช้ถ้อยคำที่ว่า “**ข้างจนเหลือที่ แพบชีวิวาย**” ซึ่งคำว่า “**ข้าง**” เป็นการเน้นย้ำให้เห็นถึงการถูกกระทำที่นำไปสู่ความเสียใจ ดังจะเห็นได้ชัดในตอนที่ว่า “**ร้อนรันทนเศร้าฤดี ไ้อไฟรักนี้ เผาชีวิระทม**” ซึ่งการใช้ถ้อยคำดังกล่าวแสดงให้เห็นถึงอารมณ์ความโศกเศร้าเสียใจ ที่เกิดจากความรักที่ไม่สมหวัง โดยเปรียบรักที่ไม่สมหวังครั้งนี้ว่าเหมือนไฟที่เผาชีวิตให้ต้องพบเจอกับความทุกข์ในที่สุด

2.3 ถ้อยคำสื่ออารมณ์อาลัย อารมณ์

การใช้ถ้อยคำสื่ออารมณ์อาลัย อารมณ์ ต่อคนรักที่ต้องห่างกันไกลหรือถูกพรากจากกัน มักจะมีถ้อยคำที่สื่อถึงความห่วงหา อาลัย ในความรักที่เคยมีต่อกัน ผลการศึกษาบทเพลงทองคำพบว่า มีการใช้ถ้อยคำแสดงอารมณ์อาลัย อารมณ์ จำนวน 9 เพลง เช่น เพลงขอรักคืน เพลงกว่าจะรักกันได้ เพลงลมหายใจของความคิดถึง เพลงโปรดเถิดดวงใจ และเพลงคิดถึงเธอทุกลมหายใจ ดังตัวอย่าง

เพลงขอรักคืน แสดงให้เห็นถึงการถูกพรากคนรักไป ทำให้เกิดความเสียใจ ดังตอนที่ว่า “**เขาพรากรักเรา ต้องอับเฉาร้าวทรวง**” ซึ่งความรักเมื่อเกิดกับใครแล้ว ก็ย่อมมีความหวัง และเมื่อจะต้องจากกันก็ไม่อาจสลัดความรักนั้นได้ ดังตอนที่ว่า “**ใจรักใจหวง ห่วงอาลัยให้รักคืน**” ซึ่งการใช้ถ้อยคำที่ว่า “**ห่วงอาลัยให้รักคืน**” เป็นการแสดงให้เห็นถึงอารมณ์อาลัย อารมณ์ที่มีต่อความรัก อยากที่จะให้ความรักนั้นกลับคืนมา

2.4 ถ้อยคำสื่ออารมณ์สงสาร เห็นใจ

การใช้ถ้อยคำสื่ออารมณ์สงสาร เห็นใจ เป็นการแสดงความถ่อมตน และขออภัยวิงวอนให้ผู้อื่นเกิดความเมตตาต่อตนเอง ผลการศึกษาบทเพลงทองคำพบว่า มีการใช้ถ้อยคำแสดงอารมณ์สงสาร เห็นใจ จำนวน 9 เพลง เช่น เพลงความรักเจ้าข้า เพลงสวรรค์มีด เพลงลองรัก เพลงที่สุดของหัวใจ และเพลงชีวิตฉันขาดเธอไม่ได้ ดังตัวอย่าง

เพลงความรักเจ้าข้า แสดงให้เห็นถึงการแสดงความถ่อมตน โดยยอมที่จะอยู่ภายใต้อำนาจของความรัก และขออภัยวิงวอนให้ความรักสงสารและเมตตาให้ตนได้ สมดังปรารถนา ดังท่อนที่ว่า “โปรดสงสารข้าด้วย ช่วยข้าสมดังปรารถนา” ทั้งยังมีการเน้นย้ำการวิงวอนต่อความรักในท่อนที่ว่า “กราบแล้วความรักเจ้าข้า โปรดคิดเมตตาสักคนเถิดหนา ข้าขอวิงวอน” จะเห็นได้ว่ามีการใช้ถ้อยคำที่สามารถทำให้ผู้ฟังเกิดอารมณ์สงสาร เห็นใจต่อผู้ที่ขออภัยวิงวอน

2.5 ถ้อยคำสื่ออารมณ์ประชดประชัน

การใช้ถ้อยคำแสดงอารมณ์ประชดประชัน เสียดสี เหน็บแนม ซึ่งเป็นอารมณ์ที่สืบเนื่องจากอารมณ์โกรธ ผลการศึกษาบทเพลงทองคำพบว่า มีการใช้ถ้อยคำแสดงอารมณ์ประชดประชัน จำนวน 4 เพลง ได้แก่ เพลงคนใจหิน เพลงคนหน้าเดิม เพลงคำแถลงการณ์ของหัวใจ และเพลงแสนงอน ดังตัวอย่าง

เพลงคนใจหิน มีการใช้คำว่า “ไซ้ซิชนะ ก็เราไซ้เนื้อคู่กัน” ซึ่งถ้อยคำนี้แสดงให้เห็นถึงการเหน็บแนมในการกระทำของอีกฝ่ายที่ใช้เพียงคำพูดว่ารักกัน แต่ไม่ได้เป็นความรักที่เกิดจากใจ ทั้งยังมีการใช้ความเปรียบมาสร้างถ้อยคำในลักษณะการประชดประชัน ดังท่อนที่ว่า “เมื่อรู้เธอเนื้อคู่ใครจะเปลี่ยนใจเลิกไปไหนา” ซึ่งถ้อยคำที่ว่า “ไหนา” ในที่นี้คือ การเปรียบถึง “ควาย” ซึ่งหมายถึงคนโง่ คนเชื่อ ไม่ฉลาด

และการใช้ถ้อยคำที่ว่า “จะเปลี่ยนใจเลิกไปไหน” เป็นการประชดประชันว่าจะไม่ยอมเป็นคนโง่ในสายตาของอีกฝ่าย

สรุป

เนื้อหาของบทเพลงทองคำ จำนวนทั้งสิ้น 84 เพลง พบว่า สามารถจำแนกเนื้อหาเป็น 2 ประเด็น ได้แก่ เนื้อหาเกี่ยวกับความรัก จำนวน 67 เพลง คิดเป็นร้อยละ 79.76 และเนื้อหาเกี่ยวกับการดำเนินชีวิต จำนวน 17 เพลง คิดเป็น ร้อยละ 20.24 โดยเนื้อหาเกี่ยวกับความรักสามารถจำแนกเป็นประเด็นย่อยได้ 5 ประเด็น ได้แก่ การโยกความรัก จำนวน 10 เพลง การหลงรัก จำนวน 7 เพลง ความรักที่สมหวัง จำนวน 11 เพลง ความรักที่ไม่สมหวัง จำนวน 34 เพลง ประกอบด้วย 5 ประเด็นย่อย ได้แก่ ความรักที่ไม่สมหวังจากการหลงรัก จำนวน 6 เพลง ความรักที่ไม่สมหวังจากการโดนทิ้ง จำนวน 13 เพลง ความรักที่ไม่สมหวังจากการไม่รักษาสัญญา จำนวน 4 เพลง ความรักที่ไม่สมหวังจากการโดนหลอก จำนวน 6 เพลง ความรักที่ไม่สมหวังจากการมีอุปสรรคมาขวางกั้น จำนวน 5 เพลง และการประคับประคอง ความรัก จำนวน 5 เพลง เนื้อหาเกี่ยวกับการดำเนินชีวิตสามารถจำแนกเป็นประเด็นย่อยได้ 6 ประเด็น ได้แก่ การยอมรับความจริง จำนวน 3 เพลง การยอมรับกับ การเปลี่ยนแปลง จำนวน 3 เพลง การเผชิญปัญหา จำนวน 1 เพลง การก้าวข้ามอุปสรรค จำนวน 1 เพลง การมีคุณธรรม จำนวน 3 เพลง และการผูกพันกับสถานที่ จำนวน 6 เพลง โดยสรุปเป็นตารางได้ดังนี้

ตาราง 1 แสดงประเภทเนื้อหาของบทเพลงทองคำ

ประเภทเนื้อหาของบทเพลงทองคำ	จำนวน	ร้อยละ
1. เนื้อหาเกี่ยวกับความรัก	67	79.76
2. เนื้อหาเกี่ยวกับการดำเนินชีวิต	17	20.24
รวม	84	100

ตาราง 2 แสดงเนื้อหาเกี่ยวกับความรักของบทเพลงทองคำ

เนื้อหาเกี่ยวกับความรัก	จำนวน	ร้อยละ
1. การโยยหาความรัก	10	14.93
2. การหลงรัก	7	10.44
3. ความรักที่สมหวัง	11	16.42
4. ความรักที่ไม่สมหวัง	34	50.75
5. การประคับประคองความรัก	5	7.46
รวม	67	100

ตาราง 3 แสดงเนื้อหาเกี่ยวกับการดำเนินชีวิตของบทเพลงทองคำ

เนื้อหาเกี่ยวกับการดำเนินชีวิตของบทเพลงทองคำ	จำนวน	ร้อยละ
1. การยอมรับความจริง	3	17.65
2. การยอมรับกับการเปลี่ยนแปลง	3	17.65
3. การเผชิญปัญหา	1	5.88
4. การก้าวข้ามอุปสรรค	1	5.88
5. การมีคุณธรรม	3	17.65
6. การผูกพันกับสถานที่	6	35.29
รวม	17	100

การใช้ถ้อยคำสื่ออารมณ์ของบทเพลงทองคำ จำนวนทั้งสิ้น 84 เพลง พบว่า สามารถจำแนกได้ 5 ประเด็น ได้แก่ ถ้อยคำสื่ออารมณ์รัก จำนวน 29 เพลง คิดเป็น ร้อยละ 34.52 ถ้อยคำสื่ออารมณ์โศกเศร้า จำนวน 33 เพลง คิดเป็นร้อยละ 39.29 ถ้อยคำสื่ออารมณ์อาลัย อวรณ์ จำนวน 9 เพลง คิดเป็นร้อยละ 10.71 ถ้อยคำสื่อ

อารมณ์สงสาร เห็นใจ จำนวน 9 เพลง คิดเป็นร้อยละ 10.71 ถ้อยคำสื่ออารมณ์ประชดประชัน จำนวน 4 เพลง คิดเป็นร้อยละ 4.77 สรุปเป็นตารางได้ดังนี้

ตาราง 4 การใช้คำถ้อยคำสื่ออารมณ์ของบทเพลงทองคำ

การใช้ถ้อยคำสื่ออารมณ์ของบทเพลงทองคำ	จำนวน	ร้อยละ
1. ถ้อยคำสื่ออารมณ์รัก	29	34.52
2. ถ้อยคำสื่ออารมณ์โศกเศร้า	33	39.29
3. ถ้อยคำสื่ออารมณ์อาลัย อารมณ์	9	10.71
4. ถ้อยคำสื่ออารมณ์สงสาร เห็นใจ	9	10.71
5. ถ้อยคำสื่ออารมณ์ประชดประชัน	4	4.77
รวม	84	100

อภิปรายผล

จากการศึกษาเนื้อหาของบทเพลงทองคำ พบว่า บทเพลงมีเนื้อหาเกี่ยวกับความรักมากที่สุด ซึ่งแสดงให้เห็นว่าเรื่องราวของความรักเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นกับมนุษย์โดยทั่วไป และความรักนั้นสามารถเกิดขึ้นได้ในหลายลักษณะ ทั้งความรักที่สมหวังและไม่สมหวัง ซึ่งอาจกล่าวได้ว่าบทเพลงที่มีการนำเสนอเนื้อหาเกี่ยวกับความรักเป็นจำนวนมาก ด้วยเพราะความรักเป็นเรื่องที่กระทบต่อความรู้สึกได้มากที่สุด เมื่อมีการเรียบเรียงเป็นเนื้อเพลงก็สามารถทำให้ผู้ฟังเข้าใจในเนื้อหาที่ผู้แต่งเพลงต้องการจะสื่อได้ดียิ่งขึ้น โดยรูปแบบของความรักที่ปรากฏมากที่สุด คือ ความรักที่ไม่สมหวัง แสดงให้เห็นว่าคนส่วนใหญ่มักยึดติดกับความสุขสบายที่จะเกิดขึ้นกับตนเอง เมื่อเจอหนทางที่ดีกว่าก็มักจะทิ้งให้อีกฝ่ายเผชิญกับความทุกข์นั้นเพียงลำพัง จึงทำให้เกิดความรักที่ไม่สมหวังในที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของสุวณี แก้วเอียด (2563) ที่ทำ

เอกสารอ้างอิง

คณิต เขียววิชัย. (2553). การจัดนิทรรศการกลางแจ้ง. มหาวิทยาลัยศิลปากร.

ไพบุลย์ สำราญภูติ. (2550). เพลงลูกกรุง. วิริยะธุรกิจ.

มีโมเดล. (ม.ป.ป.). เนื้อเพลงออนไลน์. <https://xn--72c9bva0i.meemodel.com>.

สุวณี แก้วเอี้ยด. (2563). ศึกษาเนื้อหาและโวหารภาพพจน์ในบทเพลงของบอดีส์แลม.

ใน พัชลินจ์ จินนุ่น (บ.ก.), การประชุมวิชาการระดับชาติทางภาษาไทย
วรรณกรรมและการสอนภาษาไทย ระดับปริญญาตรี ครั้งที่ 3. (น.156-166).
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ.

อุไรวรรณ สิงห์ทอง หนึ่งฤทัย ม่วงเย็น และขวัญดาว บุญทอง. (2560). วิเคราะห์การใช้
ภาษาในวรรณกรรมเพลงลูกทุ่งของไพบุเตย อาร์สยาม. วารสารมหาวิทยาลัย
ราชภัฏร้อยเอ็ด, 11(1), 73-78.

ประณามบทในคำฉันท์ดุชฎีสั่งเวยกล่อมช้าง : การศึกษารูปแบบด้านการประพันธ์และเนื้อหา

Invocation in The Elephant Pacification Poems: a Studies on the Forms of Literature and Context

ณัฐพล ใจเอี่ยม*¹

Nattapol Chaiaiam*¹

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษารูปแบบด้านการประพันธ์ ได้แก่ ฉันทลักษณ์ และภาษา และศึกษารูปแบบด้านเนื้อหา ได้แก่ ความเชื่อเกี่ยวกับสิ่งศักดิ์สิทธิ์หรือบุคคลที่เคารพของประณามบทในคำฉันท์ดุชฎีสั่งเวยกล่อมช้างทั้งสิ้น 24 บท ผลการศึกษาพบว่า ฉันทลักษณ์และภาษาจะใช้รูปแบบกาพย์ฉกั้ง อินทริเชียรฉันท และวสันตติลกฉันท ในการประพันธ์และได้รับอิทธิพลจากภาษาต่างประเทศทั้งภาษาเขมร ภาษาบาลีสันสกฤต และภาษาอังกฤษ โดยเฉพาะภาษาเขมรและภาษาบาลีสันสกฤตซึ่งถือว่าเป็นภาษาศักดิ์สิทธิ์ใช้สื่อสารกับเทพเจ้า ส่วนความเชื่อเกี่ยวกับสิ่งศักดิ์สิทธิ์หรือบุคคลที่เคารพปรากฏรูปแบบ 3 ประการด้วยกัน ได้แก่ พระรัตนตรัย เทพเจ้า และพระมหากษัตริย์ ทั้งนี้ รูปแบบบางประการอาจคล้ายคลึงกับประณามบทวรรณคดีไทยเรื่องอื่น ๆ แต่ก็มีความแตกต่างตามรูปแบบของวรรณคดีประเภทคำฉันท์

* Corresponding author, e-mail: nattapolc60@nu.ac.th

¹ นักวิชาการอิสระ

¹ Independent scholar

ดุขฎฐิสังเวยกล่อมซ้างซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงภูมิความรู้เกี่ยวกับวิชาคซาศสตร์และ การเลือกใช้คำเพื่อแสดงความกตัญญูกตเวทิตาต่อผู้มีพระคุณของกวี

คำสำคัญ: การประพันธ์ คำฉันท์ดุขฎฐิสังเวยกล่อมซ้าง เนื้อหา ประณามบท

Abstract

This research aims to study on the methodology of Thai ballad composing, namely, prosody and language used. As well as to study the context of sacred items, or referred person, who were being worshiped, within the invocation of the elephant pacification poems. The researcher finds that these poetry characteristics and language used: Kap Chabang, Intravichian Chan and Wasantadilok Chan, was influenced by Khmer, Pali, Sanskrit and English. Additionally, Khmer, Pali and Sanskrit were considered to be sacred language used to communicate with the gods. It also finds that there are 3 main elements regarding context of sacred items, or referred person which consist of: The triple gems in Buddhism, gods and monarchs. Although this composing might contain similar characteristic to other Thai literature's invocation, it was differed by some elements from the elephant pacification poems. This draws out the implication and interpretation from Thai poets on the branch of study dealing with elephant (Khotchasat) within the invocations, and the elephant pacification poems.

Keyword: Forms of Literature The Elephant Pacification Poems Context Invocation

เพื่อบูชาและถือว่าพลังแห่งครูจะช่วยบันดาลความสำเร็จและขจัดปัดเป่าภัยอันตรายที่จะเกิดขึ้น รวมถึงทำให้เกิดความมั่นใจที่จะกระทำการงานต่าง ๆ ได้ต่อไป

อย่างไรก็ตาม แม้ประณามบทวรรณคดีไทยจะปรากฏการเอ่ยพระนามหรือนามของสิ่งศักดิ์สิทธิ์ที่ตนเคารพบูชาเป็นปรกติ ดังที่ วรรณธิดา วีระวรรณ (2557) กล่าวถึงสิ่งศักดิ์สิทธิ์ในประณามบทในวรรณคดีไทยไว้ว่า “กวีจะเรียงลำดับเนื้อความในการไหว้สิ่งต่าง ๆ ที่กวีเคารพบูชาตามลำดับความสำคัญหรือความศักดิ์สิทธิ์ที่กวีศรัทธาสูงสุด ส่วนใหญ่จะเริ่มจากผู้มีอำนาจบารมีสูงสุดไปหาต่ำสุดหรือจากความเหนือจริงไปสู่สามัญ ได้แก่ พระพุทธเจ้า (พระรัตนตรัย) หรือเทพเจ้า พระมหากษัตริย์ ครูอาจารย์ บิดามารดา และผู้มีพระคุณ” แต่ในคำฉันท์ดุขกฤษ์สังเวยกล่อมช้างเป็นวรรณคดีเฉพาะที่มีสิ่งศักดิ์สิทธิ์ซึ่งอาจแตกต่างจากประณามบทอื่น ๆ ในวรรณคดีไทยเพราะมีความสัมพันธ์กับเทพเจ้าตามตำราคชศาสตร์ซึ่งกล่าวถึงการกำเนิดตระกูลช้างทั้ง 4 ตระกูลซึ่งมาจากการที่เทพเจ้าทั้ง 4 ประกอบด้วย พระอิศวร พระพรหม พระวิษณุ และพระอัคนี ได้เนรมิตส่วนของดอกบัวที่พระอิศวรประทานให้ จึงเกิดชื่อตระกูลช้างตามพระนามของเทพเจ้าแต่ละพระองค์ ได้แก่ ตระกูลอิศวรพงศ์ ตระกูลพรหมพงศ์ ตระกูลวิษณุพงศ์ และตระกูลอัคนีพงศ์ (กรมศิลปากร, 2564)

นอกจากนี้ ในพระราชพิธีสมโภชขึ้นระวางช้างสำคัญเป็นช้างต้นประจำพระองค์ตามโบราณราชประเพณีก็ต้องประพันธ์คำฉันท์ดุขกฤษ์สังเวยกล่อมช้างเพื่อปลอบประโลมช้างให้คลายกังวลเมื่อออกจากป่าอันเป็นบ้านเกิดเมืองนอนของตนและทำให้ช้างรู้สึกมีความสุขเมื่อได้มาสู่พระบรมโพธิสมภาร ดังที่ หม่อมหลวงคำยวง วราสิทธิชัย (2549) ได้บรรยายถึงพิธีการอ่านฉันท์ดุขกฤษ์สังเวยกล่อมช้างไว้ว่า “การอ่านฉันท์ดุขกฤษ์สังเวยกและกาพย์ขับไม้นี้จะใช้อ่านประกอบเฉพาะพระราชพิธีสำคัญหรือทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ เป็นพิเศษเท่านั้น เนื้อความเป็นการกล่าวสรรเสริญเทพลาไพรที่ช้างเคยอยู่ การได้ช้างมาสู่พระบารมี พรรณนาชมเมือง กล่อมสั่งสอนช้างให้

รับรู้ระลึกถึงพระมหากษัตริย์และมามีพิธีเวียนเทียน พระราชพิธีนี้มีทั้งพิธีพุทธและพิธีพราหมณ์” ด้วยเหตุดังกล่าวข้างต้นเป็นผลให้ผู้วิจัยสนใจศึกษาประណามบทในคำฉันท์ดุขฎฐิสังเวยกล่อมข้างเพื่อให้เข้าใจอย่างเป็นลำดับต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษารูปแบบด้านการประพันธ์ ได้แก่ ฉันทลักษณ์และภาษา
2. เพื่อศึกษารูปแบบด้านเนื้อหา ได้แก่ ความเชื่อเกี่ยวกับสิ่งศักดิ์สิทธิ์หรือบุคคลที่เคารพ

ขอบเขตการวิจัย

ผู้วิจัยศึกษาขอบเขตด้านข้อมูลจากประណามบทของคำฉันท์ดุขฎฐิสังเวยกล่อมข้างดังต่อไปนี้

1. คำฉันท์ดุขฎฐิสังเวยกล่อมข้างของเก่า ของ ขุนเทพกระวี เมืองสุโขทัย
2. คำฉันท์ดุขฎฐิสังเวยกล่อมข้างของเก่า ครั้งกรุงเก่า (ไม่ปรากฏนาม)
3. คำฉันท์ดุขฎฐิสังเวยกล่อมข้างหลาย ของ พระเจ้าบรมวงศ์เธอ กรมหมื่นศรีสุเรนทร
4. คำฉันท์ดุขฎฐิสังเวยกล่อมข้างพัง ของ สมเด็จพระมหาสมณเจ้า กรมพระปรมานุชิตชิโนรส
5. คำฉันท์ดุขฎฐิสังเวยกล่อมขัณยัญญวมงคลคเชนทรชานีเผือกหลาย ของ สมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอ กรมพระยาเดชาติศร
6. คำฉันท์ดุขฎฐิสังเวยกล่อมพระเสวตรวรรรณ ของ พระยาศรีสุนทรโวหาร (น้อย อาจารยางกูร)
7. คำฉันท์ดุขฎฐิสังเวยกล่อมพระมหารพีพรรณคชพงษ์ ของ พระยาศรีสุนทรโวหาร (น้อย อาจารยางกูร) หลวงจักรปาณี (ฤกษ์) และขุนมหาสิทธิโวหาร (เดช)

8. คำฉันท์ดุขฎฐีสั่งเวยกล่อมพระเสวตรสุภาพรรณ ของ พระยาศรีสุนทรโวหาร (น้อย อาจารยางกูร)
9. คำฉันท์ดุขฎฐีสั่งเวยกล่อมพระเทพคชรัตนกรินี พระศรีสวัสดิเสวตรวรรณ ของ พระยาศรีสุนทรโวหาร (น้อย อาจารยางกูร)
10. คำฉันท์ดุขฎฐีสั่งเวยกล่อมพระเสวตรวรลักษณ์ พระยาศรีสุนทรโวหาร (น้อย อาจารยางกูร)
11. คำฉันท์ดุขฎฐีสั่งเวยกล่อมพระเสวตรวรสรพางค์ แลพระเสวตรวิสุทธิเทพ มหาพิณเนศวร์ ของ พระยาศรีสุนทรโวหาร (น้อย อาจารยางกูร)
12. คำฉันท์ดุขฎฐีสั่งเวยกล่อมพระเสวตรสุนทรสวัสดิ ของ พระยาศรีสุนทรโวหาร (น้อย อาจารยางกูร)
13. คำฉันท์ดุขฎฐีสั่งเวยกล่อมพระเสวตรสกลโรภาช ของ พระยาศรีสุนทรโวหาร (น้อย อาจารยางกูร)
14. คำฉันท์ดุขฎฐีสั่งเวยกล่อมพระเสวตรรุจิราภาพรรณ ของ พระยามหาอำมาตยาธิบดี (หรั่ง)
15. คำฉันท์ดุขฎฐีสั่งเวยกล่อมพระเสวตรรรนาเคนทร์ ของ พระยามหาอำมาตยาธิบดี (หรั่ง)
16. คำฉันท์ดุขฎฐีสั่งเวยกล่อมพระศรีเสวตรวรรณิภา ของ หลวงมหาสิทธิโวหาร (สืบ ศรีเพ็ญ)
17. คำฉันท์ดุขฎฐีสั่งเวยกล่อมพระเสวตรอุดมวารณ ของ หลวงมหาสิทธิโวหาร (สืบ ศรีเพ็ญ)
18. คำฉันท์ดุขฎฐีสั่งเวยกล่อมพระเสวตรวชิรพาหะ ของ หลวงธรรมาภิมณฑ์ (เถิก จิตรกลีก)

19. คำฉันท์ดุขฎฐิติสังเวยกล่อมพระเศวตอดุลยเดชพาหน ของ พระมหาราชครูพิธีศรีวิสุทธิคุณ
20. คำฉันท์ดุขฎฐิติสังเวยกล่อมพระศรีนราธิราชกิริณี ของ สมเด็จพระกนิษฐาธิราชเจ้า กรมสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี
21. คำฉันท์ดุขฎฐิติสังเวยกล่อมช้างสำคัญ 3 เชือก ของ สมเด็จพระกนิษฐาธิราชเจ้า กรมสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี
22. คำฉันท์ดุขฎฐิติสังเวยกล่อมพระเศวตวรรรัตนกรีฯ ของ พระราชครูวามเทพมุนี
23. คำฉันท์ดุขฎฐิติสังเวยกล่อมพระเศวตวรรรัตนกรีฯ ของ ท่านผู้หญิงสมโรจน์ สวัสดิ์คูกุล ณ อยุธยา
24. คำฉันท์ดุขฎฐิติสังเวยกล่อมพระเศวตสุรคชาธาร ของ ท่านผู้หญิงสมโรจน์ สวัสดิ์คูกุล ณ อยุธยา

วิธีดำเนินการวิจัย

1. สืบค้นและรวบรวมประณามบทจากคำฉันท์ดุขฎฐิติสังเวยกล่อมช้าง
2. สืบค้นและรวบรวมเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการประพันธ์และเนื้อหาจากประณามบทในคำฉันท์ดุขฎฐิติสังเวยกล่อมช้าง
3. วิเคราะห์รูปแบบด้านการประพันธ์และด้านเนื้อหาจากประณามบทในคำฉันท์ดุขฎฐิติสังเวยกล่อมช้าง
4. สรุปและอภิปรายผล

สรุปผลการวิจัย

ผู้วิจัยได้รวบรวมประณามบทและวิเคราะห์รูปแบบด้านการประพันธ์และด้านเนื้อหาของคำฉันท์ดุขฎฐีสั่งเวยกล่อมช้างทั้งสิ้น 24 บท สามารถวิเคราะห์ได้ดังนี้

1. รูปแบบด้านการประพันธ์

1.1 ฉันทลักษณ์

1.1.1 กาพย์ฉบั้ง ปราภฏทุกบท เช่น คำฉันท์ดุขฎฐีสั่งเวยกล่อมช้าง สำคัญ 3 เชือก ของ สมเด็จพระกนิษฐาธิราชเจ้า กรมสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี

สรวมสิทธิ์กฤษตาญชลีไตรรัตน์รุจี

ขจัตมูลกิลีสปางมาร

(สำนักงานเสริมสร้างเอกลักษณ์ของชาติ, 2531)

1.1.2 อินทรวีเชียรฉันท์ ปราภฏเฉพาะคำฉันท์ดุขฎฐีสั่งเวยกล่อมช้าง ของเก่า ของ ขุนเทพกระวี เมืองสุโขทัย เช่น

พระพนม ด ฌมโตนุบพิตรสอขจี

สดับคับทปักชิบิบำเรอหสปลไถง

(กรมศิลปากร, 2545)

1.1.3 วสันตติลกฉันท์ ปราภฏเฉพาะคำฉันท์ดุขฎฐีสั่งเวยกล่อมช้าง ของเก่า ของ ขุนเทพกระวี เมืองสุโขทัย เช่น

อัญขยมบังคมประณตประนมพรหมวิษณุธาตา

พระกรรมเทวด มหาลิทธิศักดิ์พินาย

(กรมศิลปากร, 2545)

1.2 ภาษา ได้รับอิทธิพลจากภาษาต่างประเทศ โดยเฉพาะภาษาบาลีสันสกฤตและภาษาเขมรซึ่งถือว่าเป็นภาษาที่เก่าแก่และศักดิ์สิทธิ์ ภาษาเขมรจะใช้นำเนนความ ส่วนภาษาบาลีสันสกฤตจะใช้ในชื่อเทพเจ้า

1.2.1 ภาษาเขมร เช่น คำฉันท์ดุขฎฐิติสังเวยกล่อมช้างของเก่า ของขุนเทพกระวี เมืองสุโขทัย

เมอไพรพองดุสรงมเอนฉมันเมอชนม

ดุรใดดุเรียงเรียง

(กรมศิลปากร, 2545)

มีคำว่า เมอ (เม็ อ่านว่า เซอ) แปลว่า ไม้. สรงม (สร้ง่า อ่านว่า ซุรองง่า) แปลว่า มีสีมีว ๆ ไม่จำเข้าตา, ครึ้ม. ชนม (แผลงเป็น ฉิ อ่านว่า ทม) แปลว่า ใหญ่. รโด้ (น่าจะ รเถียน อ่านว่า ร้วเตียน) แปลว่า ที่ห้อยระย้าซ้อนกันเล็กบ้างใหญ่บ้าง. และ ดุ (ฎะ อ่านว่า โด้ะห์) แปลว่า งอก, ขึ้น. ตามลำดับ

ถอดความได้ว่า ป่าไม้มีดครึ้มใหญ่โตแลดูขึ้นสลบซับซ้อนอยู่เรียงกัน

1.2.2 ภาษาบาลีสันสกฤต เช่น คำฉันท์ดุขฎฐิติสังเวยกล่อมพระศรีนรารัฐราชกิริณี ของ สมเด็จพระกนิษฐาธิราชเจ้า กรมสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี

นบคณศวร์พัทตร์คือนาคินทรเป็นเจ้าแห่งศิลป์

มุสิกเป็นพาหะทรง

(สำนักงานเสริมสร้างเอกลักษณ์ของชาติ, 2531, 35)

มีคำว่า คณศวร์ [คณ (ส.) แปลว่า หมู + อิศวร (ส.) แปลว่า พระเจ้า] หมายถึง ผู้เป็นเจ้าแห่งหมู (เทวดาบริวารของพระอิศวร) ในที่นี้หมายถึง พระพิฆเนศวร์. พัทตร์ [วฤตร (ส.)] แปลว่า หน้า. นาคินทร [นาค (ส.) แปลว่า ช้าง + อินทร (ส.) แปลว่า เจ้าสวรรค์] หมายถึง ผู้เป็นใหญ่แห่งช้าง. ศิลป์ [ศิลป์ (ส.)] แปลว่า ศิลปะ. มุสิก [น่าจะ

มุสิก (ส.) แปลว่า หนู] ในที่นี้หมายถึง หนูมุสิกะ. และพาหนะ [วาทน (ส.)] แปลว่า เครื่องนำไป.

ถอดความได้ว่า ขอไหว้พระพิฆเนศวร์ผู้มีหน้าเป็นช้าง ทรงเป็นเจ้าแห่งศิลปะ และมีหนูมุสิกะเป็นพาหนะทรง

1.2.3 ภาษาอังกฤษ ปรากฏเฉพาะคำฉันท์ดุขฎิสังเวยกล่อม พระเสวตรวรรสรรพางค์ แลพระเสวตรวิสุทธิเทพามหาพิฆเนศวร์ ของ พระยาศรีสุนทรโวหาร (น้อย อาจารย์ยางกูร) ดังนี้

ดลกรุงคราเดียวโดยกาลร่วมฤกษ์วันวาร

แลร่วมมินิตนาที่

(ชุมนุมฉันท์ดุขฎิสังเวย เล่ม 2, 2503)

มีคำว่า มินิต (minute, part of hour) แปลว่า นาที่, ชื่อหน่วยเวลา เท่ากับ 1 ใน 60 ของชั่วโมง

ถอดความได้ว่า (ช้างทั้ง 2 เชือก) มากรุงเทพฯ เพื่อเข้าพระราชพิธีสมโภชขึ้นระวางช้างสำคัญตามฤกษ์ ณ เวลานาทีเดียวกัน

2. รูปแบบด้านเนื้อหา ได้แก่ ความเชื่อเกี่ยวกับสิ่งศักดิ์สิทธิ์หรือบุคคลที่เคารพ

2.1. พระรัตนตรัย ปรากฏจำนวน 8 บท เช่น คำฉันท์ดุขฎิสังเวยกล่อม พระเทพคุณรัตนกรินี พระศรีสวัสดิเสวตรวรรณ ของ พระยาศรีสุนทรโวหาร (น้อย อาจารย์ยางกูร)

ขมบาททอวิาทเบญจางค์ไตรรัตนวรางค์

วรุตโมฬาราย

(ชุมนุมฉันท์ดุขฎิสังเวย เล่ม 2, 2503)

คำว่า “ไตรรัตน” คือ พระรัตนตรัย (แก้ว 3 ประการ) ได้แก่ พระพุทธ (เจ้า) พระธรรม และพระสงฆ์

ถอดความได้ว่า ข้าพเจ้าขอไหว้พระรัตนตรัย (พระพุทธ พระธรรม และ พระสงฆ์) อันประเสริฐและยิ่งใหญ่ด้วยเบญจางคประดิษฐ์

2.2 เทพเจ้า

2.2.1 พระอิศวร (พระศิวะ) ปรากฏจำนวน 19 บท เช่น คำฉันท์ดุขฎิสังเวยกล่อมพระศรีนรารัฐราชกิริณี ของ สมเด็จพระกนิษฐาธิราชเจ้า กรมสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี

ไหว้องค์ศิวะเจ้าสากลทรงอุสุกเสด็จดล

ทรงอินทรชญา

ศอนิลปิ่นจันทระจุทามุนพระเกศา

รองรับคองศาสาคร

(สำนักงานเสริมสร้างเอกลักษณ์ของชาติ, 2531)

ถอดความได้ว่า ไหว้พระศิวะผู้เป็นเจ้าของแห่งจักรวาล ทรงโคอุสุภราชเสด็จมาทรงพระชญา พระศอนิล ทรงปิ่นปักพระเกศาเป็นพระจันทร์ และมุนมวยพระเกศาที่ชุ่มน้ำไว้

2.2.2 พระวิษณุ (พระนารายณ์) ปรากฏจำนวน 20 บท เช่น คำฉันท์ดุขฎิสังเวยกล่อมพระเศวตสุรคชาธาร ของ ท่านผู้หญิงสมโรจน์ สวัสดิกุล ณ อยุธยา

นบพระจักรกฤษณ์ฤทธิราวลุ่มหล้าฟ้าครราว

กระวีตรีทาจกรสังข์

(สำนักงานเสริมสร้างเอกลักษณ์ของชาติ, 2531, 116)

พระกฤษณะเป็นปางอวตารลำดับที่ 8 ของพระนารายณ์ ชื่อ กฤษณาวตาร

ถอดความได้ว่า ขอไหว้พระนารายณ์ผู้เรืองฤทธิ์ดุจฟ้าถล่มดินทลาย ผู้ทรงกวัดแกว่งตรีศูล คทา จักร และสังข์ (เทพศาสตราวุธ)

2.2.3 พระพรหม ปราบภูจำนวน 21 บท เช่น คำฉันท์ดุขฎิสังเวยกล่อม
พระมหารพีพรรณคชพงษ์ ของ พระยาศรีสุนทรโวหาร (น้อย อาจารยางกูร)

ขอถวายอภิวันท์เทवासูรเดชชาดา

ทรงหงษ์พิลาศลังกร

(ชุมนุมฉันท์ดุขฎิสังเวย เล่ม 2, 2503)

ใช้พระภารกิจ คือ ชาดา (ผู้สร้าง) และพาหนะทรง คือ หงส์ เป็นนามนัย
(metonymy) หมายถึง พระพรหม

ถอดความได้ว่า ขอไหว้พระพรหมเทพผู้เรืองฤทธิ์ ผู้สร้าง ทรงหงส์ (พาหนะทรง)
อย่างสง่าผ่าเผย

2.2.4 พระอัคนี (พระเพลิง) ปราบภูจำนวน 19 บท เช่น คำฉันท์ดุขฎิ
สังเวยกล่อมพระเสวตรรุจิราภาพรรณ ของ พระยามหาอำมาตยาธิบดี (หรุ่น)

ไหว้องค์พระเพลิงเรืองฤทธิ์ทรงรามดมัทท

จิเตชรเห็จผาดผัน

(ชุมนุมฉันท์ดุขฎิสังเวย เล่ม 2, 2503)

ถอดความได้ว่า ไหว้พระเพลิงผู้เรืองฤทธิ์ ทรงแรด (พาหนะทรง) มีอิทธิฤทธิ์
เสด็จไปด้วยความรวดเร็ว

2.2.5 พระอุมา (มเหสีของพระอิศวร) ปราบภูจำนวน 1 บท ได้แก่
คำฉันท์ดุขฎิสังเวยกล่อมข้างของเก่า ของ ขุนเทพกระวี เมืองสุโขทัย

เทวีอุมาภควดีคู่ประเสริฐโพรงพราย

มานรัศมีดาษทิตถยานุประไพโสภสถาน

(กรมศิลปากร, 2545)

ถอดความได้ว่า พระอุมาเทวีผู้เลิศเลอโฉมมีรัศมีส่องสว่างไปทั่วทุกถิ่นที่

2.2.6 พระพิฆเนศวร์ (พระโอรสของพระอิศวรกับพระอุมา) ปรากฏจำนวน 18 บท เช่น คำฉันท์ดุष्ฎีสั่งเวยกล่อมพระเสวตรสุภาพรรณ ของ พระยาศรีสุนทรโวหาร (น้อย อาจารยางกูร)

สมญา*พระพิฆเนศวร*ทวยเทพมุลมวณ

เคารพแลย์อมเียงย่า

(ชุมนุมฉันท์ดุष्ฎีสั่งเวย เล่ม 2, 2503)

ถอดความได้ว่า (ก่อนหน้านี้อีกกล่าวถึงคุณลักษณะ) สมพระนาม “พระพิฆเนศวร์” ซึ่งเหล่าเทพทั้งปวงเคารพและเกรงกลัว

2.2.7 พระขันตุมารและ/หรือพระโกญจนาเนศวร (พระโอรสของพระอิศวรกับพระอุมา) ปรากฏจำนวน 21 บท (จำแนกพระขันตุมารและพระโกญจนาเนศวรออกจากกัน จำนวน 7 บท) เช่น คำฉันท์ดุष्ฎีสั่งเวยกล่อมพระเสวตรจุริภาพรรณ ของ พระยามหาอำมาตยาธิบดี (หรั่ง)

ข้าขอนบไทเทวกรรมอีกองค์*พระขันธ*

*กุมาร*ธิราชฤทธิรงค์

...

*โกญจนาเนศวร*โดยมีนามในคัมภีร์

ไสยสาตรกล่าวอ้างปางบรรพ์

(ชุมนุมฉันท์ดุष्ฎีสั่งเวย เล่ม 2, 2503)

ถอดความได้ว่า ข้าพเจ้าขอไหว้พระเทวกรรม และพระขันตุมารผู้ทรงไว้ซึ่งราชฤทธิ...พระโกญจนาเนศวร เทพตามคัมภีร์ไสยศาสตร์ (ในที่นี้จะหมายถึงตำราคชศาสตร์) ที่กล่าวถึงเมื่อครั้งโบราณกาล

2.2.8 พระเทวกรรม ปรากฏจำนวน 23 บท เช่น คำฉันท์ดุขฎิสังเวยกล่อมพระเสวตรวรสรพวงค์ แลพระเสวตรวิสุทธิเทพามหาพิณเนศวร์ ของพระยาศรีสุนทรโวหาร (น้อย อาจารย์ยางกูร)

นบไทเทวกรรมเรื่องฉายสิทธิศักดิ์กำจ่าย

กำจรด้วยยศรเรียง

(ชุมนุมฉันท์ดุขฎิสังเวย เล่ม 2, 2503)

ถอดความได้ว่า ไหว้พระเทวกรรมผู้เรื่องฤทธิ์ขจรขจายด้วยเกียรติยศกล้าหาญ

2.2.9 พระพรุณ ปรากฏจำนวน 1 บท ได้แก่ คำฉันท์ดุขฎิสังเวยกล่อมพระเสวตอดุลยเดชพาหน ของ พระมหาราชครูพิธีศรีวิสุทธิคุณ

ขอพระพรุณเทพบันดาลฝนดีโดยกาล

บเกินแล่น้อยน้ำนวล

(สำนักงานเสริมสร้างเอกลักษณ์ของชาติ, 2531)

ถอดความได้ว่า ขอให้พระพรุณบันดาลฝนให้ตกต้องตามฤดูกาล ไม่มากจนท่วมทันหรือน้อยจนแห้งแล้ง

2.2.10 พระไพโรหรือพระพนัสบดี ปรากฏจำนวน 3 บท เช่น คำฉันท์ดุขฎิสังเวยกล่อมข้างของเก่า ครั่งกรุงเก่า (ไม่ปรากฏนาม)

อัญขยมสดดีพระไพโรปางพงใน

สระสรโรชมหิมา

ฉทิ้งธารคีรีเหวผาไม่ไหล้นานา

อเนกพฤกษพิศาล

ป่งป่าท่าทางเที่ยวธารอันจรสบสสถาน

ข้าขออ้อลาพระไพโร

พระพนัสบดีมองสบไศลตูข้าตั้งใจ

ทำนุกอ้อรุ่งผดุงผตา

(กรมศิลปากร, 2545)

ถอดความได้ว่า ข้าพเจ้าขอไหว้พระไพโรหรือพระพนัสบดี ผู้รักษาป่าและสระน้อยใหญ่ รวมถึงสถานที่ต่าง ๆ ในป่า เป็นต้นว่าลำธาร เทวผา อีกทั้งขออนุญาตนำช้างออกจากป่าและสัญญาว่าจะดูแลรักษาช้างให้ดีที่สุด

2.3 พระมหากษัตริย์ ปรากฏจำนวน 5 บท เช่น คำฉันท์ดุขฎิสังเวยกล่อมพระเศวตสุรคชาธาร ของ ท่านผู้หญิงสมโรจน์ สวัสดิกุล ณ ออยุธยา

สรวมเดชองค์พระนวมะรามภูมิพลพระนาม

เกลิรรัตนโกสินทร์ปิ่นไทย

(สำนักงานเสริมสร้างเอกลักษณ์ของชาติ, 2531)

ถอดความได้ว่า ขอพระบรมเดชานุภาพแห่งพระบาทสมเด็จพระบรมชนกาธิเบศร มหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช บรมนาถบพิตรแห่งพระบรมราชจักรีวงศ์เป็นที่พึ่งปกเกล้าฯ

คำว่า ภูมิพล เป็นพระนามของพระบาทสมเด็จพระบรมชนกาธิเบศร มหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช บรมนาถบพิตร รัชกาลที่ 9 แห่งพระบรมราชจักรีวงศ์

จากข้อมูลดังกล่าวสามารถสรุปได้ว่า ประณามบทในคำฉันท์ดุขฎิสังเวยกล่อมช้างมีรูปแบบการประพันธ์ ได้แก่ ฉันทลักษณ์มีทั้งกาพย์ฉับัง อินทรวีเชียรฉันทและวสันตดิถีฉันท ตามลำดับ ส่วนภาษาได้รับอิทธิพลจากภาษาเขมร ภาษาบาลีสันสกฤต และภาษาอังกฤษ โดยเฉพาะภาษาเขมรและภาษาบาลีสันสกฤตได้รับอิทธิพลจากการเมืองการปกครองที่แผ่เข้ามาผ่านภาษาเหล่านี้ อีกทั้งยังเชื่อว่าเป็นภาษาศักดิ์สิทธิ์ที่ใช้สื่อสารกับเทพเจ้า ทั้งนี้ ผู้อ่านฉันทจะต้องเป็นพราหมณ์ผู้เชี่ยวชาญด้านวรรณกรรมพระราชพิธีรู้ขนบราชสำนักเป็นอย่างดี

ในรูปแบบด้านเนื้อหา ได้แก่ ความเชื่อเกี่ยวกับสิ่งศักดิ์สิทธิ์หรือบุคคลที่เคารพ มีทั้งพระรัตนตรัย เทพเจ้าทั้ง 4 องค์ที่บันดาลให้เกิดตระกูลช้างทั้ง 4 ตระกูล ได้แก่ อิศวรพงศ์ วิษณุพงศ์ พรหมพงศ์ และอัคนิพงศ์ และตำราคชศาสตร์ยังมีเทพเจ้าที่เคารพบูชาด้วยเช่นกันคือพระพิฆเนศวร์และพระขันทุมารหรือพระโกญจนาเนศวร ติวบุตร

ผู้เกิดจากกองกณฑ์พิธีที่พระอิศวรให้พระอัคนีกระทำเทวฤทธิขึ้นมา ฉะนั้น หมอช่าง ทั้งหลายจึงได้ไหว้บูชาพระศิวบุตรพิฆเนศแลโกลัญจนาเนศวรศิวบุตรสี่บมา (จอมเกล้าเจ้าอยู่หัว, พระบาทสมเด็จพระ, ม.ป.ป.) ทั้งนี้ ยังมีเทพเจ้าที่เกี่ยวข้องกับช่างอีก 2 องค์ คือ พระเทวกรรม ในตำราคชศาสตร์เชื่อกันว่าเป็นปางหนึ่งของพระพิฆเนศวร์เป็นบรมครูของวิชาเกี่ยวกับช่าง (ชัญธิกา มนาปี, 2553) และพระไพโรหรือพระพนัสบดีนั้นไม่ใช่นามเทวดางค์ใดองค์หนึ่งโดยเฉพาะ ถ้าจะเทียบศัพท์ให้ใกล้เคียงใช้ว่า “เจ้าป่า” (มงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว, พระบาทสมเด็จพระ, 2547) เป็นเทวดาผู้รักษาป่าที่ช่างได้กำเนิดและใช้ชีวิตก่อนที่จะเข้าสู่พระบรมโพธิสมภาร นอกจากนี้ เทพเจ้าองค์อื่น ๆ สุดแต่แต่กวีจะยกมาอย่าง พระอุมา มเหสีของพระอิศวรมีหลายปาง เช่น ปรรวดี เคารี ทั้งยังเป็นพระมารดาของพระพิฆเนศวร์และพระขันตกุมาร (มงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว, พระบาทสมเด็จพระ, 2547) พระพรุณ ผู้รักษาความสุขสวัสดิแห่งมนุษย์และสัตว์ทั้งปวง (มงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว, พระบาทสมเด็จพระ, 2547) ในส่วนของพระมหากษัตริย์ คำฉันท์ดุชฎีสังเวยกล่อมช่างยุคแรก ๆ มักไม่กล่าวถึงพระนามบทขอพระบารมีของพระมหากษัตริย์ แต่ในยุคหลัง ๆ ได้กล่าวถึงพระนามหรือใช้การหลากคำ (ไวพจน์) ซึ่งหมายถึงพระมหากษัตริย์เพื่อขอพระบารมีปกเกล้าฯ เป็นที่พึ่งในการประกอบพระราชพิธีสมโภชขึ้นระวางช่างสำคัญมากกว่ายุคก่อน ๆ ที่มีกจะกล่าวถึงแต่เทพเจ้าทางศาสนาพราหมณ์เพียงเท่านั้น

อภิปรายผล

จากการสรุปผลพระนามบทในคำฉันท์ดุชฎีสังเวยกล่อมช่าง พบว่า รูปแบบด้านการประพันธ์ ทั้งฉันทลักษณ์และการใช้ภาษาบาลีสันสกฤตได้รับอิทธิพลมาจากปณามคาถาในคัมภีร์พระพุทธศาสนาสอดคล้องกับงานวิจัยของพระมหาสุเมธ กิตติปัญญา (2562) ที่ว่า “บทไหว้ครูในตอนต้นของทุกคัมภีร์มีรูปแบบคำประพันธ์ประเภท

ร้อยกรอง” และ “การขึ้นต้นด้วยบทปณามคาถาอาจเรียกได้ว่าเป็นจารีตในการแต่ง คัมภีร์ทางพระพุทธศาสนาเพราะคัมภีร์ทางพระพุทธศาสนาเกือบทั้งหมดล้วนขึ้นต้น ด้วยบทปณามคาถาทิ้งสิ้น เพื่อเป็นการแสดงความนอบน้อมต่อสิ่งที่ผู้แต่งเคารพ บูชา” ส่วนรูปแบบด้านเนื้อหา ได้แก่ ความเชื่อเกี่ยวกับสิ่งศักดิ์สิทธิ์หรือบุคคลที่ เคารพ มีพระรัตนตรัย เทพเจ้า และพระมหากษัตริย์จะสอดคล้องกับงานวิจัย ของวรรณธิดา วิระวรรณ (2557) ที่ว่า “กวีจะเรียงลำดับเนื้อความในการไหว้สิ่ง ต่าง ๆ ที่กวีเคารพบูชาตามลำดับความสำคัญหรือความศักดิ์สิทธิ์ที่กวีศรัทธาสูงสุด ส่วนใหญ่จะเริ่มจากผู้มีอำนาจบารมีสูงสุดไปหาต่ำสุดหรือจากความเหนือจริงไปสู่สามัญ ได้แก่ พระพุทธเจ้า (พระรัตนตรัย) หรือเทพเจ้า พระมหากษัตริย์ ครูอาจารย์ บิดา มารดา และผู้มีพระคุณ” แต่ทว่ายังมีเทพเจ้าบางองค์ที่ปรากฏเฉพาะในคำฉันท์ดุขกวี สังเวยกล่อมช้างอย่างพระเทวกรรม พระขันตุมารหรือพระโกลัญจนาเนศวร ซึ่งเป็น เทพเจ้าเฉพาะในตำราคชศาสตร์จะปรากฏการอัญเชิญมากี่ต่อเมื่อประกอบพิธี ที่เกี่ยวกับคชกรรมทั้งสิ้นเป็นการเฉพาะเจาะจงหรือเรียกว่า วรรณคดีประยุกต์ (applied literature) เนื่องจากมิได้ประพันธ์ขึ้นเพื่อแสดงอารมณ์ความรู้สึกของกวี เป็นสำคัญ มุ่งหวังเพื่อไปใช้ในงานต่าง ๆ แสดงให้เห็นว่า น่าจะมีวรรณคดีไทยอีกหลาย ประเภทที่มีเทพเจ้าในประณามบทต่างจากเทพเจ้าทั่วไปอย่างพระอิศวร พระวิษณุ และ พระพรหม อันถือว่าเป็นเทพเจ้าสูงสุดในศาสนาพราหมณ์

สำหรับประณามบทที่มีลักษณะเฉพาะอย่างคำฉันท์ดุขกวีสังเวยกล่อมช้าง ในการอัญเชิญเทพเจ้านอกเหนือจากมหาเทพแล้ว อย่างพิธีไหว้ครูดนตรีและนาฏศิลป์ไทย มีการอัญเชิญเทพเจ้าหรือครูอาจารย์เฉพาะศาสตร์นั้นด้วย ดังที่ ณรงค์ชัย ปิฎกรัตน์ (2553) ได้อธิบายถึงครูในพิธีไหว้ครูดนตรีไทยไว้ว่า “ครูในพิธีดนตรีไทยจำแนกได้ 4 กลุ่ม คือ กลุ่มมหาเทพ กลุ่มดุริยเทพ กลุ่มเทพเจ้าและพระฤๅษี และกลุ่มครูที่เป็น จิตวิญญานเพื่ออัญเชิญมาสู่ปริมณฑลไหว้ครู” นี่เป็นสิ่งที่แสดงให้เห็นว่าประณามบท

เป็นขนบวรรณคดีที่สำคัญต่อการประพันธ์วรรณกรรมโดยเฉพาะที่เกี่ยวข้องกับ
สิ่งศักดิ์สิทธิ์ สะท้อนให้เห็นว่ากวีรักษาขนบและกตัญญูทวดเวทิตาต่อผู้มีพระคุณ
ดังที่ ชาญชัย คงเพียรธรรม (2554) อธิบายไว้ว่า “บทไหว้ เช่น บทนมัสการ
พระรัตนตรัย ไหว้เหล่าเทวดาในศาสนาพุทธและเทพเจ้าในศาสนาพราหมณ์ ไหว้มารดา
บิดา ครูอาจารย์ แสดงให้เห็นถึงความเป็นผู้มีคารวะธรรมของกวี” ซึ่งนับเนื่องกันมา
เป็นลำดับทำให้ขนบแห่งประณามบทยังคงดำรงอยู่ได้ต่อไป

ข้อเสนอแนะ

ควรศึกษาประณามบทในวรรณกรรมประเภทอื่น ๆ ด้วย

เอกสารอ้างอิง

- กรมศิลปากร. (2545). **คำฉันท์ดุขฎฐิติสังเวย คำฉันท์กล่อมช้าง ครั่งกรุงเก่า และคำฉันท์คชกรรมประยุร**. กองวรรณกรรมและประวัติศาสตร์ กรมศิลปากร.
- _____. (2564). **ตำราช่างในเอกสารโบราณ**. กรมศิลปากร.
- กฤษมา รัชชมนณี. (2547). **สันสกฤตวิจารณ์**. แม่คำฝาง.
- คำยวง วราสิทธิชัย, หม่อมหลวง. (2549). **มองวรรณกรรมพระราชพิธีในฐานะวรรณกรรมเฉลิมพระเกียรติ**. *วรรณวิทัศน์*, 6(2), 31-71.
- จอมเกล้าเจ้าอยู่หัว, พระบาทสมเด็จพระ. (ม.ป.ป.). **ประชุมพระราชนิพนธ์ในรัชกาลที่ 4 ภาคปกิณณะ ภาค 1**. ห้องสมุดดิจิทัลวชิรญาณ. shorturl.asia/Kq3E5.
- ชญธิกา มนาศี. (2553). **การศึกษาเรื่องคติความเชื่อเรื่องพระเทวกรรมที่ปรากฏในดินแดนไทยตั้งแต่ก่อนพุทธศตวรรษที่ 19 จนถึงสมัยปัจจุบัน**. [สารนิพนธ์ปริญญาบัณฑิต]. มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ชาญชัย คงเพ็ชรธรรม (2554). **ขนบการประณามพจน์ในวรรณคดีเขมร**. *วารสารมนุษยศาสตร์วิชาการ*, 18(2), 37-52.
- ชุมนุมฉันท์ดุขฎฐิติสังเวย**. (2503). องค์การค้าของคุรุสภา.
- ชุมนุมฉันท์ดุขฎฐิติสังเวย เล่ม 2**. (2503). องค์การค้าของคุรุสภา.
- ณรงค์ชัย ปิฎกรัตน์ (2553). **พิธีไหว้ครูดนตรีไทย**. *วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี*, 1(2), 55-76.
- ทำไม “พระคิวง” จึงมีคอปเป็นสีดำ ?**. (ม.ป.ป.). ch3thailand.com.
<https://www.ch3thailand.com/news/scoop/10020>.
- บรรจบ พันธุมธธา. (2517). **พจนานุกรมเขมร-ไทย ฉบับพูนพระยาอนุমানราชชน**. เล่ม 1 ก-ด. จงเจริญการพิมพ์.

_____. (2521). พจนานุกรมเขมร-ไทย ฉบับพจนพระยาอนุমানราชธน เล่ม 2 ถ-ผ.
รู้เรื่องสำส่นการพิมพ์.

_____. (2523). พจนานุกรมเขมร-ไทย ฉบับพจนพระยาอนุমানราชธน เล่ม 3 พ-ร.
รู้เรื่องสำส่นการพิมพ์.

_____. (2528). พจนานุกรมเขมร-ไทย ฉบับพจนพระยาอนุमानราชธน เล่ม 5 สร-อ.
รู้เรื่องสำส่นการพิมพ์.

บวรบรรณารักษ์ (นิยม รักไทย), หลวง. (2552). ส่สกดต-ไท-อังกฤษ อภิธาน (พิมพ์
ครั้งที่ 4). แสงดาว.

พระมหาสุเมธ กิตติปัญญา. (2562). ปณามคคาถา : แนวคิดและรูปแบบการไหว้ครู่ใน
คัมภีร์พระพุทศศาสนา. วารสาร มจร ปรัชญาปริทรรศน์, 2 (2), 34-50.

มงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว, พระบาทสมเด็จพะ. (2547). เทพเจ้าและสิ่งนำรู้พระราชา
นิพนธ์ ร.6. ศรีปัญญา.

ราชบัณฑิตยสถาน. (2552). พจนานุกรมศัพท์วรรณกรรมไทย ฉบับราชบัณฑิตยสถาน.
ราชบัณฑิตยสถาน.

_____. (2556). พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554 (พิมพ์ครั้งที่ 2).
ราชบัณฑิตยสถาน.

วรรณธิดา วิระวรรณ. (2557). ประณามบทในวรรณคดีไทย. [วิทยานิพนธ์ปริญญา
มหาบัณฑิต]. มหาวิทยาลัยศิลปากร.

สำนักงานราชบัณฑิตยสภา. (2561). พจนานุกรมศัพท์วรรณกรรม ฉบับราชบัณฑิตยสภา
(แก้ไขเพิ่มเติม) (พิมพ์ครั้งที่ 2). สำนักงานราชบัณฑิตยสภา.

สำนักงานเสริมสร้างเอกลักษณ์ของชาติ. (2531). ชุมนุมฉันทดุขฎีสังเวยกล่อมข้าง
สำคัญในรัชกาลปัจจุบัน. ชวนพิมพ์.

The Oxford Advanced Learner's Dictionary. (n.d.).

<https://www.oxfordlearnersdictionaries.com/>

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการใช้ภาษาจีนกลาง ตามทักษะการเรียนรู้ใน
ศตวรรษที่ 21 ของนักศึกษาหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต
สาขาภาษาจีน มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย

The Factors that Affect in Using Mandarin Chinese
Based on the 21st Century Learning Skills of the
Fourth-year Students from the Bachelor of Arts
Program in Chinese Language,
Chiang Rai Rajabhat University

دنۇفونگ چىۋىنۋىلايپون*¹ ฅาตยา ลิงหฺสูตึน² เสาวคนธ์ จันต๊ะมาต³

Danuphong Cheewinwilaiporn*¹ Nattaya Singsutin² Saowakon chantamat³

บทคัดย่อ

งานวิจัยเรื่องนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการใช้ภาษาจีนกลางตามทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 และเพื่อศึกษาระดับการใช้ภาษาจีนกลางตามทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ จำนวน 118 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลคือแบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยสถิติ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ผลวิจัยพบว่า

* Corresponding author, e-mail: cheewinwilaiporn@hotmail.com

¹ อาจารย์ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย

¹ Lecturer, Faculty of Humanities, Chiang Rai Rajabhat University

² อาจารย์ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย

² Lecturer, Faculty of Education, Chiang Rai Rajabhat University

³ อาจารย์ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย

³ Lecturer, Faculty of Education, Chiang Rai Rajabhat University

1. ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสามารถในการใช้ภาษาจีนกลางมีภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.68$, S.D. = 0.81) เมื่อพิจารณาแบบรายด้านพบว่าด้านตัวครูผู้สอนอยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาคือด้านสถาบันศึกษา และด้านผู้เรียนตามลำดับ

2. ระดับความสามารถในการใช้ภาษาจีนกลางของผู้ตอบแบบสอบถามมีภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.39$, S.D. = 0.57) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านการสื่อสารมีค่าเฉลี่ยสูงสุด อยู่ในระดับมาก รองลงมาคือด้านความคิดสร้างสรรค์ และด้านการอ่านตามลำดับ

คำสำคัญ: ภาษาจีนกลาง ทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 การใช้ภาษาจีน

Abstract

The purposes of this study were to investigate the factors that affect students' using Mandarin Chinese according to the 21st century learning skills; and to explore the levels of students' in using Mandarin Chinese according to the 21st century learning skills. The research populations were 118 fourth-year students from the Bachelor of Arts Program in Chinese Language at Chiang Rai Rajabhat University. Data were collected by a set of questionnaires. The descriptive statistics were used to analyze the data for frequency, percentage, mean (\bar{X}) and standard deviation (S.D.).

1. The overall factors that affect students' in using Mandarin Chinese were at the high level ($\bar{X} = 3.68$, S.D. = 0.81). When consider each factor, it was found that the most factors that affect students' in

using Mandarin Chinese were the teachers, educational institute, and learners respectively.

2. the levels of students' in using Mandarin Chinese according to the 21st century learning skills using the Mandarin Chinese were at the moderate level ($\bar{X} = 3.39$, S.D. = 0.57). When consider their aspect in using Mandarin Chinese, it was found that the high level of students' in using Mandarin Chinese were ranged from communication, creativity and reading respectively.

Keywords: Mandarin Chinese 21st century learning skills Using Mandarin Chinese

บทนำ

ประเทศจีนเป็นประเทศที่มีอิทธิพลทางด้านเศรษฐกิจในเวทีโลกอย่างมากจากการที่ประเทศจีนพัฒนาประเทศทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม เทคโนโลยี การแพทย์ การคมนาคม การเกษตร ฯลฯ ทั้งนี้ในปีพ.ศ.2556 ประธานาธิบดีจีน สีจิ้นผิง (Xi Jinping) ได้นำแผนพัฒนายุทธศาสตร์ชาติขึ้น โดยใช้ยุทธศาสตร์การค้าในอดีต “เส้นทางสายไหม” (Silk Road) มาพัฒนาต่อยอดจนกลายเป็นเส้นทางสายไหมใหม่ (New Silk Road Economic Belt and New Maritime Silk Road) หรือเรียกอีกชื่อว่า “หนึ่งแถบหนึ่งเส้นทาง” (One Belt One Road) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเชื่อมโยงเศรษฐกิจของประเทศต่าง ๆ ในทวีปเอเชีย ยุโรปและแอฟริกาเข้าด้วยกัน ดังนั้นประเทศต่าง ๆ จึงต้องการเชื่อมความสัมพันธ์กับประเทศจีน โดยเฉพาะในประเด็นการค้าและเศรษฐกิจ เพราะฉะนั้นการเรียนภาษาจีนกลางจึงเป็นหนทางหนึ่งเพื่อเข้าถึง

และติดต่อสื่อสารกับประเทศจีนได้ จึงมีผู้คนทั่วโลกสนใจศึกษาเรียนรู้ภาษาจีนกลาง และวัฒนธรรมจีนอีกด้วย ภาษาจีนกลางจึงกลายเป็นภาษาหนึ่งที่มีคนใช้มากที่สุดในโลก (Niall McCarthy, 2019)

ประเทศไทยกับประเทศจีนมีความสัมพันธ์กันมาตั้งแต่ในอดีต โดยเฉพาะความสัมพันธ์ทางการค้า มีชาวจีนจำนวนมากเข้ามาทำการค้าขาย ตลอดจนเป็นแรงงานเพื่อขับเคลื่อนและพัฒนาประเทศ ตลอดระยะเวลาที่ผ่านมาภาษาจีนกลางจึงกลายเป็นภาษาหนึ่งที่มีความสำคัญในสังคมไทยนอกเหนือจากภาษาจีน ดังนั้น (กรมวิชาการ, 2544) กระทรวงการศึกษาธิการจึงได้บรรจุภาษาจีนกลางไว้ในหลักสูตร ภายหลังไม่กี่ปีภาษาจีนกลางกลายเป็นภาษาที่มีคนต้องการศึกษาเป็นจำนวนมาก จนทำให้ขาดแคลนครูผู้สอนภาษาจีนกลาง ทั้งนี้กระทรวงศึกษาธิการไทยกับกระทรวงศึกษาธิการจีน สำนักงานฮันบัน (HANBAN) และสถาบันขงจื่อ ได้ทำความร่วมมือ MOU ด้านการศึกษาด้วยกัน และคอยช่วยเหลือสนับสนุนกระทรวงศึกษาธิการ ทั้งด้านการเรียนการสอน และอุปกรณ์การเรียนให้กับไทยตลอดมา ต่อมา ศูนย์การศึกษาทางไกลสถาบันขงจื่อ (สาธารณรัฐประชาชนจีน) และศูนย์สอบวัดระดับความรู้ภาษาจีนกลางในอาเซียน (ประเทศไทย) กับสถาบัน 5 แห่งในประเทศไทย ได้ลงนามความร่วมมือใน “โครงการยกระดับสมรรถนะนักศึกษา บุคลากรทางการศึกษา และกำลังแรงงานในพื้นที่ ให้เป็นเลิศด้านภาษาจีนกลาง และการศึกษาทางไกลสู่การพัฒนา นวัตกรรมจัดการเรียนรู้ตามแนวทางสากล” ในวันที่ 17 ธันวาคม 2561 เพื่อเพิ่มศักยภาพการเรียนการสอนภาษาจีนกลางของไทย (กระทรวงศึกษาธิการ, 2561) ซึ่งจะช่วยพัฒนาคนไทยได้เรียนรู้ภาษาจีนกลางและเพิ่มศักยภาพโอกาสในการแข่งขันในเวทีสากลต่าง ๆ ทั้งทางด้านการตลาด การติดต่อสื่อสาร และการแลกเปลี่ยนระหว่างประเทศ เป็นต้น

ทักษะ กระบวนการ มีความสามารถ และมีเทคนิค วิธีการจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสม ผู้เรียนสามารถประยุกต์ใช้ความรู้ ทักษะ และประสบการณ์ให้เกิดประโยชน์ต่อตนเอง และผู้อื่นได้อย่างสอดคล้องและเหมาะสม

ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้เล็งเห็นความสำคัญดังกล่าว จึงมีความสนใจในการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการใช้ภาษาจีนกลาง ตามทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของนักศึกษาชั้นปีที่ 4 หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาภาษาจีน มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย เพื่อศึกษาปัจจัยและระดับการใช้ภาษาจีนกลาง ตามทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ตลอดจนเพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาการเรียนภาษาจีนกลางของนักศึกษาให้มีคุณภาพตามทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 และสอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงานต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการใช้ภาษาจีนกลาง ตามทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของนักศึกษาชั้นปีที่ 4 หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาภาษาจีน มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย
2. เพื่อศึกษาระดับการใช้ภาษาจีนกลาง ตามทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของนักศึกษาชั้นปีที่ 4 หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาภาษาจีน มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

นักศึกษาชั้นปีที่ 4 หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาภาษาจีน มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย จำนวน 118 คน

จากนั้นนำค่าคะแนนที่ได้มาหาค่าเฉลี่ยแล้วแปลความหมายของค่าคะแนนตามเกณฑ์การประเมินจากการหาค่าเฉลี่ย ดังนี้

ค่าเฉลี่ยความหมาย

4.51 - 5.00 เห็นด้วยระดับมากที่สุด

3.51 - 4.50 เห็นด้วยระดับมาก

2.51 - 3.50 เห็นด้วยระดับปานกลาง

1.51 - 2.50 เห็นด้วยระดับน้อย

0 - 1.50 เห็นด้วยระดับน้อยที่สุด

4. นำแบบสอบถามปัจจัยที่ส่งผลต่อการใช้ภาษาจีนกลางและระดับการใช้ภาษาจีน ตามทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความถูกต้องเชิงเนื้อหาของข้อความกับวัตถุประสงค์ของการศึกษา

5. นำแบบสอบถามมาปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ แล้วนำไปทดลองกับกลุ่มที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มประชากร เพื่อวิเคราะห์ความน่าเชื่อถือของแบบสอบถาม

6. นำแบบสอบถามเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญเพื่อตรวจสอบอีกครั้ง

7. จัดทำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ แล้วนำไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลจากประชากร โดยให้ประชากรทำแบบสอบถาม จากนั้นนำข้อมูลที่ได้ไปวิเคราะห์ทางสถิติต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

1. วิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อการใช้ภาษาจีนตามทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 โดยการหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)
2. วิเคราะห์ระดับการใช้ภาษาจีนกลาง โดยการหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

ผลการวิจัย

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการใช้ภาษาจีนกลางตามทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 และเพื่อศึกษาระดับการใช้ภาษาจีนกลางตามทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 จากการเก็บรวบรวมข้อมูลจากประชากร เป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 4 หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาภาษาจีน มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย จำนวน 118 คน เป็นเพศหญิง มีจำนวน 97 คน คิดเป็นร้อยละ 82.20 เพศชาย มีจำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 17.80 ระยะเวลาในการเรียนภาษาจีนของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่เรียนภาษาจีนมาแล้ว 3 ปี จำนวน 64 คน คิดเป็นร้อยละ 54.24 นักศึกษาส่วนใหญ่ได้ผ่านการสอบวัดระดับภาษาจีนระดับ 4 (HSK4) จำนวน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 46.61

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อการใช้ภาษาจีนกลางตามทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของนักศึกษาชั้นปีที่ 4 หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาภาษาจีน มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย ได้ผลดังตารางต่อไปนี้

ตาราง 1 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อการใช้ภาษาจีนกลาง ตามทักษะการเรียนรู้
ในศตวรรษที่ 21

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการใช้ภาษาจีนกลาง	\bar{X}	S.D.
ด้านผู้เรียน	3.84	0.68
ด้านผู้สอน	4.20	0.70
ด้านครอบครัว	2.74	1.16
ด้านสถาบันศึกษา	3.96	0.70
เฉลี่ย	3.68	0.81

จากตาราง 1 พบว่า ปัจจัยทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ด้านผู้เรียน ด้านผู้สอน ด้านครอบครัว และด้านสถาบันศึกษา โดยรวมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.68 ซึ่งอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณา รายด้านพบว่าด้านผู้สอน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.20 รองลงมาคือด้านสถาบันศึกษา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.96 และด้านผู้เรียน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.84 ตามลำดับ

ตอนที่ 2 ผลการศึกษาระดับการใช้ภาษาจีนกลาง ตามทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของนักศึกษาชั้นปีที่ 4 หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาภาษาจีน มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย ได้ผลตามตารางต่อไปนี้

ตาราง 2 ผลการศึกษาระดับการใช้ภาษาจีนกลาง ตามทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของนักศึกษาชั้นปีที่ 4 หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาภาษาจีน มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย

ภาพรวมระดับการใช้ภาษาจีนกลาง	\bar{X}	S.D.
ด้านการคิดวิเคราะห์	3.32	0.68
ด้านการสื่อสาร	3.57	0.57
ด้านความคิดสร้างสรรค์	3.40	0.61
ด้านการอ่าน	3.35	0.51
ด้านการเขียน	3.29	0.47
เฉลี่ย	3.39	0.57

พบว่า ทักษะทั้ง 5 ด้าน ได้แก่ด้านการคิดวิเคราะห์ ด้านการสื่อสาร ด้านความคิดสร้างสรรค์ ด้านการอ่าน ด้านการเขียน โดยรวมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.39 ซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายด้านพบว่าด้านการสื่อสาร มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.57 รองลงมาคือด้านความคิดสร้างสรรค์ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.40 และด้านการอ่าน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.35 ตามลำดับ

สรุปและอภิปรายผล

จากการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ ทำให้เห็นว่าปัจจัยที่ส่งผลต่อการใช้ภาษาจีนกลาง ตามทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของนักศึกษาชั้นปีที่ 4 หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาภาษาจีน มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย นั้นมีอยู่ด้วยกัน 4 ปัจจัย ได้แก่ปัจจัยด้านผู้เรียน ด้านผู้สอน ด้านครอบครัว ด้านสถาบันศึกษา และโดยภาพรวมของทั้ง 4 ปัจจัย มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของจิรากุล พิพัฒน์ตันติศักดิ์

(2548) ทศศกษาบัจจยทสงผลต่อผลสมฤทธทางการเรียนภาษาองกฤษ พบบัจจยทสงผลต่อผลสัมฤทธิทางการเรียนภาษาอังกฤษทั้ง 4 บัจจยเหมือนกัน ได้แก่ บัจจยด้านตัวผู้เรียน บัจจยด้านตัวครผู้สอน บัจจยด้านครอบครัว และบัจจยด้านสภาพแวดล้อมของโรงเรียน อยู่ในระดับปานกลาง

อย่างไรก็ดีเมื่อจำแนกรายด้านพบว่า บัจจยสนับสนุนที่ส่งผลต่อความสามารถในการใช้ภาษาจีนกลางมากที่สุดคือ บัจจยด้านผู้สอน ด้านสถาบันการศึกษา ด้านผู้เรียน และด้านครอบครัวตามลำดับ ทั้งนี้เพราะบทบาทของครผู้สอนนั้น เป็นตัวแปรที่สำคัญอย่างหนึ่ง ในการจัดการเรียนการสอน ที่จะกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดองค์ความรู้ด้วยตัวเอง และจัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพสูงสุด ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Jakobovits (1971) ที่ได้ศึกษาบัจจยในการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศหรือภาษาที่สอง สรุปได้ว่าบัจจยที่ทำให้การเรียนการสอนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพนั้นคือมีบัจจยทางการสอนอันประกอบด้วยคุณภาพการสอนของคร ความรู้ความสามารถทางภาษา และเทคนิคการสอนของคร โอกาสทางการเรียนรู้ของผู้เรียน ซึ่งหมายรวมทั้งเวลาที่ใช้เรียนทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน เกณฑ์การประเมินผล ซึ่งอาจจะประเมินได้จากแบบสอบถามวัดผลสัมฤทธิทางการเรียนซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัย ธนวัฒน์ อรุณสุขสว่าง และนรินทร์ สังข์รักษา (2557) ทำการศึกษาบัจจยที่ส่งผลต่อความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษตามทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา กรุงเทพมหานครเขต 2 เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนจากการศึกษา พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีความเห็นเกี่ยวกับบัจจยด้านตัวผู้เรียน บัจจยด้านตัวครผู้สอน บัจจยด้านครอบครัว และบัจจยด้านสภาพแวดล้อมของโรงเรียนอยู่ในระดับปานกลาง ระดับการใช้ภาษาอังกฤษตามทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของนักเรียนในระดับปานกลาง ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านความคิดสร้างสรรค์ รองลงมาคือ ด้านการคิดวิเคราะห์ และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ ด้านการเขียน

ในส่วนของการใช้ภาษาจีนกลาง ตามทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของนักศึกษาชั้นปีที่ 4 หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาภาษาจีน มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงรายนั้น ผลการศึกษาพบว่า ระดับการใช้ภาษาจีนกลางของนักศึกษาในด้านการคิด วิเคราะห์ ด้านการสื่อสาร ด้านความคิดสร้างสรรค์ ด้านการอ่าน และด้านการเขียน โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้เพราะนักศึกษามีความรู้พื้นฐานทางภาษาจีนไม่เพียงพอ ประกอบกับความยากของภาษาจีน ทำให้นักศึกษามีความกังวลและไม่มั่นใจที่จะใช้ภาษาจีน ซึ่งเป็นอุปสรรคที่สำคัญของการเรียนรู้

เมื่อจำแนกเป็นรายด้านพบว่า ระดับการใช้ภาษาจีนกลางของนักศึกษามีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ด้านการสื่อสาร ทั้งนี้เพราะทักษะการสื่อสารเป็นทักษะของการฟังและการพูด เป็นทักษะแรกของการเรียนภาษา เพื่อเป็นพื้นฐานในการพัฒนาทักษะอื่น ๆ ซึ่งสอดคล้องกับดวงเดือน แสงชัย (2533, อ้างถึงใน ชิตชล ยานารมย์, 2556) ซึ่งได้กล่าวไว้ว่า การพัฒนาทักษะทางภาษาโดยเริ่มจากการฟัง การพูดก่อน โดยยึดหลักลำดับทางภาษาตามธรรมชาติ ครูจะเป็นเสมือนแม่แบบของภาษาและศูนย์กลางของชั้นเรียน บทสนทนาเปรียบเสมือนตัวบทเรียนที่ฝึกให้เรียนรู้ภาษาทางโครงสร้างไวยากรณ์และเสียงสูงต่ำ และกิจกรรมเสริมก็เป็นเสมือนแบบฝึกให้ผู้เรียนได้ทำกิจกรรมที่ใช้ความรู้ที่เรียนมาจากครูและบทสนทนาเบื้องต้น ดังนั้นทักษะการฟังเป็นทักษะที่สำคัญที่สุดที่ช่วยเรื่อง การสื่อสาร ที่จะนำไปสู่ทักษะขั้นต่อ ๆ ไป คือ การพูด การอ่าน และการเขียน

ด้านการเขียน ระดับการใช้ภาษาจีนกลางของนักศึกษามีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ทั้งนี้เพราะทักษะการเขียนเป็นทักษะขั้นสุดท้ายและมีความสลับซับซ้อน เนื่องจากตัวอักษรจีนมีจำนวนมหาศาล และมีอักษรจีนจำนวนไม่น้อยที่มีลักษณะคล้ายคลึงกัน จึงถือเป็นเรื่องยากในการจดจำ เพราะลักษณะต่างกันแค่เพียงจุดเดียวหรือขีดเดียว ความหมายก็ต่างกันอย่างสิ้นเชิงที่ ต้องใช้เวลาสั่งสมความรู้ทักษะด้านการฟัง การพูด การอ่าน และนำมาถ่ายทอดในรูปแบบของการเขียน ซึ่งส่งผลให้ระดับความสามารถ

ในการใช้ภาษาจีนกลางของนักศึกษามีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับ (รังสรรค์ จันต๊ะ, 2541) ซึ่งได้กล่าวไว้ว่า การเขียนเป็นกระบวนการใช้ภาษาในภาคแสดงออก ซึ่งต้องสั่งสมความรู้และความคิดนำมาเรียบเรียงเป็นเรื่องราวให้ผู้อื่นเข้าใจได้เป็นทักษะขั้นสุดท้ายที่ยากและซับซ้อนที่สุดในกระบวนการสื่อสารทางภาษา

ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย

1. ควรนำผลการวิจัยที่ได้ไปพัฒนา กำหนดนโยบายการจัดการเรียนการสอน และการพัฒนาหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต (ภาษาจีน) เพื่อพัฒนาศักยภาพของนักศึกษา ให้มีทักษะตามทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21
2. จากผลการวิจัยพบว่า ระดับการใช้ภาษาจีนตามทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของนักศึกษา เมื่อจำแนกรายด้าน พบว่า นักศึกษามีความสามารถด้านการเขียนค่อนข้างต่ำ ดังนั้น การจัดการเรียนการสอนของทางหลักสูตรควรเน้นในเรื่องของการเขียนภาษาจีน เพื่อให้ให้นักศึกษามีทักษะการเขียนตามทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาและวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบการเตรียมความพร้อมด้านภาษาจีนของนักศึกษา เพื่อเข้าสู่ตลาดแรงงาน
2. ควรมีการศึกษาเรื่องแนวทางการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในการพัฒนาความสามารถด้านการใช้ภาษาจีนของนักศึกษา เพื่อเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน
3. ควรมีการศึกษาเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม ในการส่งเสริมความสามารถในการใช้ภาษาจีนของนักศึกษา เพื่อพัฒนาทักษะการใช้ภาษาจีน

เอกสารอ้างอิง

- กรมวิชาการ. (2544). **หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544** (พิมพ์ครั้งที่ 3). กระทรวงศึกษาธิการ.
- กัลปพฤกษ์โชคศิริ โชคดีมีสุข. (2558). การเตรียมความพร้อมด้านภาษาจีนในการก้าวเข้าสู่ประชาคม เศรษฐกิจอาเซียน. *วารสาร มจร. วิชาการ*, 19(37), 153-161.
- จิรากุล พิพัฒน์ตันตศีกดิ์. (2548). การศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จังหวัดบุรีรัมย์ [วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิตไม่ได้ตีพิมพ์]. มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ชิตชล ยานารมย์. (2556). การพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/1 โดยใช้ภาพยนตร์ต่างประเทศ. [เอกสารที่ไม่ได้ตีพิมพ์]. กลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ, โรงเรียนเตรียมบัณฑิตพิชชาลัย.
- ดวงเดือน แสงชัย. (2533). การสอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา (พิมพ์ครั้งที่ 1). โอ เอส พริ้นติ้ง เฮ้าส์.
- ธนวัฒน์ อรุณสุขสว่าง และ นรินทร์ สังข์รักษา. (2558). ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ ตามทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา กรุงเทพมหานคร เขต 2 เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน. *Veridian E –Journal Silpakorn University*, 8(2), 493 -505.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2545). **การวิจัยเบื้องต้น** (พิมพ์ครั้งที่ 7). สุวีริยาสาส์น.
- ปัญญา วรรณชัย. (2553). ความสามารถด้านการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนโดยรูปแบบการสอนแบบทางตรง. [วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์]. มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

รังสรรค์ จันดี๊ะ (2541). เอกสารประกอบการสอนวิชา ศท130 [เอกสารไม่ได้ตีพิมพ์].

คณะธุรกิจการเกษตร, มหาวิทยาลัยแม่โจ้.

กระทรวงศึกษาธิการ. (2561, 17 ธันวาคม). ยกระดับสมรรถนะภาษาจีน. ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ.

<https://www.moe.go.th/ยกระดับสมรรถนะภาษาจีน/15231>.

Jakobovits, Leon A. (1971). **Foreign language learning. A psycholinguistic analysis of the issues.** Newbury House.

Niall McCarthy. (2019, February 21). **Two Worlds: Languages IRL and Online.** Statista. <https://www.statista.com/chart/14900/two-worlds-languages-irl-and-online/>.

วิเคราะห์กระบวนการเรียนรู้ภาษาไทย ของเด็กหัวเมือง ในแบบเรียนเร็ว เล่ม 1

Analysis of the Thai Language Learning Process of the Children of the City In the Fast Study, Volume 1

ธัช มั่นต่อการ์*¹

Tach Montokarn*¹

บทคัดย่อ

งานวิจัยฉบับนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์กระบวนการเรียนรู้ภาษาไทยของเด็กหัวเมือง ในแบบเรียนเร็ว เล่ม 1 ผู้วิจัยประยุกต์ใช้แนวคิดของสมเด็จพระยาดำรงราชานุภาพซึ่งมีพระประสงค์ให้เด็กหัวเมืองอ่านหนังสือออกเขียนหนังสือได้ โดยแบ่งประเด็นศึกษาออกเป็น 14 ประการ ได้แก่ 1) วิธีการฝึกอ่านพยัญชนะ 2) วิธีการฝึกทายตัวพยัญชนะ 3) วิธีการฝึกอ่านมาตรา ก กา 4) วิธีการฝึกอ่านมาตรา ก 5) วิธีการฝึกอ่านมาตรา กั้น 6) วิธีการฝึกอ่านมาตรา กัม 7) วิธีการฝึกอ่านมาตรา กัย 8) วิธีการฝึกอ่านมาตรา กก กค กบ 9) วิธีการฝึกอ่านอักษรสูง 10) วิธีการฝึกอ่านอักษรกลาง 11) วิธีการฝึกอ่านอักษรต่ำ 12) วิธีการฝึกอ่านอักษรควบ 13) วิธีการฝึกอ่านอักษรกล้ำ 14) วิธีการฝึกอ่านตัวสะกดในบทฝึกอ่านแต่ละบทจะประกอบไปด้วยคำสำหรับฝึกอ่านแบบเร่งรัดเพื่อการเรียนรู้อย่างรวดเร็วในระยะเวลาสั้น ๆ บางบทมีตัวอย่างคำอ่านไม่มากแต่เป็นตัวอย่างคำที่ใช้อยู่ในบริบทแวดล้อมของนักเรียน

คำสำคัญ: เด็กหัวเมือง แบบเรียนเร็ว กระบวนการเรียนรู้

* Corresponding author, e-mail: tachmonto@gmail.com

¹ อาจารย์ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร

¹ Lecturer, Faculty of Humanities, Naresuan University

Abstract

The study aimed to analyze the Thai Language Learning Process of Provincial Students in a Quick Textbook 1 with an application of HRH Prince Damrong Rajanubhab's concept aiming at enhancing students in provinces able to read and write. The point of the study was classified into 14 issues: 1) consonant reading practice consisting 2) consonant guessing practice 3) reading drill in Kor Ka (ก กา) spelling 4) reading drill in mae kong (กง) 5) reading drill in mae kan (กั้น) 6) reading drill in mae kam (กั้ม) 7) reading drill in mae kaiy (กั๊ย) 8) reading drill in mae kok (กก), kod (กต) and mae kob (กบ) 9) in high-level consonant reading 10) in medium tone consonant reading drill, 11) in low-tone consonants reading drill 12) in diphthong reading drill, 13) in reading cluster letter, and 14) spell reading practice, there were 250 words for final consonant drill. Each reading practice contains words of intensive reading practice for quick learning in a short period of time, Some chapters have few examples of reading words but are examples of words used in the student's context.

Keyword: The Children of the City The Fast Study Learning Process

บทนำ

การศึกษาวิจัยกระบวนการเรียนรู้ภาษาไทยของเด็กหัวเมือง ในแบบเรียนเร็วเล่ม 1 นี้ ผู้วิจัยศึกษาวิจัยวิธีการเรียนรู้ภาษาไทยด้านการอ่าน ของเด็กหัวเมือง หมายถึงเด็กที่อยู่ตามชนบทหัวเมืองต่างจังหวัดซึ่งบิดามารดาฝากมาเรียนหนังสือที่วัดและมีเวลาเรียนไม่เต็มปี กล่าวคือ ถึงหน้างานก็ต้องลาโรงเรียนไปช่วยบิดามารดาทำงาน ในหนังสือแบบเรียนเร็วเล่ม 1 ตีพิมพ์โดยกรมวิชาการปีพุทธศักราช 2542 ปรากฏหลักฐานว่าสมเด็จพระยาดำรงราชานุภาพ มีพระประสงค์จะอนุเคราะห์เด็กหัวเมืองเหล่านี้ ให้มีการศึกษาทัดเทียมเด็กกรุงเทพฯ พระองค์จึงคิดแบบเรียนเร็วเล่มใหม่แทนแบบเรียนหลวงเล่มเดิมอันได้แก่มูลบทบรรพกิจ ทั้งนี้เพื่อย่นระยะเวลาที่ต้องเรียนในหลักสูตรเดิม 1 ปี ให้เหลือระยะเวลาเพียง 6 เดือน เพื่อให้จำได้เร็ว อ่านหนังสือออกเร็ว และผู้เรียนซึ่งเป็นเด็กหัวเมืองจะได้เรียนหนังสือตามแบบอย่างชาวพระนคร อีกทั้งยังสามารถใช้เวลาที่เหลือไปช่วยงานบิดามารดาได้ด้วย ดำริในการสร้างแบบเรียนเร็วนี้ทราบถึงพระเนตรพระกรรณของรัชกาลที่ 5 พระองค์โปรดให้ตามพระประสงค์ ในที่สุดหลังจากทดลองใช้จึงมีประกาศใช้อย่างเป็นทางการ สำหรับเนื้อหาการเรียนรู้อภาษาไทย ที่ปรากฏในแบบเรียนเร็วเล่ม 1 ประกอบด้วยบทสำหรับฝึกอ่าน 150 บท มีเนื้อหาเรียงลำดับคำง่าย คำอ่านที่ง่ายมักเป็นคำที่ใช้จริงอยู่ในชีวิตประจำวัน แบบเรียนเร็วเล่มที่ 1 นี้ได้ผลลัพธ์ที่ดีในการให้การศึกษาแก่เด็กหัวเมืองเพราะผู้เรียนสามารถอ่านออกเขียนได้ในระยะเวลาสั้น ๆ อีกทั้งยังมีเวลาช่วยบิดามารดาทำกิจกรรมและเกษตรกรรมได้ด้วย (กระทรวงศึกษาธิการ, 2495)

จวัช ปุณฺณทก (2538) ได้กล่าวไว้ในวิวัฒนาการภาษาไทยว่า สมเด็จพระยาดำรงราชานุภาพ ทรงให้ความสำคัญด้านการอ่านเพราะเป็นพื้นฐานการเรียนรู้ได้อย่างรวดเร็ว ทรงมุ่งเป้าประสงค์ไปยังเด็กหัวเมืองที่มีวิถีชีวิตห่างไกลจากระบบการศึกษา พระองค์สร้างหนังสือแบบเรียนเร็วเพื่อทดแทนหนังสือจินตามณี หนังสือประคม ก กา

และหนังสือประถมมาลา ซึ่งแต่เดิมยึดถือเป็นแบบเรียนหลวงมาก่อน การสร้างแบบเรียนเร็วของพระองค์นับว่าเป็นการปฏิวัติแบบเรียนเดิมที่เข้าใจยากและไม่ตอบโจทย์สำหรับเด็กหัวเมืองต่างจังหวัด การสร้างแบบเรียนเร็วนี้จึงนับเป็นคุณูปการต่อแวดวงการศึกษาในยุคต่อมาอย่างยิ่งเพราะเป็นต้นแบบของแบบฝึกหัด แบบทดสอบ และใบกิจกรรม ที่มุ่งเน้นการฝึกให้เกิดความเชี่ยวชาญในบทเรียน

การศึกษาวิจัยกระบวนการเรียนรู้ภาษาไทยของเด็กหัวเมืองในหนังสือแบบเรียนเร็วเล่ม 1 นี้ ผู้จะศึกษาวิจัยเฉพาะด้านการอ่านเท่านั้น เพราะกรมพระยาดำรงราชานุภาพนำเสนอวิธีอ่านหนังสือซึ่งผู้เรียนสามารถเรียนลัดและเข้าใจได้อย่างรวดเร็ว เป็นการย่อเวลาเรียนจาก 2 ปี ตามหลักสูตรเดิม เหลือเพียง 6 เดือน หลักสูตรใหม่ที่กรมพระยาดำรงราชานุภาพประพันธ์ขึ้นนับว่าน่าสนใจอย่างยิ่ง

งานวิจัยฉบับนี้ ผู้วิจัยกำหนดประเด็นการศึกษาวิจัยไว้ 14 ประเด็น ได้แก่การฝึกอ่านพยัญชนะ การฝึกทายตัวพยัญชนะ การฝึกอ่านมาตรา ก กา การฝึกอ่านมาตราง การฝึกอ่านมาตรากัน การฝึกอ่านมาตรากัม การฝึกอ่านมาตราภัย การฝึกอ่านมาตรา กก กต กบ การฝึกอ่านอักษรสูง การฝึกอ่านอักษรกลาง การฝึกอ่านอักษรต่ำ การฝึกอ่านอักษรควบ การฝึกอ่านอักษรกล้ำ และการฝึกอ่านอักษรตัวสะกด ข้อมูลที่ปรากฏในประเด็นดังกล่าว มีความน่าสนใจอย่างยิ่งเพราะผู้ประพันธ์ใช้คำที่เกี่ยวข้องกับวิถีชีวิตและสังคมของผู้เรียนวางไว้ในแต่ละบท ตั้งแต่คำพยางค์เดียวจนถึงเรื่องเล่าในสังคมนั้น ๆ เพื่อให้ผู้เรียนจดจำและเข้าใจบทเรียนได้ง่ายยิ่งขึ้น ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาวิจัยกระบวนการและวิธีการเรียนรู้ภาษาไทยของเด็กหัวเมืองที่ปรากฏในหนังสือแบบเรียนเร็วเล่ม 1 นี้

วัตถุประสงค์ในการศึกษา

วิเคราะห์วิธีเรียนรู้การอ่านของเด็กหัวเมืองในหนังสือแบบเรียนเร็วเล่ม 1

ระเบียบวิธีวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัยถือเป็นระเบียบที่สำคัญของการวิจัย ในการดำเนินการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้การวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) เป็นหลักและยึดหลักระเบียบวิธีวิจัย 4 ประการ คือ การเก็บรวบรวมข้อมูล เกณฑ์การคัดเลือกข้อมูลและข้อตกลงเบื้องต้น เครื่องมือที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล และการวิเคราะห์ข้อมูล

1. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล ในงานวิจัยนี้แบ่งการรวบรวมข้อมูลเป็น 2 ประการ ได้แก่ 1) แหล่งที่มาของข้อมูล 2) จำนวนข้อมูลที่ใช้วิเคราะห์

1.1 แหล่งที่มาของข้อมูล

แหล่งที่มาของข้อมูล หมายถึง แหล่งค้นคว้าข้อมูลซึ่งผู้วิจัยใช้แหล่งค้นคว้า 4 แห่ง ประกอบด้วย หอสมุดกลางมหาวิทยาลัยนเรศวร หอสมุดประจำคณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร หอสมุดแห่งชาติ กรมศิลปากร หอสมุดสำนักวรรณกรรมและประวัติศาสตร์ และ TDC หรือ Thai Digital Collection เป็นโครงการหนึ่งของ ThaiLIS

1.2 จำนวนข้อมูลที่ใช้วิเคราะห์

ผู้วิจัยใช้หนังสือแบบเรียนเร็วเล่ม 1 ของกรมพระยาดำรงราชานุภาพ ตีพิมพ์ในปี พ.ศ. 2474 เป็นหนังสือเก่าของหอสมุดแห่งชาติ กรมศิลปากร ต่อมา กรมวิชาการ ต่อมากระทรวงศึกษาธิการตีพิมพ์ใหม่ตามรูปแบบเดิมในปี 2542 โดยจัดเป็นชุดหนังสือความรู้ภาษาไทย ลำดับที่ 29 รวมหนังสือแบบเรียนเร็วเล่ม 1, 2, 3 เข้าด้วยกัน แต่ยังคงลำดับหน้าในหนังสือแบบเดิมกล่าวคือ หนังสือแบบเรียนเร็ว เล่มที่ 1 นับตั้งแต่นำที่ 1-204 แบบเรียนเร็วเล่มที่ 2 เริ่มใหม่ตั้งแต่หน้าที่ 1-151 และแบบเรียนเร็วเล่ม 3 เริ่มใหม่ตั้งแต่หน้าที่ 1-115 ผู้วิจัยใช้ข้อมูลในหนังสือแบบเรียนเร็วเล่มที่ 1 ว่าด้วยเรื่องการอ่านและบทสำหรับฝึกอ่าน จำนวน 150 บท

2. เกณฑ์การคัดเลือกข้อมูลและข้อตกลงเบื้องต้น

สำหรับเกณฑ์การคัดเลือกข้อมูลเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ในการศึกษาวิจัย ผู้วิจัยกำหนดเกณฑ์ไว้ ดังนี้ 1) ผู้วิจัยจะวิเคราะห์ไปตามข้อมูลที่ปรากฏในหนังสือ และจะไม่ปรับข้อมูลที่ปรากฏในหนังสือให้เข้ากับภาษาปัจจุบัน เช่น ข้อมูลที่ปรากฏว่า **ถึ** **ซึ่** **มี** หรือคำว่า **เต็น** ผู้วิจัยจะไม่ปรับอักขรวิธี เป็น ถือ ชื่อ มือ และ เต็น เป็นต้น 2) ในหนังสือแบบเรียนเร็วส่วนมากไม่มีคำอธิบายระหว่างบทและเป็นบทสำหรับฝึกอ่าน ดังนั้นผู้วิจัยจะกำหนดข้อมูลเป็นตัวเลขเพื่อสะดวกแก่การจำ เช่น 1/2/1 หรือ 1/2/2-3 ข้อมูลดังกล่าว ตัวเลขหน้า คือ บทที่ ตัวเลขกลาง คือ หน้าที่ ตัวเลขท้าย คือ บรรทัดที่ ตัวอย่าง เช่น 1/2/3-5 อ่านว่า บทที่ 1 หน้าที่ 2 บรรทัดที่ 3-5 เป็นต้น

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ในงานวิจัยนี้ ผู้วิจัยใช้เครื่องมือ 2 อย่าง คือ 1) เครื่องมือเก็บข้อมูล 2) เครื่องมือวิเคราะห์ข้อมูล สำหรับเครื่องมือเก็บข้อมูลผู้วิจัยใช้เครื่องมือเก็บข้อมูลทั้งสิ้นจำนวน 15 ชุด โดยมีผู้ทรงคุณวุฒิ 5 ท่านซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญในสาขาวิชาต่าง ๆ จำนวน 5 คนทำการตรวจสอบเครื่องมือและให้คำแนะนำที่เป็นประโยชน์ จากนั้นผู้วิจัยจึงเก็บข้อมูลด้วยเครื่องมือดังกล่าวและประเมินเครื่องมือ

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ขั้นตอนการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยจะนำข้อมูลที่ได้จากการรวบรวมด้วยวิธีการศึกษาจากหนังสือแบบเรียนเร็วเล่ม 1 และนำข้อมูลจากเอกสารมาวิเคราะห์

- 4.1 อ่านหนังสือแบบเรียนเร็วเล่ม 1 แล้วจัดแยกเป็นหมวดหมู่
- 4.2 จำแนกข้อมูลตามประเด็นที่ศึกษา
- 4.3 วิเคราะห์กระบวนการเรียนรู้ด้านการอ่านในแต่ละบท
- 4.4 นำเสนอการศึกษาค้นคว้าแบบพรรณนาวิเคราะห์

ผลการวิจัย

ผลการศึกษาวิจัยกระบวนการเรียนรู้ภาษาไทยด้านการอ่านของเด็กหัวเมืองในแบบเรียนเร็ว เล่ม 1 นี้ ผู้วิจัยพบกระบวนการเรียนรู้ด้านการอ่าน 14 ประเด็น ได้แก่ การฝึกอ่านพยัญชนะ การฝึกทายตัวพยัญชนะ การฝึกอ่านมาตรา ก กา การฝึกอ่านมาตรา ราก การฝึกอ่านมาตรา กั้น การฝึกอ่านมาตรา ก้ม การฝึกอ่านมาตรา กัย การฝึกอ่านมาตรา กก กด กบ การฝึกอ่านอักษรสูง การฝึกอ่านอักษรกลาง การฝึกอ่านอักษรต่ำ การฝึกอ่านอักษรควบ การฝึกอ่านอักษรกล้ำ การฝึกอ่านตัวสะกด ดังนี้

1. การฝึกอ่านตัวพยัญชนะ

การฝึกอ่านตัวพยัญชนะนั้น ไม่ปรากฏในบทสำหรับฝึกอ่าน แต่สมเด็จพระยาบรมราชานุภาพได้แนะนำพยัญชนะพร้อมภาพประกอบไว้ในเบื้องต้นโดยแบ่งกลุ่มพยัญชนะออกเป็น 6 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มพยัญชนะ ก ประกอบด้วยพยัญชนะ 7 รูป มีพยัญชนะ ก อยู่หน้า พยัญชนะ ง อยู่ท้าย พยัญชนะในกลุ่ม ได้แก่ ก ข ซ ค ค ห ง กลุ่มพยัญชนะ จ ประกอบด้วยพยัญชนะ 6 รูป มีพยัญชนะ จ อยู่หน้า พยัญชนะ ฉ อยู่ท้าย พยัญชนะในกลุ่ม ได้แก่ จ ฉ ซ ฉ ณ กลุ่มพยัญชนะ ฎ ประกอบด้วยพยัญชนะ 6 รูป มีพยัญชนะ ฎ อยู่หน้า พยัญชนะ ฌ อยู่ท้าย พยัญชนะในกลุ่ม ได้แก่ ฎ ฎ ฐ ฑ ฒ กลุ่มพยัญชนะ ด ประกอบด้วยพยัญชนะ 6 รูป มีพยัญชนะ ด อยู่หน้า พยัญชนะ น อยู่ท้าย พยัญชนะในกลุ่ม ได้แก่ ด ต ถ ท ธ น กลุ่มพยัญชนะ บ ประกอบด้วยพยัญชนะ 8 รูป มีพยัญชนะ บ อยู่หน้า พยัญชนะ ม ม้า อยู่ท้าย พยัญชนะในกลุ่ม ได้แก่ บ ป ผ ฝ พ ฟ ภ ม กลุ่มพยัญชนะ ย ประกอบด้วย พยัญชนะ 11 รูป มีพยัญชนะ ย อยู่หน้า พยัญชนะ ฮ น ก ฮุก พยัญชนะในกลุ่มยได้แก่ ย ร ล ว ศ ษ ส ห ฬ อ ฮ

2. การฝึกทายตัวพยัญชนะ

การฝึกทายตัวพยัญชนะมีเนื้อหาอยู่ในชื่อเรื่องว่า ทายตัวพยัญชนะ ปรากฏเนื้อหาก่อนสอนอ่านบทที่ 1 ขอนี้สันนิษฐานว่า ท่านใช้วิธีเพื่อให้ผู้เรียนได้สังเกตและ

จดจำลักษณะของรูปพยัญชนะในแต่ละรูปว่าคล้ายคลึงหรือแตกต่างกันอย่างไร การฝึกสังเกตและทายรูปพยัญชนะก่อให้เกิดการสังเกตก่อนการเรียนรู้ ผู้เรียนสามารถแยกแยะจดจำความคล้ายคลึงและข้อแตกต่างของพยัญชนะแต่ละตัวได้ สำหรับการฝึกทายพยัญชนะมีตัวอย่างตารางต่อไปนี้

ตาราง 1 แสดงกลุ่มพยัญชนะคำทาย

ที่	กลุ่มพยัญชนะคำทาย							
1	ก	ถ	ภ	ฎ	ฏ	ณ	ณ	ญ
2	ข	ช	ซ	ซ	ช	บ	ป	ม
3	ฃ	น	ฉ	ค	ศ	ต	ด	ฒ
4	ค	ผ	ฝ	ฟ	ฟ	พ	ท	ท
5	ท	ฮ	อ	ง	จ	ฐ	ร	ว
6	ถ	ส	ธ	ย	ถ	ฮ	ซ	ถ

ที่มา: แบบเรียนเร็ว เล่ม 1 หน้า 2

ข้อมูลที่ปรากฏในตารางที่ 1 แสดงกลุ่มพยัญชนะคำทายออกเป็น 6 แถว แถวละ 8 รูป ในตารางนี้พบพยัญชนะซ้ำรูปกัน เช่น พยัญชนะ **ซ** ในแถวที่ 2 ซ้ำกับพยัญชนะ **ซ** ในแถวที่ 6 พยัญชนะ **ฮ** ในแถวที่ 5 ซ้ำกับพยัญชนะ **ฮ** ในแถวที่ 6 การจัดผังตารางคำทายในลักษณะนี้ เพื่อให้ผู้เรียนจดจำรูปพยัญชนะที่มีความคล้ายคลึงกัน หรือกรณีที่ว่ารูปซ้ำกันในบางช่องก็เพื่อเป็นการทบทวนความจำ

ตาราง 2 แสดงกลุ่มพยัญชนะคำทหายที่มีลักษณะคล้ายคลึงกัน

ที่	พยัญชนะคำทหายที่มีลักษณะคล้ายคลึงกัน	หมายเหตุ	
1	พยัญชนะที่มีรูปทรงเหมือน ก	ก ฅ ฌ ฎ ฏ	
2	พยัญชนะที่มีรูปทรงเหมือน ฅ	ฅ ฌ ญ	
3	พยัญชนะที่มีรูปทรงเหมือน ฌ	ช ซ ฌ	
4	พยัญชนะที่มีรูปทรงเหมือน ซ	ซ บ ป	
5	พยัญชนะที่มีรูปทรงเหมือน ม	ม ฆ น	ณ
6	พยัญชนะที่มีรูปทรงเหมือน ค	ค ฅ ต ด ต	
7	พยัญชนะที่มีรูปทรงเหมือน ฅ	ฅ ฌ ฟ พ	
8	พยัญชนะที่มีรูปทรงเหมือน ท	ท ฑ	
9	พยัญชนะที่มีรูปทรงเหมือน อ	อ ฮ	
10	พยัญชนะที่มีรูปทรงเหมือน จ	จ ฐ ฎ	
11	พยัญชนะที่มีรูปทรงเหมือน ล	ล ส	
12	พยัญชนะที่เอกลักษณ์เฉพาะรูปร่าง	ห ง ว ธ ย	

ที่มา: แบบเรียนเร็ว เล่ม 1 หน้า 2-3

ข้อมูลที่ปรากฏในตารางที่ 2 แสดงกลุ่มพยัญชนะคำทหายที่มีลักษณะคล้ายคลึงกัน พยัญชนะคำทหายในลำดับที่ 12 ของตาราง มีลักษณะพิเศษแตกต่างจากพยัญชนะอื่น ๆ และได้รับการจัดกลุ่มสำหรับทหายไว้ในลำดับท้ายของตาราง ทั้งนี้สันนิษฐานว่ารูปร่างของพยัญชนะที่ไม่เหมือนกลุ่มอื่นอาจเป็นปัญหาในการจำของผู้เรียนดังนั้นท่านจึงจัดไว้ในลำดับท้าย ๆ ของบทเรียน

3. การฝึกอ่านมาตรา ก กา

การฝึกอ่านมาตรา ก กา ประกอบด้วยบทฝึก 44 บท แต่ละบทไม่มีชื่อแต่จะระบุชื่อบทว่า “สอนอ่านบทที่..” เป็นต้น บทสำหรับฝึกอ่านในมาตรา ก กา จำนวน 44 บท แบ่งการฝึกอ่านออกเป็น 7 วิธี ได้แก่ 1) วิธีอ่านคำประสมอักษร เช่น กะ กา ขะ ขา ก็ กี่ (1/3/2-5) 2) วิธีอ่านคำพยางค์เดียว เช่น กา ตา มี ปู ดี ปี อา (2/4/1) 3) วิธีอ่านคำสองพยางค์ เช่น ตาสา ปูนา งูดู (2/4/3) 4) วิธีอ่านคำสามพยางค์ เช่น มาดุนา ปีระกา มีฝาภา (2/4/7-9) 5) วิธีคำสี่พยางค์ เช่น อาหาอีแปะ ตาโอดูโถ ตากอมีแป (4/7/1-5) 6) วิธีอ่านประโยค เช่น ตาแปมีดีแก่ไปนาตาข่า (9/16/1-2) 7) วิธีอ่านเรื่องขนาดสั้นและยาว เช่น พี่เก้าใช้ใบเรือจะไปเกาะเต่าไปปะตาแป๊ะตีเกาะเสาร์ไว้ในทะเล (27/28/1) เป็นต้น

4. การฝึกอ่านมาตรา กง

การอ่านมาตรา กง ประกอบด้วยบทสำหรับฝึกอ่าน 14 บท ปรากฏวิธีการฝึกอ่าน 4 วิธี ได้แก่ 1) วิธีอ่านคำพยางค์เดียว เช่น คำว่า ผิง สึง อัง ฟิง ฉาง ผาง กาง ชาง ลิง ผิง อึง ตึง มึง (46/49/1-3) เป็นต้น 2) วิธีอ่านคำสองพยางค์ เช่น คำว่า ตาเต็ง สำเพ็ง สำโรง ลองดู ส่งให้ โอง่าง โลงโอง ดังก้อง (49/52/2-8) เป็นต้น 3) วิธีอ่านข้อความผู้วิจัยพบข้อความสำหรับฝึกอ่านเป็นตอน ๆ แต่ละตอนมีเครื่องหมายจุลภาคคั่นปรากฏในบทที่ 47, 50, 53, 54, 56 ตัวอย่าง เช่น ตาสิงไปซึ้งซิงมา, ถังสังกะสีใบนี้ใส่อะไร, อาแกเอาข้าวต้มมาให้เรา (47/50/1-2) ตาแกนี้ยังแข็งแรง, อาแกดองแตงกวาดิ, ตามี, ไปเอาของมาลงเรือ, (50/53/1-2) ผ้าแพรนี้เจ้าของเขาหวง, ดูซิ, ลิงตัวนี้คงกระบองได้, โกงของเราเลี้ยงเชื่องดี, (53/56/1-3) ที่หลังเขานี้อากว่ามิเสือดุ, หนองน้ำที่ข้างป่านี้ก็มี, น้ำชา, ผ้าดำนี้นูที่หรี, (54/57/5-7) ตำรายานี้ของตาแกหลังจริง, เราจะไปเมืองกรุงกะอาแก, (56/59/7-8) เป็นต้น 4) วิธีอ่านนิทานประกอบการฝึกประจำมาตรา ในมาตรา กง ปรากฏข้อมูลในบทที่ 57 เป็นนิทานประกอบการฝึกอ่าน

ไม่ปรากฏชื่อเรื่อง ภายหลังจากวิชาการบางท่านกำหนดชื่อเรื่องที่ยกเป็นตัวอย่างนี้ว่า “ตาทวิงหลังโกง” เรื่องตาทวิงหลังโกงนี้ ผู้ประพันธ์กำหนดตัวละครเอกชื่อตาทวิง มีรูปลักษณะทางกายภาพคือกระดูกสันหลังคดค่อมและโกงไม่ตรง วันหนึ่งตาทวิงหลังโกงแกลไปที่โรงหมู, ไปปะหนุหนึ่งหนุเหลือสองพี่น้องหุอยู่ที่ทางจะไป, หนุหนึ่งหนุเหลือทำหลังโกงวิ่งไปวิ่งมาลื้อตาทวิง, ตาทวิงแกลใจดี, พอใจหนุหนึ่งหนุเหลือ, (57/60/5-10)

5. การฝึกอ่านมาตรา กั้น

การฝึกอ่านมาตรากั้น ประกอบด้วยบทสำหรับฝึกอ่าน 9 บท ปรากฏวิธีการฝึกอ่าน 3 วิธี ได้แก่ 1) วิธีการฝึกอ่านคำพยางค์เดียว เช่น คำว่า ชัน หมัน ถิ่น ลิ่น มีน (59/69/1-6) เป็นต้น 2) วิธีการฝึกอ่านข้อความที่เป็นประโยคคำถาม เช่น ชมันแง้งนี้เอามาจากไหน นี่ใครมาเอาขวานของเราไป ขอบันให้ฉันบ้างจะได้หรือไม่ (60/70/3-10) เป็นต้น 3) วิธีอ่านนิทานประกอบการฝึกประจำมาตรา นิทานประกอบการฝึกส่วนมากมักไม่ปรากฏชื่อเรื่อง เช่น หนุพันพี หนุพูนน้อง พ่อเขาซื้อพ่อแพน แม่เขาซื้อแม่ปาน หนุพูนเป็นคนดี เชื้อถึคำสั่งสอนผู้ใหญ่ (65/75/1-5)

6. การอ่านมาตรากัม

การอ่านมาตรากัม หมายถึง ประกอบด้วยบทสำหรับฝึกอ่านจำนวน 8 บท ปรากฏวิธีการฝึกอ่าน 2 วิธี ได้แก่ วิธีอ่านคำพยางค์เดียว เช่น คำว่า ถาม ขาม หนาม สนาม อราม ความ ชิม ชีม (68/87/1-3) เป็นต้น 2) วิธีอ่านเรื่องที่เกี่ยวข้องกับวิถีชีวิต บทสำหรับฝึกอ่านเรื่องที่เกี่ยวข้องกับวิถีชีวิต ประกอบด้วยเรื่องต่าง ๆ ที่ไม่ปรากฏชื่อเรื่อง มีเนื้อหาเกี่ยวกับวิถีชีวิตและสังคม เช่น ตาขาดา, นันขามของใคร? เมื่อเขานี้เรากินเข้า ยังไม่ทันจะอืมดี, แม่กิมแกลมาชวนไปนาเสีย, กุ้งก้ามกรามนี้ใครซื้อมา (69/88/1-5) หรือ เกลาเซอมน้ำไต้มาได้มาแต่ที่ไหน เราเดินไปที่นา เราปะงูหลามตัวหนึ่ง (71/90/1-6) เป็นต้น

7. การฝึกอ่านมาตราภัย

การฝึกอ่านมาตราภัย หมายถึง บทสอนอ่าน ที่มีตัวสะกดมาตราภัย ได้แก่ ย และ ว เป็นตัวสะกดด้านท้ายคำ ปรากฏในหนังสือแบบเรียนเร็ว เล่ม 1 จำนวน 10 บท ปรากฏวิธีฝึกอ่าน 5 วิธีประกอบด้วย 1) วิธีการอ่านคำพยางค์เดียวที่สะกดด้วย ย เช่น คำว่า เกี้ย เกย โภย กอย (76/102/1-9) กวย ก้วย เกียย เกือย (80/107/1-10) เป็นต้น 2) วิธีการอ่านคำพยางค์เดียวที่สะกดด้วย ว เช่น คำว่า คำ เช่น คำว่า แกว โกว กอว เกว (80/107/1-10) เป็นต้น 3) วิธีการอ่านคำสองพยางค์ที่สะกดด้วย ย เช่น คำว่า ห้อยขม หลายเขย หล่นฝ้อย (78/104/1-10) เป็นต้น 4) วิธีการอ่านคำสองพยางค์ที่สะกดด้วย ว เช่น คำว่า ผ้าปลิว หน้าเขียว บ้านลาว หวานอน (82/109/1-10) เป็นต้น 5) วิธีวิธีอ่านเรื่องที่เกี่ยวกับวิถีชีวิตและสังคม เช่น ตายพลอยเป็นง่อยไปไหนไม่ได้ หยุที่โรงยาวแห่งหนึ่ง แกมีหลานสาวย่อม ๆ หยุคนหนึ่ง (85/114/1-3) เป็นต้น

8. การฝึกอ่านมาตรา กก กต กบ

การฝึกอ่านมาตรา กก กต กบ ในหนังสือแบบเรียนเร็วเล่มที่ 1 สมเด็จพระปรมหาราช ดำรงราชานุภาพรวมตัวสะกด แม่ กก กต กบ อยู่ในหมวดเดียวกัน โดยมีบทสำหรับฝึกอ่านแม่กก มีจำนวน 8 บท ปรากฏวิธีการฝึกอ่าน 3 วิธี ได้แก่ 1) วิธีฝึกการอ่านคำพยางค์เดียว เช่น คำว่า เกก กก กอก เกียก (86/118/1-9) นัก ทัก นึก คึก (90/123/1-10) เป็นต้น 2) วิธีฝึกอ่านคำสองพยางค์ เช่น คำว่า ผักหนาม แยกเมือง ช่างเผือก (88/121/1-5) เป็นต้น 3) วิธีฝึกอ่านเรื่องที่เกี่ยวกับวิถีชีวิตและสังคม เช่น ฟรุ้งนี้จะไปซื้อจากมุงโรง มาดูซิ มะกอกต้นนี้ดกจริง (89/122/1-3) เป็นต้น ส่วนบทสำหรับฝึกอ่านมาตรากต มีจำนวน 7 บท ปรากฏวิธีการฝึกอ่าน 3 วิธี ได้แก่ วิธีการฝึกอ่านคำพยางค์เดียว เช่น คำว่า กอด ก้อด เกียด (86/119/1-9) เป็นต้น 2) วิธีการฝึกอ่านคำสองพยางค์ เช่น คำว่า วัดแจ้ง ความคิด นัดหมาย (98/132/1-3) เป็นต้น 3) วิธีการฝึกอ่านเรื่องที่เกี่ยวกับวิถีชีวิตและสังคม เช่น กระจาดใบนี้มีเขาซานดี

(95/130/1-2) เป็นต้น ส่วนบทสำหรับฝึกอ่านในมาตราทุกบ มีจำนวน 7 บท ปรากฏวิธีการฝึกอ่านจำนวน 3 วิธี ได้แก่ 1) วิธีการฝึกอ่านคำพยางค์เดียว เช่น คำว่า ทับ นับ ยับ (104/139/1) เป็นต้น 2) วิธีการฝึกอ่านคำสองพยางค์ เช่น คำว่า หาบคอน แบบแผน อาบน้ำ (102/138/1-3) เป็นต้น 3) วิธีฝึกการอ่านเรื่องที่เกี่ยวข้องกับวิถีชีวิตและสังคม เช่น แมวตัวนั้นมันคาบเอาปลามากิน เรือปะทุณลำนี้คับแคบไม่กว้างขวาง (106/141/1-10) เป็นต้น

9. การฝึกอ่านอักษรสูง

การฝึกอ่านอักษรสูง หมายถึง การอธิบายไตรยางค์กลุ่มอักษรสูง 11 ตัว ได้แก่ ข ข ฐ ถ ผ ฝ ศ ช ส ห ประสมกับสระและวรรณยุกต์ต่าง ๆ ปรากฏในบทสอนอ่านจำนวน 5 บท มีวิธีการฝึกอ่านอักษรสูง 4 วิธี ได้แก่ 1) วิธีการฝึกอ่านอักษรสูงผันระดับเสียงที่ 1 หมายถึง การฝึกผันเสียงวรรณยุกต์ขั้นที่ 1 มีจำนวน 2 วรรณยุกต์ ได้แก่ วรรณยุกต์จัตวา และวรรณยุกต์เอก ตัวอย่าง เช่น คำว่า ขา ข่า สา สำ สี่ สี้ (10/13/1-4) เป็นต้น 2) วิธีการฝึกอ่านอักษรสูงผันระดับเสียงที่ 2 หมายถึง การฝึกผันวรรณยุกต์ขั้นที่ 2 จำนวน 3 วรรณยุกต์ ได้แก่ วรรณยุกต์จัตวา วรรณยุกต์เอก และวรรณยุกต์โท ตัวอย่างเช่น คำว่า ขา ข่า ข้ำ เขา เข่า เข้า (11/14/1-3) เป็นต้น 3) วิธีการฝึกอ่านคำที่มีวรรณยุกต์ต่างกัน เช่น คำว่า ช่อมี่ (วรรณยุกต์โทกับวรรณยุกต์สามัญ) ไข่เหี้ย (วรรณยุกต์เอกกับวรรณยุกต์โท) ถ่อเรือ (วรรณยุกต์เอกกับวรรณยุกต์สามัญ) (13/16/1-10) เป็นต้น 4) วิธีการฝึกอ่านเรื่องที่เกี่ยวข้องกับวิถีชีวิตและสังคม หมายถึง บทสำหรับฝึกอ่านประกอบด้วยเรื่องต่าง ๆ ที่ไม่ปรากฏชื่อเรื่องมีเนื้อหาเกี่ยวกับวิถีชีวิตและสภาพสังคม ใช้ฝึกเพื่อสังเกตวิธีการใช้อักษรสูง ตัวอย่าง เช่น เขาเอาผ้ามาให้เรา เราจะให้เสื้อเขา เขามีเรือไฟหัวลำ เรามีเรือไฟสี่ลำ เขาไปดูอะไรมา ? ผู้ใดจะพาเราไป ? เอาห่อผ้ามาให้เราที่ (14/16/1-6) เป็นต้น

10. การฝึกอ่านอักษรกลาง

การฝึกอ่านอักษรกลาง หมายถึง การอธิบายไตรยางค์กลุ่มอักษรกลางจำนวน 9 ตัว ได้แก่ ก จ ฎ ฏ ต บ ป อ ประสมกับสระและวรรณยุกต์ต่าง ๆ ปรากฏในบทสอนอ่านจำนวน 3 บท มีวิธีการฝึกอ่านจำนวน 4 วิธี ได้แก่ 1) วิธีการฝึกอ่านอักษรกลางผันเสียงวรรณยุกต์ระดับที่ 1 หมายถึง บทสำหรับฝึกผันเสียงวรรณยุกต์ขั้นที่ 1 มีจำนวน 2 วรรณยุกต์ ได้แก่ วรรณยุกต์สามัญกับวรรณยุกต์โท ตัวอย่าง เช่น จะ จ๊ะ อะ อ๊ะ เกาะ ก็ (15/18/1-2) เป็นต้น สำหรับ คำว่า ก็ รูปปรากฏเป็นไม้ไต่คู้ ส่วนเสียงเป็นเสียงวรรณยุกต์โท 2) วิธีการฝึกอ่านอักษรกลางผันเสียงวรรณยุกต์ระดับที่ 2 หมายถึง บทสำหรับฝึกผันเสียงวรรณยุกต์ขั้นที่ 2 มีจำนวน 3 วรรณยุกต์ ได้แก่ วรรณยุกต์สามัญ วรรณยุกต์เอก และวรรณยุกต์โท ตัวอย่าง เช่น คำว่า เกา เก่า เก้า แก่ แก้ม แก้ว (15/18/1-2) เป็นต้น 3) วิธีการฝึกอ่านเรื่องที่เกี่ยวกับวิถีชีวิตและสังคม หมายถึง บทสำหรับใช้ฝึกอ่านประกอบไปด้วยเรื่องต่าง ๆ ที่ไม่ปรากฏชื่อเรื่อง แต่ละเรื่องมีเนื้อหาเกี่ยวกับการวิถีชีวิตและสภาพสังคม ใช้ฝึกอ่านเพื่อสังเกตวิธีการใช้อักษรกลาง เช่น “อาแกเอาไก่แก้มมาให้เรา เราจะไปปะเต่าสีห้าตัว.ตาได้ไก่แจ้มากี่ตัว? (17/19/1-3) เป็นต้น

11. การฝึกอ่านอักษรต่ำ

การฝึกอ่านอักษรต่ำ หมายถึง การอธิบายไตรยางค์กลุ่มอักษรต่ำจำนวน 24 ตัว ได้แก่ ค ค ฃ ฅ ช ช ฌ ญ ฑ ฒ ท ฐ น พ ฟ ภ ม ย ร ล ว ห อ ประสมกับสระและวรรณยุกต์ต่าง ในหนังสือแบบเรียนเร็วเล่ม 1 พบบทสำหรับฝึกอ่านอักษรต่ำจำนวน 15 บท มีวิธีการฝึกอ่าน 3 วิธี ได้แก่ 1) วิธีการฝึกอ่านอักษรต่ำผันเสียงวรรณยุกต์ระดับที่ 1 หมายถึง บทสำหรับฝึกผันเสียงวรรณยุกต์ขั้นที่ 1 มีจำนวน 2 วรรณยุกต์ ได้แก่ วรรณยุกต์สามัญกับวรรณยุกต์โท เช่น คา ค่า งา ง่า (18/20/1) เป็นต้น 2) วิธีการฝึกอ่านอักษรต่ำผันเสียงวรรณยุกต์ระดับที่ 2 หมายถึง บทสำหรับฝึกผันเสียงขั้นที่ 2 มีจำนวน

3 วรรณยุกต์ เสียงสามัญ เสียงโท และเสียงตรี เช่น คำว่า คา ค่า ค้า เงา เง่า เง้า (18/21/1-2) เป็นต้น 3) วิธีการฝึกอ่านเรื่องที่เกี่ยวข้องกับวิถีชีวิตและสังคม เช่น ตาโถไปป่า หาไม้ไผ่ใส่ตะเข้พามาค้าที่ทำตะเภาเวลาเช้าตาโถก็เข้าป่าหาไม้ไผ่, แกมมาต่อค้ำ ๆ เวลาแกมา, ถ้าไม่เมาเล่า, แกก็ใจดี (21/22/1-5) เป็นต้น

12. การฝึกอ่านอักษรควบ

อักษรควบที่ปรากฏข้อมูลอยู่ในหนังสือแบบเรียนเร็วเล่มที่ 1 นี้ ปรากฏจำนวน 5 บท มีวิธีการฝึกอ่าน 2 วิธี ได้แก่ 1) วิธีแบ่งคำฝึกอ่านออกเป็นสองฝั่งซ้ายขวาตัวอย่าง เช่น

ตาราง 3 การฝึกอ่านอักษรควบ

ขำ ขย่ำ	ขย่ำ ขย่ำ ขย่ำ
เขมา เขม่า	เขมา เขม่า เขม่า

ที่มา: แบบเรียนเร็วเล่ม 1, หน้า 34

อักษรควบที่ปรากฏในตาราง 3 ได้แก่ ขย มีสัญลักษณ์เป็นที่สังเกต ได้แก่ ชิดเอียงไปทางซ้ายด้านบนของ พยัญชนะ ข เป็นต้น 2) วิธีการฝึกอ่านเรื่องที่เกี่ยวข้องกับวิถีชีวิตและสังคม เช่น มีเขาใหญ่ใหญ่ในป่า ถ้าในเขาใหญ่โต มีตาแก่ขี่ตาหลิ แกหยุในถ้ำ และแกมินาหยุห้าไร่ (37/40/1-5) เป็นต้น อักษรควบที่ปรากฏในหนังสือแบบเรียนเร็วเล่ม 1 นี้ กล่าวแยกต่างหากจากอักษรกล้ำ แตกต่างจากปัจจุบันจะรวมเข้าด้วยกันเป็นอักษรควบกล้ำ อักษรควบในหนังสือแบบเรียนเร็วเล่ม 1 นี้ ประกอบด้วยพยัญชนะควบ 20 รูป ได้แก่ ขย ขม กล ทล ชง ขน สย สร สล ตน มล ตล ปล คย ขน ทย ชล พม พย สว

13. การฝึกอ่านอักษรกล้ำ

อักษรกล้ำที่ปรากฏในหนังสือแบบเรียนเร็วเล่มที่ 1 มีแบบฝึกอ่านจำนวน 7 บท มีวิธีการฝึกอ่านจำนวน 2 วิธี ได้แก่ 1) วิธีการฝึกอ่านคำพยางค์เดียว เช่น ชระ ชรุ กระ

กรู เกลา ไกล่ กล้า โพล่ เพลลา พลู (38/41/1-10) เป็นต้น 2) วิธีการฝีกอ่านคำสองพยางค์ เช่น ไช้วัว เผลอไป โง่งเขลา ตะกร้า มะกล่ำ กะเพรา (39/42/1-5) เป็นต้น อักษรกล้ำในหนังสือแบบเรียนเร็วเล่ม 1 ประกอบด้วยพยัญชนะกล้ำจำนวน 15 รูป ได้แก่ กร ขร ตร พร คร พร ชล ผล **กล** คล **ปล** พล ขว กว คว สำหรับอักษรกล้ำที่สามารถใช้เป็นอักษรควบ ได้แก่ กล และ ปล ข้อแตกต่างระหว่างอักษรควบและกล้ำก็คือ อักษรกล้ำจะไม่ปรากฏขีดด้านบนของพยัญชนะกล้ำ

14. วิธีการฝีกอ่านตัวสะกด

วิธีการฝีกอ่านตัวสะกด ปรากฏพบสำหรับฝีกอ่านจำนวน 8 บท มีวิธีการฝีกอ่านจำนวน 12 วิธี ได้แก่ 1) วิธีการฝีกอ่านตัวสะกดมาตราสั้น หมายถึง บทสำหรับฝีกอ่านตัวสะกด ประกอบด้วยพยัญชนะตัวสะกด จำนวน 6 ตัว ได้แก่ น ญ ณ ร ล ฬ เช่น คำว่า คน บุญ สกุน การ ทูล ทะมิฬ (112/163/1-3) เป็นต้น 2) วิธีการฝีกอ่านตัวสะกดมาตรา กัก กัด กับ หมายถึง บทสำหรับฝีกอ่านตัวสะกด ประกอบด้วย ตัวสะกดในมาตรา กัก จำนวน 4 ตัว ได้แก่ ก ข ค ฆ ตัวอย่าง เช่น คำว่า ศก ศุก สุก นาค เมฆ มุข เป็นต้น (125/166/1-3) ตัวสะกดในมาตรา กัด จำนวน 10 ตัว ได้แก่ ต ด จ ช ฎ ฐ ถ ท ส ษ ตัวอย่างเช่น คำว่า ทูต อด อาจ โภช กฏ อิฐ บท รถ รส โทษ เป็นต้น (125/166/1-3) และตัวสะกดในมาตรา กับ จำนวน 4 ตัว ได้แก่ บ ป พ ภ เช่น คำว่า กบ บาบ ศพ ลาก เป็นต้น (125/166/1-3) ในหนังสือแบบเรียนเร็วเล่ม 1 นี้ ไม่ปรากฏคำอธิบายที่เกี่ยวกับตัวสะกดตรงมาตราหรือไม่ตรงมาตรา แต่มีการอธิบายว่า ตัวสะกดเหล่านี้ปรากฏอยู่ในมาตรา กัก กัด กับ ดังกล่าว ดังนั้น ตัวสะกดทุกตัวที่ปรากฏในมาตรา กัก กัด กับนี้ จึงเป็นตัวสะกดตรงมาตราทั้งสิ้น 3) วิธีการฝีกอ่านคำที่ต้องอ่านเสียงตัวสะกดซ้ำ หมายถึง คำที่มีการสะกดด้วยตัวอักษรใดแล้วอักษรนั้นจะทำหน้าที่ 2 ประการ คือ ทำหน้าที่สะกดคำในพยางค์หน้าด้วย ทำหน้าที่พยางค์ต้นในพยางค์ต่อไปด้วยกล่าวคือต้องอ่านอักษรตัวสะกดนั้นซ้ำอีกครั้งหนึ่ง เช่น คำว่า กัลยา ชลธาร ผลไม้ ขนนิ

(128/168/1) เป็นต้น 4) วิธีการฝีกอ่านสระ ฤ ฤา ฤ ฤา มีวิธีอ่าน ดังนี้ ฤ อ่านว่า ริ เช่นคำว่า ปฤษฏางค์ อ่านว่า ริ เช่น คำว่า พฤษภา อ่านว่า เรอ เช่น คำว่า ฤกษ์ เป็นต้น (131/171/5-7) ฤา อ่านว่า รือ เช่น คำว่า ฤาษี เป็นต้น ฤ อ่านว่า ลี เช่นคำว่า ระฤก เป็นต้น ฤา อ่านว่า ลือ เช่น คำว่า ฤาชา (131/171/2-3) เป็นต้น 5) วิธีการฝีกอ่าน ตัวสะกด ร ในการอ่านตัวสะกด ร นี้มีเกณฑ์การอ่านคือต้องอ่านเหมือนกับมีตัว อ เช่น คำว่า พร ต้องอ่านว่า พอน ดังตัวอย่าง เช่น คำว่า สโมสรร (สอน) ถาวร (วอน) พระกร (กอน) (133/175/1-2) เป็นต้น 6) วิธีการอ่านไม้มลาย (ไ) มีวิธีการฝีกอ่าน เช่น ไม้มลายในคำที่มี ย ปรากฏอยู่ด้านหลังคำ ให้อ่านเหมือนการอ่านไม้มลายในคำที่ไม่มี ย ปรากฏ เช่น คำว่า ไชย ให้อ่านว่า ไช (135/178/1) เป็นต้น 7) วิธีการฝีกอ่าน สระไอ และสระเอาที่มีตัวสะกด มีวิธีการฝีกอ่านคือต้องอ่านเป็นเสียงตัวสะกดได้เหมือน คำอื่น ๆ ด้วย เช่น คำว่า ท่อไ้ปป์ มีนไ้ทมฺ หนังสือพิมพ์ซี (ซีอ) บางกอกไ้ทมฺ ไ้ฟอินชฺรัน ทองเปาไ้ต น้ำหนักเอานส์ 1 (138/178/1-4) เป็นต้น 8) วิธีการฝีกอ่านคำที่มี อักษร ร เป็นตัวสะกด 2 ตัว มีวิธีการอ่านโดยให้อ่านเหมือนมีไม้ขีด เช่น คำว่า สรร ให้อ่านว่า สัน (139/179/1) เป็นต้น 9) วิธีการฝีกอ่านคำที่มีสระ - (อือ) ไม่มีตัวสะกด มีวิธีการอ่าน คือต้องมีอักษร อ อยู่ท้ายคำ เพื่อสังเกตข้อแตกต่างจากสระ - (อือ) เช่น คำว่า คี+อ มี+อ ลี+อ (141/181/1-2) เป็นต้น 10) วิธีการฝีกอ่านคำที่มีอักษร ร อยู่ตรงกลาง มีวิธีการอ่านคือให้อ่านออกเสียงแต่อักษรตัวหน้า (พยัญชนะต้น) ส่วนอักษร ร ไม่ต้องออกเสียง เช่น คำว่า มารค อ่านว่า มาก (144/194/3) เป็นต้น 11) คำสะกดที่เป็นตัวกล้ำ มีวิธีการอ่านคือต้องอ่านออกเสียงตัวสะกดนั้นด้วย เช่น คำว่า สัตริ อ่านว่า สัต-ตรี คำว่า สัตรุ อ่านว่า สัต-ทรู (145/194/8) เป็นต้น 12) วิธีการอ่านตัวสะกดที่มีสระประสม มีวิธีการอ่านคือผู้อ่านต้องไม่อ่านออกเสียงสระประสม เช่น คำว่า บัญญัติ ไม่อ่านว่า บัน-หยัด-ติ เหตุ ไม่อ่านว่า เท-ตุ (145/195/8) เป็นต้น 13) วิธีการฝีกอ่าน การสะกดคำแบบโบราณ เช่น คำว่า รวงงรไว (ระวังระไว) ดงงนี่ (ดั่งนี่) (147/198/1-3)

เป็นต้น 14) วิธีการฝึกอ่านคำที่ใช้พยัญชนะแทนเสียงสระ หมายถึง การออกเสียงสระ ประสมบางเสียงมีการใช้พยัญชนะทำหน้าที่แทนซึ่งไม่ปรากฏรูปแบบนี้ในปัจจุบัน ตัวอย่าง เช่น คำว่า วยง รยง (147/195/1) เป็นต้น

สรุปผลการวิจัย

งานวิจัยเรื่อง วิเคราะห์กระบวนการเรียนรู้ภาษาไทยของเด็กหัวเมือง ในแบบเรียนเร็ว เล่ม 1 มีวัตถุประสงค์ 1 ข้อ คือ ศึกษาวิเคราะห์วิธีเรียนรู้การอ่านของเด็กหัวเมือง ข้อมูลที่นำมาศึกษา ได้แก่ หนังสือแบบเรียนเร็วเล่ม 1 มีความหนาจำนวน 240 หน้า แบ่งเป็นบทสำหรับฝึกอ่าน 150 บท พิมพ์ใช้ในสมัยสมเด็จพระยาดำรงราชานุภาพจำนวน 10 ครั้ง ครั้งสุดท้ายตีพิมพ์ในปี พ.ศ.2474 ก่อนปฏิรูปการเปลี่ยนแปลงการปกครอง ต่อมาภายหลังการปฏิรูปการศึกษา กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ ตีพิมพ์ในปี 2542 โดยยังยึดเนื้อหาตามฉบับเดิมไว้ทุกประการ ในหนังสือแบบเรียนเร็วเล่ม 1 แบ่งเนื้อหาออกเป็นบท ๆ มีชื่อเรียกบทว่า “สอนอ่านบทที่..” มีจำนวน 150 บท ผู้วิจัยกำหนดเนื้อหาในแต่ละบทแล้วแบ่งเป็นประเด็นการศึกษา จำนวน 14 ประเด็น โดยมีผลสรุป ดังนี้

1. การฝึกอ่านพยัญชนะ มีการจัดกลุ่มข้อมูลของพยัญชนะไทยในหนังสือแบบเรียนเร็วเล่ม 1 นี้ คล้ายคลึงกันกับการจัดกลุ่มพยัญชนะในภาษาบาลี แตกต่างกันที่กลุ่มพยัญชนะไทยไม่แบ่งพยัญชนะเป็น วรรณค และ อวรรณค เหมือนพยัญชนะในภาษาบาลี ข้อนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ สงบ บุญคล้าย (2561) กล่าวไว้ในการเปรียบเทียบอักษรวิธีการใช้คำบาลีสันสกฤตในภาษาไทยและภาษาเขมรว่า ภาษาไทยมีการยืมคำภาษาบาลีและคำเขมรมาใช้จากความสัมพันธ์ทางวัฒนธรรมและการปกครองรูปแบบของการใช้ภาษาจึงเป็นไปในแนวทางของภาษาที่ยืมมา

2. การฝึกทายตัวพยัญชนะ พบวิธีการแก้ปัญหาสำหรับผู้เรียนที่จำรูปพยัญชนะไม่ค่อยได้ โดยมีจัดกลุ่มพยัญชนะที่มีรูปทรงคล้ายกัน มีลักษณะการเขียนเหมือนกันและ

นำพหุญชนะเหล่านั้นมาเรียงไว้ใกล้กันเพื่อเป็นที่สังเกตของผู้เรียนข้อนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ นันทวรรณ โอตสุ และไพโรจน์ เต็มเตชาติพงศ์ (2563) ที่กล่าวไว้ในกระบวนการจัดการศึกษาวิชาภาษาไทยของโรงเรียนขนาดเล็กที่มีผลต่อความสามารถด้านการอ่านและการเขียนของนักเรียนว่า การนำเข้าสู่บทเรียนด้วยการพูดเชื่อมโยงบทเรียนโดยมีการพูดถึงสิ่งใกล้ตัวผู้เรียนเชื่อมโยงกับบทเรียนที่นักเรียนกำลังจะเรียนการนำเข้าสู่บทเรียนด้วยเกมเป็นต้น

3. การฝึกอ่านมาตรา ก กา มีการประกอบสร้างคำพยางค์เดียวตามเกณฑ์ของมาตรา ก กา เป็นได้ทั้งคำกริยา คำนาม คำวิเศษณ์

4. แ มีการฝึกอ่านคำที่มีพหุญชนะตัวสะกด ง ในมาตรา ก ปรากฏในบทฝึกอ่านจำนวน 285 คำ แบ่งเป็น การอ่านคำพยางค์เดียวจำนวน 169 คำ การอ่านคำสองพยางค์ จำนวน 116 คำ

5. การฝึกอ่านมาตรา ก กา ในบทฝึกอ่านคำพยางค์เดียวของมาตรา ก กา มีการใช้ตัวสะกดที่ใช้วรรณยุกต์สองรูปพร้อมกัน เช่น คำว่า เต็น เขม้น (เต็น เขม้น)

6. การฝึกอ่านมาตรา ก กา บทสำหรับฝึกอ่านประกอบด้วยเรื่องต่าง ๆ ส่วนมากไม่ปรากฏชื่อเรื่อง แต่ละเรื่องที่ใช้สำหรับฝึกอ่านเป็นเรื่องที่เกี่ยวกับวิถีชีวิตและสังคม

7. การฝึกอ่านมาตรา ก กา บทสอนอ่าน ที่มีตัวสะกดมาตรา ก กา ได้แก่ ก และ ข เป็นตัวสะกดด้านท้ายคำ มาตรา ก กา ที่ปรากฏในหนังสือแบบเรียนเร็วเล่ม 1 นี้ ไม่ได้อธิบายเกี่ยวกับ แม่ เกย หรือ เกอว ไว้

8. การฝึกอ่านมาตรา ก กา กต กบ ในหนังสือแบบเรียนเร็วอธิบายมาตรา ก กา กต กบ หมายถึง บทสอนอ่าน ที่มีตัวสะกด ก ต บ อยู่ในมาตราเดียวกัน กก ตัวสะกดตามมาตราที่ปรากฏ ได้แก่ ก กต ตัวสะกดตามมาตราที่ปรากฏ ได้แก่ ต และกบ ตัวสะกดตามมาตราที่ปรากฏ ได้แก่ บ ซึ่งแต่ละตัวสะกดใน กก กต และกบ

9. การฝึกอ่านอักษรสูง ปรากฏการอธิบายไตรยางศ์กลุ่มอักษรสูง 11 ตัว ได้แก่ ข ฃ ฅ ฐ ฎ ฝ ฝ ฝ ฝ ส ห ประสมกับสระและวรรณยุกต์ต่าง ๆ มีการผันเสียงในระดับที่ 1 และ 2

10. การฝึกอ่านอักษรกลาง ปรากฏการอธิบายไตรยางศ์กลุ่มอักษรกลางจำนวน 9 ตัว ได้แก่ ก จ ฎ ฏ ด ต บ ป อ ประสมกับสระและวรรณยุกต์ต่าง ๆ มีการผันเสียงในระดับที่ 1 และ 2

11. การฝึกอ่านอักษรต่ำ ปรากฏการอธิบายไตรยางศ์กลุ่มอักษรต่ำจำนวน 24 ตัว ได้แก่ ค ฅ ฌ ง ช ซ ฌ ญ ฑ ฒ ณ ท ธ น พ ฟ ภ ม ย ร ล ว ฬ ฮ ประสมกับสระและวรรณยุกต์ต่าง ๆ มีการผันเสียงในระดับที่ 1 และ 2

12. การฝึกอ่านอักษรควบ อักษรควบที่ปรากฏข้อมูลอยู่ในหนังสือแบบเรียนเร็วเล่มที่ 1 นี้ ปรากฏอยู่คนละบทคนละเรื่องกับอักษรกล้ำ ในหนังสือนี้ท่านแยกสอนต่างหาก ต่างจากปัจจุบันซึ่งจะปรากฏข้อมูลอยู่ในเรื่องเดียวกัน อักษรควบในหนังสือแบบเรียนเร็วเล่ม 1 ประกอบด้วย ขย ขม กล ทล ชง ขน สย สร สล ตน มล ตล ปล คย ขน ทย ชล พม พย สว

13. การฝึกอ่านอักษรกล้ำ อักษรกล้ำที่ปรากฏในหนังสือแบบเรียนเร็วเล่มที่ 1 นี้ ปรากฏอยู่คนละบทคนละเรื่องกับอักษรควบในหนังสือนี้ท่านแยกสอนต่างหาก ต่างจากปัจจุบันซึ่งจะปรากฏข้อมูลอยู่ในเรื่องเดียวกัน อักษรกล้ำในหนังสือแบบเรียนเร็วเล่ม 1, 2, 3 ประกอบด้วย กร ขร ตร ปร คร พร ชล ผล กล คล ปล พล ขว กว คว

14. การฝึกอ่านตัวสะกด ในมาตรากัน และมาตรา กก กต กั กับ ที่ปรากฏในหนังสือแบบเรียนเร็วเล่ม 1 ไม่ปรากฏคำอธิบายที่เกี่ยวกับตัวสะกดตรงมาตราหรือไม่ตรงมาตรา แต่มีการอธิบายว่า ตัวสะกดเหล่านี้ปรากฏอยู่ในมาตราดังกล่าว ดังนั้น ตัวสะกดทุกตัวที่ปรากฏในมาตราเหล่านั้นจึงเป็นตัวสะกดตรงมาตราทั้งสิ้น

อภิปรายผล

จากการศึกษาวิเคราะห์กระบวนการเรียนรู้ภาษาไทยของเด็กหัวเมือง
ในแบบเรียนเร็ว เล่ม 1 สามารถอภิปรายผลการศึกษาวิจัย ได้ดังนี้

ผู้วิจัยกำหนดเนื้อหาในแต่ละบทแล้วแบ่งเป็นประเด็นการศึกษา จำนวน 14
ประเด็น 1) การฝึกอ่านพยัญชนะ 2) การฝึกทายตัวพยัญชนะ 3) การฝึกอ่านมาตรา ก กา
4) การฝึกอ่านมาตรา กง 5) การฝึกอ่านมาตรา กัณ 6) การฝึกอ่านมาตรา กัม
7) การฝึกอ่านมาตรา กัย 8) การฝึกอ่านมาตรา กก กด กบ 9) การฝึกอ่านอักษรสูง
10) การฝึกอ่านระดับปานกลาง 11) การฝึกอ่านอักษรต่ำ 12) การฝึกอ่านอักษรควบ
13) การฝึกอ่านอักษรกล้า 14) การฝึกอ่านอักษรกล้า โดยประเด็นการศึกษาดังกล่าว
สอดคล้องกับงานวิจัยของ ภาสพงศ์ ผิวพอใช้ (2564) ที่ศึกษาวิจัยเรื่องการสอน
แจกลูกสะกดคำในแบบเรียนภาษาไทยตั้งแต่สมัยรัชกาลที่ 5 จนถึงปัจจุบัน โดยวิเคราะห์
การสอนอ่านแบบแจกลูกสะกดคำได้ 3 แบบ ตามช่วงเวลาของแต่ละสมัย ในช่วงแรก
จะเป็นการสอนอ่านแบบแจกลูกสะกดคำที่เน้นการแจกลูกทุกคำ ในช่วงต่อมาจะเป็น
การสอนอ่านแจกลูกสะกดคำที่เน้นการแจกลูกบางคำ และการสอนอ่านสะกดคำที่
บูรณาการกับการสอนอ่านแบบอื่น นอกจากนี้ สร้อยสน สกลรักษ์ และคณะ (2560)
ได้ศึกษารูปแบบ วิธีสอน และวิเคราะห์เปรียบเทียบ ผลสัมฤทธิ์ของการสอนอ่าน-เขียน
ภาษาไทย ในระดับประถมศึกษา ในรัชสมัยที่ 9 ผลการวิจัยพบว่า หลักสูตรที่
กระทรวงศึกษาธิการได้ประกาศใช้ใน พ.ศ. 2480 พ.ศ. 2491 พ.ศ. 2498 และ พ.ศ. 2503
เป็นหลักสูตรเน้นเนื้อหา สำหรับภาษาไทยมีการระบุเนื้อหาหลักด้านการอ่านและการเขียน
ภาษาไทย มวลประสบการณ์ และการจัดมวลประสบการณ์ แบบเรียนและแบบหัดอ่าน
หนังสือไทยตามหลักสูตรฯ ช่วงนี้มีเนื้อหาเน้นหลักภาษาไทย โดยให้วิธีสอนแบบการฝึก
อ่านและเขียนสะกดคำ การอ่านเป็นคำและประโยค หลักสูตรฯ ที่ประกาศใช้ ในพ.ศ 2521
และพ.ศ 2533 เป็นหลักสูตรเน้นเนื้อหาที่ระบุมวลความคิดรวบยอดสาระสำคัญจุดประสงค์

การเรียนรู้และให้ใช้วิธีการสอนการอ่านและเขียนแบบทักษะสัมพันธ์หนังสือเรียนมีตัวละครเดินเรื่องโดยให้เริ่มสอนอ่านเป็นคำก่อนให้หัดอ่านและเขียนแบบแจกลูกสะกดคำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2544 และหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 เป็นหลักสูตรอิงมาตรฐานที่ระบุตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางตัวละครในหนังสือเรียนแต่งเป็นชุดและเริ่มใช้ภาพและสีเสริมการฝึกอ่านและการเขียนสะกดคำตามไวยากรณ์โครงสร้างมีกิจกรรมการสอนเสนอไว้ท้ายบทวิธีการสอนหลักที่ครูใช้สอนการอ่านและการเขียนในระดับประถมศึกษาตอนต้นคือการสอนอ่านแบบเขียนแบบแจกลูกสะกดคำและการสอนอ่านเป็นคำเสริมด้วยวิธีการสอนตามยุคสมัย ทั้งนี้การศึกษาวิจัยนี้เพื่อเป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอนในด้านการพัฒนาทักษะการอ่าน การเขียน ในปัจจุบัน โดยสามารถนำผลวิจัยไปพัฒนาเป็นนวัตกรรมสำหรับฝึกอ่านและบูรณาการทางภาษาให้เหมาะสมกับสภาพแวดล้อมของผู้เรียนเพื่อพัฒนาทักษะการอ่าน การเขียน สำหรับนักเรียนที่อ่านไม่ได้ เขียนไม่ได้ ให้มีพัฒนาการทักษะด้านการอ่าน การเขียนที่ดีขึ้น

เอกสารอ้างอิง

ดำรงราชานุภาพ, สมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอ กรมพระยา. (2542). **แบบเรียนเร็ว เล่ม**

1 2 3. โรงพิมพ์การศาสนา.

ธวัช ปุณโณทก. (2538). **วิวัฒนาการแบบเรียนภาษาไทย**. โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

นันทวรรณ โอตสุ และ ไพโรจน์ เต็มเตชาติพงษ์. (2563). การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่อง การเขียนมาตราตัวสะกดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดราชปักษีที่สอนโดยใช้หนังสือเสริมประสบการณ์. **วารสารครุศาสตร์ปริทรรศน์**, 8(1), 103-118.

ปิ่น มาลากุล. (2495). **ประวัติกระทรวงศึกษาธิการ**. โรงพิมพ์คุรุสภา.

ภาสกร ผิวพอใช้. (2564). การสอนอ่านแจกลูกสะกดคำในแบบเรียนภาษาไทยตั้งแต่สงบ บุญคล้าย. (2561). เปรียบเทียบอักษรวิธีการใช้คำบาลีสันสกฤตในภาษาไทยและภาษาเขมร. **วิจิตรวรรณสาร**, 2(1), 14-39.

สมัยรัชกาลที่ 5 จนถึงปัจจุบัน. **วิจิตรวรรณสาร**, 5(1), 68.

สร้อยสน สกลรัตน์. (2560). การศึกษารูปแบบ วิธีสอน และวิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของการสอนอ่าน-เขียนภาษาไทย ในระดับประถมศึกษาในรัชสมัยที่ 9. **วารสารวิธีวิทยาการวิจัย**, 30(3), 2.

Perceptions and Language Learning Strategies of Chinese Students: A Case Study of Chiang Rai Rajabhat University (CRRU)

การรับรู้และกลวิธีการเรียนภาษาของนักศึกษาจีน: กรณีศึกษา
มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย

Natthaphon Santhi*¹ Sirikanya Dawilai² Bhudtree Wetpichetkosol³

ณัฐพล สันธิ*¹ สิริกันยา ดาวิไล² บุตรี เวทพิเชษฐโกศล³

Abstract

This study aimed to explore the Chinese students' perceptions towards studying at Chiang Rai Rajabhat University (CRRU) and to survey their language learning strategies. The study totally recruited 80 third- and fourth-year Chinese students majoring in Thai Language and Culture Program from Faculty of Humanities at Chiang Rai Rajabhat University (CRRU) in the academic year 2019. The questionnaire surveying perceptions and language learning strategies was developed for data collection. The data was calculated for mean and standard deviation. The results revealed that the Chinese students' perceptions towards

* Corresponding author, e-mail: natthaphon.san@crru.ac.th

¹ Lecturer, Dr., Faculty of Humanities, Chiang Rai Rajabhat University

² Lecturer, Faculty of Humanities, Chiang Rai Rajabhat University

³ Lecturer, Faculty of Humanities, Chiang Rai Rajabhat University

Received: April 23, 2021/ Revised: September 26, 2021/ Accepted: October 5, 2021

learning at CRRU, in descending order, were learning environment and facilities, teaching and learning process, family supports and socio-cultural factors at the mean scores of 4.166 (S.D.=0.67), 4.05 (S.D.=0.75), 4.06 (S.D.=0.74). The Chinese students' learning strategy choices, in descending order, were socio-affective strategies, metacognitive strategies, and cognitive strategies at the mean scores of 4.123 (S.D.=0.68), 4.065 (S.D.=0.71), and 3.968 (S.D.=0.73).

Keywords: Students' Perceptions Language Learning Strategies
Chinese Students

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการรับรู้และกลวิธีการเรียนภาษาของนักศึกษาจีนที่มาศึกษาต่อ ณ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย เก็บข้อมูลด้วยแบบสอบถามการการรับรู้และกลวิธีการเรียนภาษาของนักศึกษาจีนที่มาศึกษาต่อ ณ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย กลุ่มเป้าหมายคือนักศึกษาจีน ชั้นปีที่ 3 และ 4 ทั้งหมดจำนวน 80 คน ที่ศึกษาสาขาวิชาภาษาและวัฒนธรรมไทย คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย ในปีการศึกษา 2562 วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติเชิงบรรยาย ผลการวิจัย พบว่า นักศึกษาจีนแสดงความเห็นต่อการรับรู้ 3 ประเด็นเรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อย คือ สภาพแวดล้อมและสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการเรียน กระบวนการจัดการเรียนการสอน การสนับสนุนของครอบครัว และปัจจัยด้านสังคมวัฒนธรรม มีค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน คือ 4.166 (S.D.=0.67) 4.05 (S.D.=0.75) 4.06 (S.D.=0.74) นักศึกษาจีนใช้กลวิธีการเรียนภาษาเรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อย ได้แก่ กลวิธีทางสังคมและจิตพิสัย (Socio-affective) กลวิธีทางอภิปัญญา (Metacognitive) และ กลวิธีทางปัญญา (Cognitive) มีค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน คือ 4.123 (S.D.=0.68) 4.065 (S.D.=0.71) และ 3.968 (S.D.=0.73)

คำสำคัญ: กลวิธีการเรียน การรับรู้ นักศึกษาจีน

Introduction

Chiang Rai Rajabhat University (CRRU) welcomes a large number of Chinese students enrolling in short and long-term courses each year from university partners in Southern China under the student exchange program such as Chuxiong Normal University, Guangxi City College, Pu'er University, Yunnan Jiaotong College, Yunnan Land and Resources Vocational College, Yuxi Normal University, and Jinghong Vocational High School. The Chinese students choose to come to Thailand and Chiang Rai due to friendliness of the people, fundamental infrastructure, affordability, beauty of the landscape, protection, and standard academic considerations (Michael & Trines, 2018). In addition, Chiang Rai posits at the gateway to the GMS Countries (Greater Mekong Subregion) including China making Chiang Rai the strategic focal point under China's Belt and Road Initiative Policy. Therefore, the number of Chinese students at Chiang Rai Rajabhat University increases annually. The study on perceptions and language learning strategies of Chinese students at Chiang Rai Rajabhat University is required to offer insight knowledge on the language learning behaviours of Chinese students. The findings may shed light on better understanding the perceptions of Chinese students towards learning at Chiang Rai Rajabhat University and thus offer useful policy recommendations to consolidate the mechanisms that successfully welcome Chinese students to Chiang Rai Rajabhat University. Also, the findings may offer the guidelines for strategies training that empower the Chinese students' language learning

capability and uphold the instructional reputation of Chiang Rai Rajabhat University among the Chinese students.

Research Objectives

1. To explore Chinese students' perceptions towards studying at Chiang Rai Rajabhat University (CRRU)
2. To survey Chinese students' language learning strategies in studying at Chiang Rai Rajabhat University (CRRU)

Methodology

Eighty Chinese students majoring in Thai Language and Culture Program at Chiang Rai Rajabhat University (CRRU), selected by purposive sampling in their academic year 2019, involved in responding to the questionnaire. The questionnaire was designed for data collection. Three experts in the fields of linguistics and teaching were invited to validate the questionnaire by means of Index of Item-Objective Congruence (IOC) method. The Item-Objective Congruence (IOC) was used to evaluate the items of the questionnaire based on the score range from -1 to +1. If the questionnaire items showed the scores lower than 0.5, those items were revised. In contrast, if the scores were 0.5 or above, those were reserved.

The questionnaire consisted of three parts i.e. demographic characteristics, language learning strategies, and learning perception. Part 1 emphasizes on student's general information such as gender and years

of study. Part 2 surveyed the Chinese students' perceptions towards learning at Chiang Rai Rajabhat University in regard to teaching and learning process, learning environment and facilities, family supports and socio-cultural factors. And, part 3 surveys the Chinese students' language learning strategies taxonomy based on O'Malley and Chamot (1990) including metacognitive strategies, cognitive strategies, and social-affective strategies.

The questionnaire data was calculated for mean (\bar{X}) and standard deviation (S.D).

Results

The questionnaire results were reported in responding to Research Objective 1: To explore Chinese students' perceptions towards studying at Chiang Rai Rajabhat University (CRRU), and Research Objective 2: To survey Chinese students' language learning strategies in studying at Chiang Rai Rajabhat University (CRRU).

Table 1 Gender of Chinese Students

Gender	Frequency (n)	Percentage (%)
Male	27	33.75
Female	53	66.25
Total	80	100

First, this section showed the demographic information of Chinese students studying at CRRU. Table 1 revealed that majority of the Chinese students were 53 females (66.25%) and followed by 27 males (33.75%). This number concurred with the demographic trend in that the rising number of Chinese students seeking for higher education opportunities in China and overseas tended to be more female than male population (Wongcha-um, 2019).

Table 2 Year of Study of Chinese Students

Year of study	Frequency (n)	Percentage (%)
Freshman	0	0
Sophomore	30	37.5
Junior	25	31.25
Senior	25	31.25
Total	80	100

Second, Table 2 showed that, among 80 selected Chinese student samples at CRRU, 30 of them were Sophomore (37.5%), while Juniors and Seniors were equally at 25 (31.25%). The main reason for the Chinese student samples at CRRU showed no freshman year because this group of Chinese students was in a Student Exchange Program between CRRU and universities partners in China. The students were eligible for credits transfer

and thus able to surpass the freshman year at CRRU and start their Year 2 onwards according to the MOU agreement.

Table 3: Chinese Students’ Perceptions on Learning at CRRU

Perception Category	Sub-perceptions	Mean	S.D.	Level
Teaching and Learning Process	1. You are satisfied with the teaching process.	4.25	0.70	High
	2. Teachers inform objectives clearly.	3.81	0.76	High
	3. Teachers have a good interaction with students.	4.03	0.71	High
	4. Teachers are available when I have a question to ask.	4.06	0.83	High
	5. Teachers provide homework appropriately.	4.1	0.75	High
Subtotal		4.05	0.75	High
Learning Environment and Facilities	6. Instructional tools in the classroom are appropriate.	4.05	0.74	High
	7. The learning environment is appropriate.	4.56	0.61	Very High
	8. Dormitory is comfortable.	4.11	0.69	High
	9. Transportation at Chiang Rai Rajabhat University is convenient.	3.94	0.66	High
Subtotal		4.16	0.67	High
Family Supports	10. Parents support me to study at Chiang Rai Rajabhat University.	4.25	0.70	High

Perception Category	Sub-perceptions	Mean	S.D.	Level
and Socio-cultural Adaptation	11. Thai friends comfort me to learn Thai culture easily.	3.83	0.77	High
	12. I can adapt myself to Thai society well.	4.08	0.75	High
	13. I have learned Thai culture happily.	4.08	0.74	High
Subtotal		4.05	0.74	High
Total		4.08	0.72	High

Third, this section outlined the Chinese students’ perceptions towards learning at CRRU in regard to 3 aspects including teaching and learning process, learning environment and facilities, family supports and socio-cultural factors. Table 3 showed that Chinese student samples at CRRU ranked their perception aspects towards learning at CRRU in descending order which were **learning environment and facilities, teaching and learning process, family supports and socio-cultural factors** at the mean scores of 4.17 (S.D.=0.67), 4.05 (S.D.=0.75), 4.06 (S.D.=0.74) respectively. The Chinese students’ perception towards **learning environment and facilities**, in descending order, were “(7) The learning environment is appropriate; (8) Dormitory is comfortable; (6) Instructional tools in the classroom are appropriate; (9) Transportation at Chiang Rai Rajabhat University is convenient.” at the mean scores of 4.56 (S.D.=0.61), 4.11 (S.D.=0.69), 4.05 (S.D.=0.74), 3.94 (S.D.=0.66) respectively.

The Chinese students’ perception towards **teaching and learning process**, in descending order, were “(1) You are satisfied with the teaching process; (5) Teachers provide homework appropriately; (4) Teachers are available when I have a question to ask; (3) Teachers have a good interaction with students; (2) Teachers inform objectives clearly.” at the mean scores of 4.25 (S.D.=0.70), 4.10 (S.D.=0.75), 4.06 (S.D.=0.83), 4.03 (S.D.=0.71), 3.81 (S.D.=0.76) respectively. The Chinese students’ perception towards **family supports and socio-cultural factors**, in descending order, were “(10) Parents support me to study at Chiang Rai Rajabhat University; (12) I can adapt myself to Thai society well; (13) I have learned Thai culture happily; (11) Thai friends comfort me to learn Thai culture easily.” at the mean scores of 4.25 (S.D.=0.70), 4.08 (S.D.=0.75), 4.08 (S.D.=0.74), 3.83 (S.D.=0.77) respectively.

Table 4 Chinese Students’ Language Learning Strategies

Strategy Taxonomy	Sub-strategies	Mean	S.D.	Level
Cognitive Strategies	1. I connect my previous knowledge about vocabulary with its usage to memorize it more easily.	4.2	0.71	High
	2. If I face the same words or phrases many times, it is easier for me to remember it.	3.79	0.74	High

Strategy Taxonomy	Sub-strategies	Mean	S.D.	Level
	3. At my accommodation, I practice the Thai phrases we learned in class regularly.	4	0.71	High
	4. When I am learning Thai, I write down the words I am learning and their connotations with different examples to help me understand the text easily.	3.75	0.75	High
	5. When I learn a new word in Thai, I write it down immediately.	4.1	0.75	High
Subtotal		3.96	0.73	High
Metacognitive Strategies	6. I examine my Thai language.	3.75	0.75	High
	7. I try to study and practice my Thai language regularly.	4.1	0.75	High
	8. I try to recognize my grammatical errors in Thai and figure out why I make them.	4.05	0.74	High
	9. I learn Thai language from my mistakes.	4.56	0.61	Very High
	10. I estimate my Thai improvement.	3.86	0.68	High
Subtotal		4.06	0.71	High
Social-affective Strategies	11. When my instructor corrects my Thai use, it helps me to remember it.	4.01	0.72	High
	12. I feel appreciated when someone corrects my Thai if I use the sentence incorrectly.	3.75	0.75	High

Strategy Taxonomy	Sub-strategies	Mean	S.D.	Level
	13. I practice memorizing Thai with my colleagues.	4.09	0.74	High
	14. I imitate how the teacher pronounces the words.	4.08	0.74	High
	15. I have learned Thai language when doing activities with Thai friends.	4.69	0.46	Very High
Subtotal		4.12	0.68	High
Total		4.05	0.71	High

Finally, this section reported the survey of language learning strategies deployed by Chinese students at CRRU underpinning the learning strategies taxonomy framework by O'Mallet and Chamot (1990) involving cognitive strategies, metacognitive strategies, and socio-affective strategies. Table 4 revealed that the learning strategy choices of Chinese students at CRRU, in descending order, were **socio-affective strategies, metacognitive strategies, and cognitive strategies** at the mean scores of 4.123 (S.D.=0.68), 4.065 (S.D.=0.71), and 3.968 (S.D.=0.73) respectively. **Socio-affective strategies** deployed by Chinese students at CRRU, in descending order, were “(15) I have learned Thai language when doing activities with Thai friends; (13) I practice memorizing Thai with my colleagues; (14) I feel more confidence when imitate how the teacher pronounces the words; (11) When my instructor corrects my Thai use, it helps me to remember it; (12) I feel appreciated when someone corrects my Thai if I use the sentence

incorrectly.” at the mean scores of 4.69 (S.D.=0.46), 4.09 (S.D.=0.74), 4.08 (S.D.=0.74), 4.01 (S.D.=0.72), 3.75 (S.D.=0.75) respectively. **Metacognitive strategies** deployed by Chinese students at CRRU, in descending order, were “(9) I learn Thai language from my mistakes; (7) I try to study and practice my Thai language regularly; (8) I try to recognize my grammatical errors in Thai and figure out why I make them; (10) I estimate my Thai improvement; (6) I examine my Thai language.” at the mean scores of 4.56 (S.D.=0.61), 4.10 (S.D.=0.75), 4.05 (S.D.=0.74), 3.86 (S.D.=0.68), 3.75 (S.D.=0.75) respectively. **Cognitive strategies** deployed by Chinese students at CRRU, in descending order, were “(1) I connect my previous knowledge about vocabulary with its usage to memorize it more easily; (5) When I learn a new word in Thai, I write it down immediately; (3) At my accommodation, I practice the Thai phrases we learned in class regularly; (2) If I face the same words or phrases many times, it is easier for me to remember it; (4) When I am learning Thai, I write down the words I am learning and their connotations with different examples to help me understand the text easily.” at the mean scores of 4.20 (S.D.=0.71), 4.10 (S.D.=0.75), 4.00 (S.D.=0.71), 3.79 (S.D.=0.74), 3.75 (S.D.=0.75) respectively.

Discussion

The findings observed from the Chinese students’ perceptions towards learning at CRRU tended to conform with the previous studies. For example, An (2010) examined the factors affecting decision-making

among 400 Chinese students in making their way to study in Thai universities in his study on An Aspect of Globalization in Higher Education Why Chinese Students Choose to Study in Thailand, Assumption University, Bangkok. The findings revealed that international learning environment was ranked the highest, followed by university reputation and ranking, knowledge gained from their study program while other subsequent influential factors were tuition fees and living costs, and future employment. In this regard, it could be seen that learning environments and facilities played an influential role affecting the perception of Chinese students towards learning at CRRU as well as other universities throughout Thailand. Teaching and learning process also showed strong effect affecting the Chinese students' perception as the students. Another study meeting this trend was Ye (2020), on the study of Factors Affecting the Decision-Making of the Chinese Students to Study in Higher Education Institutions in Thailand, Assumption University, Bangkok. Ye (2020:111) underscored the social factors affecting the Chinese students' decision-making in studying at Thai universities concerned mainly on their surrounding environment factors, in descending order of mean scores i.e. (1) Beautiful touring country; (2) Safety of Thai society; (3) Land of smile, Thai people are kind; (4) Many Thai has Chinese family background; (5) Curriculum strength of Thai institutions (6) English is highly used in Thai speaking setting. An (2010) & Ye (2020) clearly reaffirmed similar trend of the

Chinese students' perception towards their learning at CRRU and other Thai universities nationwide.

The language learning strategies employed by the Chinese students at CRRU, in descending order, were socio-affective, metacognitive and cognitive respectively. This sequential order, to some certain extent, was different from the other studies. For example, Nguyen (2020:44) in the study on Understanding the Use of Listening Strategies in Watching English Captioned Movies by EFL Students at Ho Chi Minh City Industry and Trade College (HITC). This study reported the findings that students' strategy choices, in descending order, were cognitive, meta-cognitive and socio-affective. The plausible explanation for this discrepancy may be the fact that Chinese students at CRRU were all Chinese students learning Thai language without having other foreigners or Thai students sharing their class. This homogeneous classroom context illustrates the preference of socio-affective strategies by Chinese students at CRRU because this strategy option aims to assist students to cooperate with their classmates and to get attentions and clarification from teachers, share the ideas with their peers for better comprehension and more confidence on their learning process, better handling their feelings, motivations or attitudes in studying (Nguyen, 2020:39). Another interesting finding supporting socio-affective strategies preference over the other strategy choices among Chinese students at CRRU were clearly outlined by Cheng (2018), on A Study Improving Intercultural Communicative Competence of Chinese Students

in Thailand, National Institute of Development Administration (NIDA), Thailand. Cheng (2018:104) discussed the reasons underpinning the Chinese students' preference to spending time with their Chinese peers as of the following statements:

“...after spending a period of time in Thailand, most of the Chinese students can speak Thai fairly well, and Thai language is becoming their first language to communicate with Thai people. Many of them still insist however that although they speak better Thai now, they still sometimes have communication problems with Thai people. These Chinese students tend to live in groups. The majority of them naturally wish to have fellow Chinese students as roommates, most of their friends are still Chinese students and when in need, they would ask their Chinese friends for help first.” Cheng (2018:104)

The use of meta-cognitive strategies over cognitive strategies by Chinese students at CRRU was also in line with the trend observed from the past learning strategies studies. For example, Sari et al. (2018), in their study on Language Learning Strategies Used by Successful Students of the English Education Study Program at University of Bengkulu, Indonesia, indicated that metacognitive strategies were dominant among successful students at University of Bengkulu followed by compensation strategies, cognitive strategies, socio strategies, memory strategies and affective strategies. Another study supporting this trend was Rahman (2020), on EFL Learners' Language Learning Strategies: A Case Study of Qassim University,

Saudi Arabia, reported the investigation of language learning strategies among 30 students from level four of the Department of English Language and Translation by using Oxford (1990)'s Strategy Inventory for Language Learning (SILL). The findings pointed out that repeated strategy choices, in descending order, were metacognitive, compensation, social, memory, cognitive, and affective strategies. However, Nguyen (2020:44) showed a contradictory report that the language learning strategy choices among EFL students at Ho Chi Minh City Industry and Trade College (HITC), in descending order, were cognitive, meta-cognitive and socio-affective. The discrepancies among the sequential order and the relationship of language learning strategies choices among learners from different contexts were consistently observed and investigated. For example, Saks and Leijen (2018), in their study on Cognitive and Metacognitive Strategies as Predictors of Language Learning Outcomes, University of Tartu, Estonia, the findings revealed the role of cognitive and metacognitive strategies deployment observed from 269 final-year students of high schools who involved in the standardized English as a state foreign language exam. The results showed that cognitive strategies offered direct effect on students' test results, while metacognitive strategies delivered the indirect effect. Consistently, Supakorn et. Al. (2018) in their study on "Strategies for Better Learning of English Grammar: Chinese vs. Thai" also offered interesting findings on the distinctive strategies preference between Thai and Chinese students learning English grammar. It was found that socio-affective, cognitive and metacognitive

strategies are three key strategy groups that showed learning strategies norms between Thai and Chinese students. For example, Thai students tended to prefer consulting with teachers for explicit grammar learning, and were better at handling negative feeling while learning grammar by using self-encouragement and relaxation for emotional management. However, Chinese students were good at notetaking and revision strategies, but Thai students preferred learning grammar by using tables and mental image memorization. Also, Thais were comfortable with receptive methods while Chinese students chose to work with lesson preview for grammar acquisition. This led to the conclusion that strategy choices could determine different learning preference among learners from different cultural backgrounds. For example, Thai learners learning grammar might prefer visual, auditory and social tasks, but self-directed learning activities might fit the needs of Chinese students such as lesson preview, notetaking and revision tasks. The language learning strategies used among Chinese students at CRRU thus reflected the nature of specific contextual situation of CRRU Student Exchange Program under MOU agreement and clearly portrayed their language learning strategies trend similarly to those reported in the past studies.

Conclusion and Recommendations

This study explores Chinese students' perceptions towards studying at Chiang Rai Rajabhat University (CRRU) and surveys their language learning strategies. The Chinese students' perception aspects towards

learning at CRRU, in descending order, were learning environment and facilities, teaching and learning process, family supports and socio-cultural factors. These perception aspects conformed with other studies such as An (2010) & Ye (2020) showing the Chinese students' perception trend towards learning at CRRU and other Thai universities nationwide. The findings also reported that the language learning strategies deployed by Chinese students' at CRRU based on learning strategies taxonomy framework by O'Mallet and Chamot (1990), in descending order, were socio-affective strategies, metacognitive strategies, and cognitive strategies. The sequential order of language learning strategies employed by the Chinese students at CRRU clearly showed the specific context of the homogenous instructional context of CRRU Student Exchange Program and reflected the Chinese students' language learning strategy behaviors.

The recommendations for this study were proposed within 2 aspects of perceptions and language learning strategies of Chinese students at CRRU. First, perceptions of Chinese students towards learning at CRRU offer useful recommendations for devising international programs policy with an aim to successfully attract Chinese students at CRRU. For example, the previous studies and this study have reaffirmed that Chinese students seemed to concentrate on learning environment and facilities, followed by teaching and learning process, family supports and socio-cultural factors. In this regard, the university should pay attention on uplifting the physical environments that enhance learning environment

and facilities and thus promote teaching and learning process such as academic and intercultural promotion center and clubs for international students. The studies on Chinese students' perception seem limited to only the undergraduate level. This therefore may offer an opportunity to further probe into a new context of Chinese students at the graduate level since Ye (2020) emphasized that due to the One Belt One Road Policy of Chinese Government and fierce competition in job market in China have triggered high interests of Chinese students in pursuing the graduate education from overseas universities that included Thailand as Ye (2020:7) pointed out that the number of Chinese students enrolling in the graduate programs in Thailand had increased from 15.1% in 2013 to 29.8% in 2018, and this trend seems to exist for many years to come. Second, language learning strategies, it could be observed and reaffirmed that language learning strategies are vital for success in the language learning because if the students can manipulate their language learning strategies or, in other words, if the students are expert in using language learning strategies, they can develop their performances, interests, self-confidence, and attitude towards becoming successful in foreign languages learning (Rahman, 2020). This therefore leads to the recommendation that strategies training may be the answer to empower the students' language learning capability in realm of utilizing language learning strategies. CRRU, therefore, needs to offer language learning strategies training for the incoming Chinese students in order to facilitate their learning capacity at CRRU. This is also

suggested in the study by Cheng (2018:109-110) which stated that “improving language training, enhancing students’ language proficiency, and empowering intercultural communicative competence training will be beneficial to the social adaptation and academic adaptation of Chinese students in Thailand.” The final remarks on language learning strategies empowerment perhaps lie upon the language learning strategies training program which can benefit the overall instructional process and participants that include students, teachers, study program and educational institution executives for development and revision of their study programs especially for international students. In addition, the discrepancies and incongruence among sequential order of the strategy taxonomy studies as well as various versions of strategy taxonomies may offer the room for further insight investigation and further studies in this area.

References

- An, Z. C. (2010). **An Aspect of Globalization in Higher Education: Why Chinese Students Choose to Study in Thailand** [Master's thesis]. Assumption University.
<https://repository.au.edu/handle/6623004553/1913>.
- Cheng, Y. (2018). **A Study on Improving Intercultural Communicative Competence of Chinese Students in Thailand**.
<https://repository.nida.ac.th/bitstream/handle/662723737/4375/b204599e.pdf>.
- Nguyen, H.D.N. (2020). Understanding EFL Students' Use of Listening Strategies in Watching English Captioned Movies. **Vietnam Journal of Education**, 4(2), 37-46. <http://vje.vn/index.php/journal/article/download/18/18>.
- O'malley, J. M. & Chamot, A. U. (1990). **Learning strategies in second language acquisition**. Cambridge university press.
- Oxford, R. (1990). **Language learning strategies**. New York.
- Rahman, M.M. (2020). **EFL Learners' Language Learning Strategies: A Case Study at Qassim University**. **Advances in Language and Literary Studies**.
<https://www.journals.aiac.org.au/index.php/all/article/view/6428>.
- Saks, K. & Leijen, Ä. (2018). Cognitive and metacognitive strategies as predictors of language learning outcomes. **psihologija**, 51(4), 489-505. <https://www.ceeol.com/search/article-detail?id=745173>.

- Sari, P. Y., Sofyan, D., & Hati, G. M. (2018). Language Learning Strategies Used by Successful Students of the English Education Study Program at University of Bengkulu. **Journal of English Education and Teaching**, *4*(2), 68-75.
- Supakorn, P., Feng, M., & Limmun, W. (2018). Strategies for Better Learning of English Grammar: Chinese vs. Thais. **English Language Teaching**, *11*(3), 24-39.
- Ye, Y. (2020). Factors Affecting the Decision-Making of the Chinese Students to Study in Higher Education Institutions in Thailand. **Romphruek Journal: Kirk University**, *38*(1), 101-117.
<https://so05.tci-thaijo.org/index.php/romphruekj/article/view/214045>.

The Market Perception of Tourism Destination for Chinese Promotion in Chiang Rai, Thailand 基于中国市场推广的泰国清莱旅游目的地感知研究

袁敏*¹ 张树花² 孙福元³

YUAN MIN*¹ ZHANG SHUHUA² SUN FUYUAN³

摘要

泰国清莱自然风景资源、山地民族旅游资源及人文艺术资源丰富，但是却不为大多数中国民众所知。通过设计调研问卷，了解中国民众的清莱旅游需求，并通过中国民众对于清莱旅游目的地的感知现状，深入挖掘清莱特色旅游资源，结合旅游目的地的成功因素，以及中国民众的旅游需求，我们进而挖掘出四类具有明显清莱特征的旅游目的地供中国潜在游客体验。并从中国民众了解旅游目的地的途径与形式，提出了清莱的旅游目的地更有效触达中国民众的推广策略与具体事项。从而提升当地旅游资源品味，吸引更多的潜在游客，促进当地经济发展。

关键词：中国市场、感知、旅游目的地、泰国清莱、推广

Abstract

There are rich natural scenery resources, mountain ethnic tourism, humanities and arts resources in Chiang Rai, Thailand; but they are not known to the most Chinese travelers through the design of survey questionnaires, and from the Chinese travelers' perception of Chiang Rai's tourist destinations. We learned more about the tourism needs of Chinese travelers in Chiang Rai, the research result showed the success factors of tourism destinations. The unearthed four types of tourism destinations with obvious characteristics of Chiang Rai to experience for potential Chinese tourists. We learned about the ways and forms of tourist destinations from the Chinese. We will deeply explore the unique tourism resources of Chiang Rai, and propose corresponding promotion strategies to enhance the taste of local tourism resources, attract more potential tourists to promote local economic development.

Keywords: Chinese Market Perception Tourism Demand
Chiang Rai Thailand Promotion

选题背景及意义

清莱府为泰国北部边境的省府，西北与缅甸接壤，东北与老挝相连。面积为 11,678 平方公里，辖下 18 个县，截至 2020 年，清莱的人口约为 1,198,218 人（泰国国家统计局统计数据）。这里还分布着众多少数民族。清莱自然风景资源、山地民族旅游资源及人文艺术资源丰富，被誉为“艺术之城”。新冠疫情爆发前，中国旅游出境游市场非常火爆，新冠疫情爆发后，全球旅游业都遭受了致命的打击，但是随着疫情的逐步控制以及全球经济复苏的需求，旅游行业必将得到恢复。中国市场作为泰国最大的旅游客源市场，但是清莱却不为大多数中国民众所知。因此对中国民众的泰国旅游需求进行调研，在此基础上了解中国民众对于清莱旅游目的地的感知现状，深入挖掘清莱特色旅游目的地，多元化清莱旅游目的地推广策略，这将会有助于更好的将泰国优质旅游目的地推荐给中国民众，优化中国游客的泰国旅游体验。

相关文献

在旅游文献中，形象往往被视为一系列行为的预期，其可能反应在一个地点或者一次活动，或者是自发的或者是通过简易的在实际经历之前从其它媒介获得的信息。因为形象认知是多维的(Chen,2001; Echtner & Ritchie,1993; Gartner & Hunt,1987; Gunn,1972) Gartner (1987)描述了旅游目的地形象作为品牌的方式，并且是旅游者以及旅游产品和服务的提供者对于相关吸引物的属性的感知，这些活动和吸引物在目的地范围是可达的。且对旅游目的地的这种印象最终会影响其满意度及游后行为。Baker & Crompton (2000) 一直以来注意到

关于文献回顾的形象研究实际上将目的地属性的感知质量进行衡量。目的地是旅游设施和服务的综合，这就表明，如同其它的商品和服务，目的地由许多复合目的地属性组合，这也就决定了对特定旅游情境下，对特别旅游者具有吸引力。这些跟泰国给中国客人的认知是息息相关的。泰国的旅游可以说不管是从旅游资源还是旅游市场、相关从业人员都是比较规范的，是被中国游客公认的满意度比较高的国家。再加上泰国纯朴的民风、友善的泰国人民，这里成为中国客人在东南亚国家中的首选之地也是理所应当的。

但作为“艺术之都”，且具有丰富旅游资源的清莱相比其它热门的旅游目的地，中国游客却少得很多。文章将于前人的研究理论为依据，分析说明清莱中国游客稀少的原因，并提出相应对策。

研究方法

为了更好的调研泰国北部山区清莱旅游目的地在中国民众心中的感知，以此更好的挖掘清莱特色旅游目的地，设计出更有泰国北部风情的旅游线路，从而有利于更多的中国潜在游客来此地旅游体验，特设计了一份调查问卷，并把问卷提交给中国三所高校研究旅游的三位专家检查修正，最后形成《泰国清莱旅游目的地感知》的问卷调查问卷，问卷内含十个问题，九个单选题，一个多选题。问卷内容集中在泰国旅游资源感知、旅游资源获取渠道、最喜欢的旅游项目类型、最希望得到的旅游体验、心意的行程时间、愿意支付的旅游花费、对导游能力的期望以及根据问卷的旅游名录及基本介绍，选择感兴趣的旅游景点等维

度，最终得出的结论有助于我们更好的从市场层面了解中国民众对于清莱旅游目的地的感知。

研究的主题主要集中在对中国民众对于清莱旅游目的地的感知，因此在样本选择方面，没有特定的针对性，只要是中国民众即可；考虑到部分中国民众可能完全不知晓泰国清莱，因此问卷的设计更多的是引导性问题，了解民众心中对于最心意的旅游类型、旅游体验的感知。问卷主要采用问卷星软件进行设计，并通过微信朋友圈和 QQ 链接进行随机发放并可转载，共搜集 175 份样本数据，分布在中国十个省份，其中湖南省占比 62.86%，广东省占比 17.14%，根据清莱国际机场往返中国的固定航班在新冠疫情之前，清莱直飞中国的国内城市主要是深圳、成都、昆明、西双版纳、长沙。因此研究湖南省、广东省的样本数据有较强的针对性。

调查结果分析

（一）、中国民众的清莱旅游需求

通过问卷调查得出对于中国民众而言，泰国印象最深的旅游区域首选曼谷、其次普吉岛，而清莱只占有 6.86%；泰国最吸引人的旅游资源海滨风光占比 53.71%，人文建筑景观、山地民族风情景观及森林自然风光分别占比 27.43%、10.86%及 8%，而清莱恰恰远离海滨，以人文艺术、民族风情及自然景观见长。在赴泰旅游方式的选择方面，选择自助游的占比 68.57%，根据中国领队及计调的访谈资料得出，泰国的重游率很高，大多数前来泰国旅游的中国民众，第一次会选择跟团前往曼谷或海滨旅游，而第二次及之后会选择自助游前往泰国清迈或其它的旅游目的地。就清

莱的旅游体验需求而言，45.15%的中国民众希望能够体验当地的休闲文化（吃喝玩乐）；59.43%的中国民众希望可以停留3-5天；愿意支付旅游花费1000-2000元人民币的占比34.86%，2000-3000元人民币的占比28.57%；对于导游能力需求意向中，推荐具有本地区特色旅游资源的能力及设计安排吃住行游购娱一条龙服务的能力各占比38.29%；感兴趣的旅游景点排名前三的分别是清莱夜市、辛哈公园及拉玛九世皇艺术中心。

（二）、中国民众对于清莱旅游目的地的感知现状

目前中国民众可触达国外旅游目的地介绍的视频网站下载量排名前三的分别是爱奇艺视频、腾讯视频播放器及优酷客户端；还有一些经典的常用小视频APP，如抖音、快手、微视、梨视频、美拍、西瓜小视频等；以及中国年轻人高度聚集的文化社区和视频平台哔哩哔哩。有一定旅游经验的中国游客在出行前会从马蜂窝、驴妈妈、穷游网、携程网、途牛网、小红书、同程旅游等旅游资讯网站上寻求相应的旅游资源介绍，在飞猪、爱彼迎、猫途鹰、美团等平台上直接购买旅游目的地的机票、餐饮或住宿。

就整个清莱旅游目的地在上述中国媒体渠道的展示现状而言，主要存在如下四个方面的问题：第一以个人游记为主，旅游目的地的介绍内容较为简单，专题性的介绍较少；第二以清迈清莱连线游览为主，对清莱旅游目的地进行单独介绍的内容不多；第三清莱旅游目的地的介绍主要集中在白庙、金三角等知名度较高的景区，清莱诸多小众旅游目的地涉及较少；第四缺少政府官方或旅游行业的宣传，大多为民间游记。清莱旅游目的地通过国际媒体渠道展示给中国民众的现状中也存在如下四个方面的问题：一

是 YOUTUBE、FACEBOOK 等网站内容无法触达中国游客，如清莱皇家大学人文学院番秀英博士在 YOUTUBE 上上传了“同游汉语”系列节目，录制了 8 个带中文字幕的清莱旅游目的地介绍，其中不乏清莱极具特色的小众旅游目的地，但是这类视频中国游客无法观看；二是部分英文网站景区介绍更新速度较慢，如 CHIANGRAITIMES 网站上关于清莱部分旅游目的地的介绍的内容有些甚至是 8 年前的资料，没有获得及时更新；三是现有的旅游目的地中文介绍视频及软文较少；四是清莱特色休闲文化目的地如咖啡馆、艺术画廊等中文宣传较少。

结论

(一)、清莱特色旅游目的地挖掘

文章的研究目标之一就是深入挖掘清莱特色旅游目的地，在对旅游目的地进行挖掘的过程中，需要考虑到三个立足点，一是旅游目的地的成功因素，二是游客的有效需求，三是旅游目的地的特色资源。旅游目的地成功的保障性因素主要包括一定的市场知名度、良好的旅游设施、完善的公共服务以及较强的可进入性。目前在中国的跟团游旅游市场上，主要存在两类清莱旅游目的地推广资料，一是在清莱停留 5 天时间的泰国老挝缅甸三国寻游记行程，另一类就是以清迈旅游为主导，在清莱停留一到两天时间的清迈清莱两地游行程。三国寻游记行程中，包含了白庙、大象骑行、清莱夜市、金三角（大佛、牌坊、鸦片博物馆、船游湄公河）、长颈族村、翠峰茶园、阿卡部落村、美斯乐村、地热温泉、蓝庙及双龙白庙九塔寺等景点，含人文艺术、山地民族风情、自然体验等特色项目，这些景区

都是清莱目前发展的较为成熟的旅游目的地，也能让游客较大程度的体验清莱旅游目的地的特色；而清迈清莱两地游行程中，清莱的旅游目的地安排较少，大多数集中在白庙、金三角等地。根据美团网上的景点精选榜排名，清莱旅游目的地中占据客户评价满分5分的旅游目的地主要有白庙、黑庙、蓝庙、湄公河、辛哈公园、双龙白庙九塔寺、皇太后行宫、翠峰茶园、美斯乐村、荣誉钟塔及孔雀王庙。

通过查询现有的清莱中英泰语纸质文献资料、旅游网站，访谈当地的旅游事务部门、旅游从业人员，以及旅游目的地的现场调研，结合中国各类旅游资讯网站及旅游视频网站上的清莱旅游目的地推送介绍，共设计了13个有特色的清莱旅游目的地选项（附上简短的特色说明），供中国民众进行多项选择，最终的数据显示如下：清莱夜市（美食、小商品、荣誉钟塔）84%；艺术中心（拉玛九世皇艺术中心、诗灵通公主文化交流中心、当地艺术家艺术中心）56.57%；辛哈公园（热气球节、音乐节）、王太后行宫及花园65.71%；清莱花展36.57%；翠峰茶园24.57%；边境华人村（美斯乐村、满堂村、满星叠村）34.86%；大象训练营32.57%；长颈族村、山地民族博物馆30.86%；指天山、帕党山（云海、日出、露营等）48.57%；磐禧村、磐明村（特色咖啡馆、民宿、泰缅边境）34.86%；睡美人山洞（泰国足球少年被困及获救地）20%；金三角（泰缅老交界地）、美赛口岸（泰缅边境）36.57%；寺庙（白黑蓝庙、双龙白庙九塔寺、玉佛寺等）36%；清盛古城42.29%。

结合旅游目的地的成功因素，以及中国民众的旅游需求，可以挖掘四类有明显清莱特征旅游目的地供中国潜在游客体验，第一类是以清盛古城为代表的历史古城探究；

第二类是以辛哈公园音乐节、热气球节、清莱花展为代表的重大节事旅游目的地；第三类是以华人村寨、山地民族村寨为代表的特色村寨及山川景区；第四类是符合年轻人打卡需求的以磐禧村、磐明村、当地艺术馆、画廊、博物馆为代表的体现当地历史渊源和独特休闲风光的网红咖啡馆及网红艺术馆。

（二）、清莱旅游目的地推广策略

文章的研究目标之二就是为了让清莱的旅游目的地更有效的触达中国民众，需要更多的高质量有中文讲解和字幕的旅游目的地介绍视频及软文投放在中国民众可以接触到的网站及APP上。在旅游目的地视频投放渠道方面，可以选择腾讯网、优酷网、爱奇艺网、土豆网等在线视频网站上，同时在今日头条、天天快报、一点资讯等资讯客户端及马蜂窝、驴妈妈、穷游网、携程网、途牛网、小红书、同程旅游等旅游资讯客户端投放软文介绍资料；在微信、QQ、微博等社交平台上以及抖音、快手、秒拍、美拍、微视、梨视频、西瓜视频等短视频网站上聚集大量的流量及热度，从而更好的引爆清莱的小众旅游目的地。

在旅游目的地推广视频及软文中，也需要重视旅游目的地的讲解内容及方法，这样一方面能够增强清莱旅游目的地在中国游客心目中的影响力，另一方面也可以让中国游客更好的感知清莱特色旅游资源。依据旅游目的地的划分原则，可以将其分为自然风光类、人文景观类及二者兼之三类旅游目的地，在自然风光类旅游目的地介绍时，应该注重介绍其形态特征、内涵特征及独特价值，在人文景观类旅游目的地介绍时，应该强调其历史背景、作用用途、特色欣赏、价值地位以及名人评价。讲解方法可以多元化，

采用概述法按照先后顺序、因果关系等对景观进行有条有理地讲解方式；采用问答法先提出问题，然后再进行自我回答，吸引对方的注意；采用突出重点法，突出代表性的景观，突出游客感兴趣的内容；采用虚实结合法，将典故、故事、传说与景观介绍有机结合起来；采用类比法，进行同类相似类比或同类相异类比。

如果是文献资料较少的小众旅游目的地，如清莱当地民众喜爱探访的休闲地磐明村，则需要在当地进行实地访谈调研，搜集有价值的旅游讯息。磐明村地处泰缅边境，青山环绕，有着丰富的自然生态旅游资源和人文景观资源。从睡美人山到皇太后花园，完全生态，可以爬山、露营、搭帐篷、看山顶日出。通过与泰国第一位获得身份证明的山地民族居民马财杰老人访谈交流，得出很多当时拉玛九世皇巡查当地时的重要的历史资料，在泰国公众心目中极具影响力。旅游产品也很丰富，有当地特色咖啡，有提供给皇室饮用的大山里直接采摘的野生茶，曾用来招待拉玛九世皇。如果适时规划一个从睡美人山一直到皇太后花园五天的旅游行程游客可以在睡美人山的鼻子部位（海拔1302米处）看日出美景，旅居山地民族村寨，品饮皇室贡茶及当地特色咖啡，品尝哈尼族特色餐饮，全方位感受泰缅边境的吃住行游购娱，深度体验原生态的自然风景、民族特色风情及休闲文化，满足各类感官的需求，实现全身心的放松。

总体而言，泰国北部山区清莱拥有特色自然风景资源、山地民族旅游资源及人文艺术资源，但是在特色目的地的挖掘及中国民众可触达的媒介宣传方面存在着障碍。因此，根据中国民众的旅游需求，通过查询现有的清莱中英

泰语纸质文献资料、旅游网站，访谈当地的旅游事务部门、旅游从业人员，以及旅游目的地的现场调研等方法，录制中文推广视频及软文，将其上传至中国民众可以触达的各类网站、APP 及社交平台上，既可以更好的挖掘特色旅游资源，提升当地旅游资源品味；又能够宣传推广泰北旅游，吸引更多的潜在游客，满足游客需求，促进当地经济发展。

研究建议

（一）扩大调查样本，应对政府旅游宣传部门，以及涉及清莱旅游路线的旅游公司的宣传策略进行调查分析，进一步找出是否有影响中国游客触达清莱旅游的相关因素。

（二）对中国人所能触及到有关泰国旅游信息的路径进行统计分析，找出面向中国游客的有效宣传途径。

（三）在此研究的基础上，对泰国其它府治进行相关研究，以促进它府的旅游发展。

参考文献

- Affee Yee Yeow-Fei. 鸟瞰清莱 .(2016).]. 清莱： Knowledge Media Group Ltd.
- Chen. (2001);触摸清莱. Chiangrai Governor's Chiangrai Provincial Hall.
[Http://scholar.google.co.th](http://scholar.google.co.th)
- 孔陝，拉塔纳斯马坤，番秀英等 (2015). 傣族色彩之旅.
清莱：清莱省政府.
- 许龙才. 创作白庙的动力源泉. 安玛麟印刷及出版业有限公司
《泰国北部完全旅行指南》编委会. (2011). 泰国北部完全旅行指南. 北京：人民交通出版社.
- 长空出版编辑部. (2014). 清迈+清莱 素可泰 泰北全境.
北京：中国旅游出版社.
- 清莱 (2015). 清莱泰国旅游业事务所.
- 帕耀府—清莱府旅游线路 (2015). 清莱：泰国旅游局驻清莱分局.
- 清莱府. Nuntapun printing and Creative Studio.

ข้อกำหนดของบทความต้นฉบับ วารสารฟ้าเหนือ

วารสารฟ้าเหนือ กำหนดตีพิมพ์ปีละ 2 ฉบับ (มกราคม-มิถุนายน และ กรกฎาคม-ธันวาคม) วารสารยินดีตีพิมพ์บทความวิจัย (Research Article) บทความวิชาการ (Academic Article) บทวิจารณ์หนังสือ (Book Review) เพื่อตีพิมพ์ตามที่เห็นสมควรและไม่อยู่ในระหว่างการพิจารณาลงพิมพ์ในวารสารใด ๆ โดยมีขอบเขตเนื้อหาครอบคลุมศาสตร์สาขาดังต่อไปนี้ มนุษยศาสตร์ในด้านประวัติศาสตร์และโบราณคดี ปรัชญาและศาสนา ภาษาและภาษาศาสตร์ วัฒนธรรมและประเพณี วรรณกรรม ศิลปะ ดนตรีและการแสดง สาขาสังคมศาสตร์ ในด้านสังคมศาสตร์ สังคมวิทยาและมานุษยวิทยา การพัฒนาสังคม และชาติพันธุ์ศึกษา ซึ่งกองบรรณาธิการจะพิจารณาต้นฉบับ (Manuscript) ตามข้อกำหนดของรูปแบบวารสาร และส่งให้ผู้ทรงคุณวุฒิในสาขา (Peer Review) จำนวน 3 ท่าน เป็นผู้อ่าน หากผู้ทรงคุณวุฒิมีข้อเสนอแนะในการปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติม บทความอาจถูกตัดแปลงแก้ไขเนื้อหา รูปแบบและสำนวนตามที่กองบรรณาธิการเห็นสมควร กองบรรณาธิการจะส่งข้อเสนอแนะให้แก่ผู้นิพนธ์เพื่อดำเนินการ หากผู้นิพนธ์มีเหตุผลตามหลักวิชาการที่ไม่สามารถดำเนินการตามข้อเสนอแนะได้ ขอให้ชี้แจงเป็นลายลักษณ์อักษรโดยกองบรรณาธิการจะพิจารณาการตีพิมพ์ เพื่อให้วารสารมีคุณภาพในระดับมาตรฐานและนำไปอ้างอิงได้

การจัดเตรียมต้นฉบับ

ความยาวของบทความ 15 – 20 หน้ากระดาษ A5 (14.8 x 21 ซม.)
ตั้งค่าน้ำกระดาษโดยเว้นขอบบน 3.3 ซม. ขอบซ้าย 2 ซม. ขอบขวาและขอบล่าง 2 ซม.
บทความให้ใช้รูปแบบตัวอักษร ดังนี้

ภาษา	รูปแบบตัวอักษร	ขนาด
ภาษาไทย	TH SarabunPSK	14
ภาษาอังกฤษ	TH SarabunPSK	14
ภาษาจีน (อักษรจีนและตัวสะกดพินอิน)	SimSun	10
ภาษาเกาหลี	HY 신명조	9
ภาษาญี่ปุ่น	MS Mincho	9
ดนตรี	Opus Text	10
สัทอักษร (IPA)	Doulus SIL	11

รายละเอียดการจัดเตรียมต้นฉบับบทความ ดังนี้

รายการ	ลักษณะตัวอักษร	รูปแบบการพิมพ์	ขนาดตัวอักษร			หมายเหตุ
			ไทย/อังกฤษ	จีน	เกาหลี	
ชื่อบทความ	ตัวหนา	กึ่งกลาง	18	12	11	
ชื่อผู้เขียน	ปกติ	ชิดขวา	12	9	8	
Corresponding Author Email และ ตำแหน่งหน่วยงานต้นสังกัด	ปกติ	เชิงบรรทัด	10	8	7	
บทคัดย่อ	ตัวหนา	ชิดซ้าย	14	10	9	
เนื้อหาบทคัดย่อ	ปกติ	กระจายแบบไทย	14	10	9	ย่อหน้า 1 ซม. จำกัด 150 – 300 คำ
คำสำคัญ/Keywords	ตัวหนา	ชิดซ้าย	14	10	9	ตามด้วย : จำกัด 3 – 5 คำ
หัวข้อหลัก	ตัวหนา	ชิดซ้าย	14	10	9	ไม่ใส่เลขลำดับที่
หัวข้อย่อย	ตัวหนา	-	14	10	9	ย่อหน้า 1 ซม. ใส่หมายเลขลำดับที่
เนื้อหาบทความ	ปกติ	กระจายแบบไทย	14	10	9	ย่อหน้า 1 ซม.
เนื้อหาในหัวข้อย่อย (ถ้ามี)	ปกติ	กระจายแบบไทย	14	10	9	ย่อหน้า 1.5 ซม.
ชื่อตาราง	ตัวหนา	ชิดซ้าย	14	10	9	ระบุไว้ตรงตาราง
แหล่งที่มาตาราง	ปกติ	ชิดซ้าย	14	10	9	ระบุไว้ได้ตรง
ชื่อภาพ/แผนภูมิ	ตัวหนา	กึ่งกลาง	14	10	9	
แหล่งที่มาภาพ/แผนภูมิ	ปกติ	กึ่งกลาง	14	10	9	
หมายเลขหน้า	ปกติ	ด้านล่างขวา	14	10	9	ตั้งแต่นับฉบับบทความ
เนื้อหาอ้างอิง	ปกติ	ชิดซ้าย	14	10	9	

ส่วนประกอบของบทความ ดังนี้

ลำดับ	รายการ	รายละเอียด
1.	ชื่อเรื่องบทความ	<p>การระบุชื่อบทความมีรายละเอียดของภาษาที่ใช้ในการเขียนดังนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) ภาษาไทย : ภาษาไทยและภาษาอังกฤษ 2) ภาษาอังกฤษ : ภาษาอังกฤษและภาษาไทย 3) ภาษาจีน : ภาษาจีนและภาษาอังกฤษ 4) ภาษาเกาหลี : ภาษาเกาหลีและภาษาอังกฤษ 5) ภาษาญี่ปุ่น : ภาษาญี่ปุ่นและภาษาอังกฤษ
2.	ชื่อผู้เขียนทุกคน	<p>การระบุชื่อผู้เขียนโดยให้ใช้ภาษาที่เขียนบทความและตามด้วยภาษาอังกฤษ รายละเอียดการเขียนเชิงอรรถ ดังนี้</p> <p>บทความวิจัย/ วิชาการ:</p> <p>* Corresponding author, email: ¹ ตำแหน่งทางวิชาการ/ หน่วยงานต้นสังกัด</p> <p>บทความวิจัย (วิทยานิพนธ์) :</p> <p>* Corresponding author, email: ¹ นักศึกษาระดับปริญญา...../ หลักสูตร/ หน่วยงานต้นสังกัด ² อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ (หลัก/ร่วม)/ ตำแหน่งทางวิชาการ/ หน่วยงานต้นสังกัด รายละเอียดของการเขียนแต่ละภาษาในส่วนเชิงอรรถดังนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) ภาษาไทย : ภาษาไทยและภาษาอังกฤษ 2) ภาษาอังกฤษ : ภาษาอังกฤษ 3) ภาษาจีน : ภาษาจีนและภาษาอังกฤษ 4) ภาษาเกาหลี : ภาษาเกาหลีและภาษาอังกฤษ 5) ภาษาญี่ปุ่น : ภาษาญี่ปุ่นและภาษาอังกฤษ

ลำดับ	รายการ	รายละเอียด
3.	บทคัดย่อ	ภาษาที่ใช้เขียนบทคัดยื่อดังนี้ 1) ภาษาไทย : ภาษาไทยและภาษาอังกฤษ 2) ภาษาอังกฤษ : ภาษาอังกฤษและภาษาไทย 3) ภาษาจีน : ภาษาจีนและภาษาอังกฤษ 4) ภาษาเกาหลี : ภาษาเกาหลีและภาษาอังกฤษ 5) ภาษาญี่ปุ่น : ภาษาญี่ปุ่นและภาษาอังกฤษ ความยาวไม่เกิน 150 – 300 คำ พร้อมระบุ คำสำคัญ/ Keywords จำกัด 3 – 5 คำ
4.	บทความ	บทความแต่ละประเภทครอบคลุมประเด็นดังนี้ 1) บทความวิชาการ ประกอบด้วย บทนำ เนื้อหา และบทสรุป 2) บทความวิจัย ประกอบด้วย บทนำ วัตถุประสงค์ ทบทวนวรรณกรรม หรือแนวคิดและทฤษฎี (ถ้ามี) วิธีการวิจัย ผลการวิจัย สรุปผลและอภิปรายผล 3) บทความวิจารณ์หนังสือ ประกอบด้วย บทนำ เนื้อหาโดยย่อ บทความวิจารณ์หนังสือ
5.	เอกสารอ้างอิง	ใช้การอ้างอิงแบบ APA 7
6.	รูปภาพ แผนภูมิ ตารางประกอบ หรืออื่น ๆ (ถ้ามี)	ต้องมีหมายเลขกำกับในบทความ อ้างอิง แหล่งที่มาของข้อมูลให้ถูกต้องชัดเจน และไม่ละเมิดลิขสิทธิ์ของผู้อื่น ใช้รูปภาพสีหรือขาว-ดำที่ มีความคมชัด (ไฟล์รูปชนิด TIFF หรือ JPEG ความละเอียดไม่น้อยกว่า 300 dpi ขนาดไฟล์ไม่น้อยกว่า 500 KB)

การอ้างอิงในเนื้อหา (Citing references in text)

1. การอ้างอิงในเนื้อหาใช้ระบบนาม-ปี โดยมีรูปแบบการเขียนดังนี้

1.1 ผู้แต่ง 1 คน

ไทย	ชื่อ/สกุล/(ปี) หรือ (ชื่อ/สกุล,/ปี)
อังกฤษ	สกุล/(ปี) หรือ (สกุล,/ปี)

เครื่องหมาย / หมายถึง เว้นวรรค 1 ระยะ

ตัวอย่าง

อาภิสรา พลนรัตน์ (2562) ได้วิจัยเรื่อง...

...และกำหนดระยะเวลาจบการศึกษา สอนทั้งวิชาสามัญและศาสนา (อัลฉนิกา สายน้ำเย็น, 2559)

...shows that the younger generations of those sections of the community one would (Trugil, 2000)

1.2 ผู้แต่ง 2 คน

ไทย	ชื่อ/สกุลและชื่อ/สกุล/(ปี) หรือ (ชื่อ/สกุลและชื่อ/สกุล,/ปี)
อังกฤษ	สกุล/and/สกุล/(ปี) หรือ (สกุล/&/สกุล,/ปี)

ตัวอย่าง

นภัทร อังกรสินธนา และ อาภิสรา พลนรัตน์ (2559) กล่าวถึง...

...และการรณรงค์การป้องกันการปราบปรามยาเสพติดระดับโลก Sony and Aunty (1999) ดังรายละเอียด...

1.3 ผู้แต่ง 3 คนขึ้นไป

ไทย	ชื่อ/สกุลและคณะ/(ปี) หรือ (ชื่อ/สกุลและคณะ,/ปี)
อังกฤษ	สกุล/et/al./(ปี) หรือ (สกุล/et/al.,/ปี)

ตัวอย่าง

มณี จำปาแพง และคณะ (2560) กล่าวถึง...

...ได้แบ่งองค์ประกอบของการพูดภาษาไว้ 5 ประการ... (Bartz et al., 1979)

2. การอ้างอิงมากกว่าสองแหล่งข้อมูลให้เขียนเรียงตามลำดับอักษร ดังนี้

...สอดคล้องกับผลการศึกษาของอลิสตา คุ่มเคี่ยม (2562) และ นภัทร อังกูรสินธนา (2562)...

...หรือสิ่งที่เกิดกับมนุษย์ (อภิวิช เกิดดี, 2549; มัณฑนา แสงสี, 2558)

...การวัดที่มีตัวแปรแฝงหลายตัว (Embretson & Reise, 2000; Marveldeet al., 2006)

3. การอ้างอิงจากข้อมูลจากแหล่งข้อมูลระดับทุติยภูมิ

3.1 การอ้างอิงหน้าข้อความ

งานของผู้เขียน (1) ถูกอ้างอิงในงานของผู้เขียน (2)	
ไทย	ชื่อ ¹ /สกุล ¹ /(ปี,/อ้างถึงใน/ชื่อ ² /สกุล ² ,/ปี).....
อังกฤษ	สกุล ¹ /(ปี,/as cited in/สกุล ² ,/ปี).....

ตัวอย่าง

Arnett (2000, as cited in Claiborne & Drewery, 2010) suggests there is an emerging adult stage in the lifespan of humans, covering young people between the ages of 18 and 25 years.

3.2 การอ้างอิงท้ายข้อความ

งานของผู้เขียน (1) ถูกอ้างอิงในงานของผู้เขียน (2)	
ไทย	...(ชื่อ ¹ /สกุล ¹ ,/ปี/อ้างถึงใน/ชื่อ ² /สกุล ² ,/ปี)...
อังกฤษ	...(สกุล ¹ ,/ปี/as cited in/สกุล ² ,/ปี)...

ตัวอย่าง

... (Snow, 2006 as cited in Goldstein et al., 2013) ...

4. การอ้างอิงจากบทสัมภาษณ์

การเขียนอ้างอิงจากบทสัมภาษณ์ กรณีไม่มีการเผยแพร่เป็นสาธารณะ ให้เขียนอ้างอิงในเนื้อหาเท่านั้น โดยไม่ต้องใส่เป็นรายการอ้างอิงท้ายเล่ม

ตัวอย่าง

ไกรสิทธิ์ จามรจันทร์สาขา (ชีวิตในเมืองกรุง, 1 มิถุนายน 2559)

(รุ่งโรจน์ ต้นประดิษฐ์, การพูดในที่ชุมชน, 8 ตุลาคม 2558)

E.-M. Paradis (personal communication, February 24, 2020)

(J. Brown, personal communication, April 27, 2019)

5. การอ้างอิงข้อมูลกรณีที่ไม่ชื่อผู้เขียน

ไทย (ชื่อเรื่อง"/ปีที่เผยแพร่) หรือ "ชื่อเรื่อง"/ (ปีที่เผยแพร่)

อังกฤษ ("Title", /ปีที่เผยแพร่) หรือ "Title"/ (ปีที่เผยแพร่)

ตัวอย่าง

(“ธรรมะดับทุกข์: ทุกข์สุขอยู่ที่ใจ”, 2548)

“ธรรมะดับทุกข์: ทุกข์สุขอยู่ที่ใจ” (2548)

(“Smile Coffee”, 2019)

“Smile Coffee” (2019)

* กรณีที่ไม่มีวันที่เผยแพร่ปรากฏ ให้ใส่ ม.ป.ป. หรือ n.d.

* กรณีที่มีปรากฏเฉพาะ พ.ศ. หรือ ค.ศ. ให้ใส่แค่ ปี เท่านั้น

* ถ้าชื่อเรื่องมียาวเกินมากเกินไป ให้ใส่เฉพาะ คำแรก ๆ ของชื่อเรื่องเท่านั้น

การเขียนรายการอ้างอิง (References)

หนังสือ (ในรูปแบบรูปเล่ม/อิเล็กทรอนิกส์ที่ไม่มีเลข DOI)

1) ผู้แต่ง 1 คน

ไทย	ชื่อ/สกุล./ (ปีพิมพ์)*/ชื่อเรื่อง/(พิมพ์ครั้งที่)**./สำนักพิมพ์.*/URL (ถ้ามี)
อังกฤษ	สกุล./อักษรย่อชื่อ./ (ปีพิมพ์)*/ชื่อเรื่อง/(พิมพ์ครั้งที่)*/สำนักพิมพ์./URL (ถ้ามี)

ตัวอย่าง

อดิวัชร พนางงศ์ไพศาล. (2547). **หลักการโยธวาทิต** (พิมพ์ครั้งที่ 1).
มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย.

องอาจ อินทนิเวศ. (2560). **ดนตรีชาติพันธุ์ในเชียงราย** (พิมพ์ครั้งที่ 1).
มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย.

<http://drive.google.com/file/d/1HiTWiRh1Er73hVYIMh1cYWzQiaNl>

Fennel, F. (2008). **A Conductor's Interpretive Analysis of Masterworks for Band** (3th ed.). Meredith.

2) ผู้แต่ง 2 คน

ไทย ชื่อ/สกุลและ/ชื่อ/สกุล/(ปีพิมพ์)/ชื่อเรื่อง/(พิมพ์ครั้งที่)/สำนักพิมพ์./URL (ถ้ามี)
อังกฤษ สกุล./อักษรย่อชื่อ./&/สกุล./ชื่อ/(ปีพิมพ์)/ชื่อเรื่อง/(พิมพ์ครั้งที่)/
////////สำนักพิมพ์./URL (ถ้ามี)

ตัวอย่าง

กัลยาณี สายสุข และ อติวิษฐ์ พนาพงศ์ไพศาล. (2559). **ดนตรีไทย** (พิมพ์ครั้งที่ 1). มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย.

Williamson, J.E., Battisti, F., & Corporon, E. (2008). **Rehearsing The Band** (3rd ed.). Meredith.

Zeinali, A. A., & Lisec, A. (2017). **English Conversation**. (2nd ed.). Chiang Rai University.

<http://www.cru.ac.th/file/2017/1HiTwiRh1Er73hVYIMh1cYRzQiafl>

* กรณีไม่ปรากฏปีที่พิมพ์ให้ใส่ (ม.ป.ป.) หรือ (n.d.)

** กรณีพิมพ์ครั้งที่ 1 ไม่ต้องระบุครั้งที่พิมพ์

*** กรณีไม่ปรากฏเมืองหรือสำนักพิมพ์ให้ใส่ (ม.ป.ท.) หรือ (n.p.)

3) ผู้แต่ง 3-20 คน ให้ใส่ชื่อทุกคน

ไทย	ชื่อ ¹ /สกุล ¹ ,/ชื่อ ² /สกุล ² ,/ชื่อ ³ /สกุล ³ ,/ชื่อ ⁴ /สกุล ⁴ ,/ชื่อ ⁵ /สกุล ⁵ ,/ชื่อ ⁶ /สกุล ⁶ ,/และ/ชื่อ ⁷ / /////สกุล ⁷ ./ (ปีพิมพ์)/ชื่อเรื่อง/(พิมพ์ครั้งที่)/สำนักพิมพ์. /URL (ถ้ามี)
อังกฤษ	สกุล ¹ ,/อักษรย่อชื่อ ¹ ./สกุล ² ,/อักษรย่อชื่อ ² ./สกุล ³ ,/อักษรย่อชื่อ ³ ./สกุล ⁴ ,/ /////อักษรย่อชื่อ ⁴ ./สกุล ⁵ ,/อักษรย่อชื่อ ⁵ ./สกุล ⁶ ,/อักษรย่อชื่อ ⁶ ./&/สกุล ⁷ ,/ /////อักษรย่อชื่อ ⁷ ./ (ปีพิมพ์)/ชื่อเรื่อง/(พิมพ์ครั้งที่)/สำนักพิมพ์. /URL (ถ้ามี)

ตัวอย่าง

ธัญญา สังข์วิจิตรา, กัลยาณี สายสุข, อติวัชร พนางพาศ์ไพศาล, ศุภรัตน์

อินทนิเวศ, ยุพาวดี นิสวอนนุตรพันธ์, กฤษณพล ทีครุช, และ

จักรกริช ฉิมนอก. (2557). **สุนทรียภาพสร้างสรรค์.**

มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่.

Johnson, N. R., Olivares, J. G., Zeinali, A. A., & Lisec, A. (2018).

Structure of English. Chiang Rai University.

หนังสือ (ในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ที่มีเลข DOI)

ไทย ชื่อ/สกุล/(ปีพิมพ์)/ชื่อเรื่อง/(พิมพ์ครั้งที่)/สำนักพิมพ์./https://doi.org/เลข DOI
 อังกฤษ สกุล,/อักษรย่อชื่อ./(ปีพิมพ์)/ชื่อเรื่อง/(พิมพ์ครั้งที่)/สำนักพิมพ์.
 //https://doi.org/เลข DOI

ตัวอย่าง

Jackson, L. M. (2019). The psychology of prejudice: From attitudes to social action (2nd ed.). American Psychological Association. https://doi.org/10.1037/0000168-000

* กรณีหนังสืออิเล็กทรอนิกส์มีการเผยแพร่ทั้งแบบรูปเล่มและแบบดิจิทัล ให้ระบุชื่อสำนักพิมพ์ตามแบบรูปเล่ม

หนังสือแปล

ไทย สกุล,/อักษรย่อชื่อ./(ปีพิมพ์)/ชื่อเรื่องภาษาต้นฉบับ/[ชื่อหนังสือภาษาไทย]/
 //...(พิมพ์ครั้งที่)/สำนักพิมพ์.
 อังกฤษ สกุล,/อักษรย่อชื่อ./(ปีพิมพ์)/ชื่อเรื่องภาษาต้นฉบับ/[ชื่อหนังสือ ภาษาอังกฤษ]/
 //...(พิมพ์ครั้งที่)/สำนักพิมพ์.

ตัวอย่าง

โมกิ, เคน. (2561). **อิกิไก ความหมายของการมีชีวิตอยู่** [The Little Book of Ikigai]. (พิมพ์ครั้งที่ 3). มูฟฟับริชชิง.
 Süskind, P. (2010). **Perfume** [Das Parfum]. Penguin.

บทในหนังสือ

ไทย	ชื่อ/สกุล./ (ปี พิมพ์)./ชื่อบทหรือชื่อบทความ./ใน/ชื่อบรรณาธิการ/(บ.ก.)/ /////ชื่อหนังสือ/(น./เลขหน้า)/สำนักพิมพ์.
อังกฤษ	สกุล./อักษรย่อชื่อ./ (ปี พิมพ์)./ชื่อบทหรือชื่อบทความ./in/ชื่อบรรณาธิการ/ ///// (Ed. หรือ Eds.)/ชื่อหนังสือ/(pp./เลขหน้า)/สำนักพิมพ์.

ตัวอย่าง

ดุขฎิ มีป้อม และ นิลวรรณ ถมั่งรักษ์สัตว์. (2551). วัฒนธรรมดนตรี
ภาคเหนือ. ใน สุระ ดามาพงษ์ และ ทวีศักดิ์ จริงกิจ (บ.ก.),
ดนตรี -นาฏศิลป์ (น. 5-6). วัฒนาพานิช.

Liora, B., (2021). Craftsmanship in Academia: Skilled
Improvisation in Research, Teaching, and Leadership. In
M. L. Espeland
(Ed.), (pp. 3–12). Springer.

* กรณีที่ไม่ปรากฏนามผู้แต่ง ให้ใส่ชื่อเรื่องแทน ตัวอย่าง แผนการศึกษาแห่งชาติ
ฉบับที่ 8 พ.ศ. 2540-2544....

บทความในวารสารแบบรูปเล่ม/อิเล็กทรอนิกส์ที่ไม่มี DOI

ไทย ชื่อ/สกุล/(ปี พิมพ์)/ชื่อบทความ/ชื่อวารสาร./เลขของปีที่(เลขของฉบับที่)/เลขหน้า.
อังกฤษ สกุล/อักษรย่อชื่อ/(ปี พิมพ์)/ชื่อบทความ/ชื่อวารสาร./เลขของปีที่(เลขของฉบับที่)/
/////เลขหน้า.

ตัวอย่าง

อดิวิษฐ์ พนาพงศ์ไพศาล. (2561). ภูมิปัญญาทางด้านดนตรีกับการสืบทอดและการอนุรักษ์ของ 7 กลุ่มชาติพันธุ์ชุมชนตำบลลาวา อำเภอกำแพงแสน จังหวัดเชียงราย. *วารสารดนตรีรังสิต*, 13(2), 89-103.

Leman, L. (2021). Co-regulated timing in music ensembles: A Bayesian listener perspective. *Journal of New Music Research*, 50(2), 121-132.

บทความในวารสารอิเล็กทรอนิกส์ (มี DOI)

ไทย ชื่อ/สกุล/(ปี พิมพ์)/ชื่อบทความ/ชื่อวารสาร./เลขของปีที่(เลขของฉบับที่)/
/////เลขหน้า./https://doi.org/เลข doi
อังกฤษ สกุล/อักษรย่อชื่อ/(ปี พิมพ์)/ชื่อบทความ/ชื่อวารสาร./เลขของปีที่(เลขของฉบับที่)/
/////เลขหน้า./https://doi.org/เลข doi

ตัวอย่าง

Herbst-Damm, K. L., & Kulik, J. A. (2005). Volunteer support, marital status, and the survival times of terminally ill patients. *Health Psychology*, 24(1), 225-229.

<https://doi.org/10.1037/0278-6133.24.2.225>

* กรณีที่ DOI แบบที่ใช้เดิมยาวและซับซ้อน ผู้เขียนสามารถเลือกใช้ DOI แบบสั้นหรือแบบยาวก็ได้

หนังสือพิมพ์และหนังสือพิมพ์ออนไลน์

ไทย ชื่อ/สกุล/(ปี,/วัน/เดือน)/ชื่อคอลัมน์./ชื่อหนังสือพิมพ์./เลขหน้า.*
อังกฤษ สกุล,/อักษรย่อชื่อ/(ปี,/เดือน/วัน)/ชื่อคอลัมน์./ชื่อหนังสือพิมพ์./เลขหน้า.*

ตัวอย่าง

พงษ์พรรณ บุญเลิศ. (2561, 15 สิงหาคม). เติลนิวีร์ว่าไรดี: ‘สื่อพิพิธภัณฑ’
เชื่อมยุคสมัย เข้าถึงด้วย ‘มิติใหม่’ อินเทอร์เน็ต. เติลนิวีร์, 4.
Brody, J. E. (2007, December 11). Mental reserves keep brain
agile. *The New York Times*. <http://www.nytimes.com>

วิทยานิพนธ์ปริญญาดุษฎีบัณฑิตและวิทยานิพนธ์ปริญญาโท

(Doctoral dissertation/ Master's thesis)

1) วิทยานิพนธ์ปริญญาดุษฎีบัณฑิตและวิทยานิพนธ์ปริญญาโทที่ไม่ได้ตีพิมพ์

ไทย ชื่อ/สกุล/(ปีที่เผยแพร่)/ชื่อวิทยานิพนธ์/[วิทยานิพนธ์ปริญญาดุษฎีบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์
/////หรือ วิทยานิพนธ์ปริญญาโทไม่ได้ตีพิมพ์]/ชื่อมหาวิทยาลัย.
อังกฤษ สกุล,/อักษรย่อชื่อ/(ปีที่เผยแพร่)/ชื่อวิทยานิพนธ์/[Unpublished doctoral
/////dissertation or Unpublished master's thesis]./ชื่อมหาวิทยาลัย.

ตัวอย่าง

รณชัย ศิลากร. (2547). ผลของโครงการปฏิบัติสมาธิเบื้องต้นตามทฤษฎี
ของมาสโลว์ [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทไม่ได้ตีพิมพ์].
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

Jung, M. S. (2014). **A structural equation model on core competence of nursing students** [Unpublished doctoral dissertation]. Choong-Ang University.

2) วิทยานิพนธ์ปริญญาคุณศึกษบัณฑิตและวิทยานิพนธ์ปริญญาโทฉบับที่จดจากเว็บไซต์ (ไม่อยู่ในฐานข้อมูลเชิงพาณิชย์)

ไทย	ชื่อ/สกุล/(ปีที่เผยแพร่)/ชื่อวิทยานิพนธ์/[วิทยานิพนธ์ปริญญาคุณศึกษบัณฑิต หรือ //////วิทยานิพนธ์ปริญญาโทฉบับที่จดจากเว็บไซต์/ชื่อมหาวิทยาลัย/ชื่อเว็บไซต์./URL
อังกฤษ	สกุล./อักษรย่อชื่อ/(ปีที่เผยแพร่)/ชื่อวิทยานิพนธ์/[Doctoral dissertation or //////Master's thesis,/ชื่อมหาวิทยาลัย./ชื่อเว็บไซต์./URL

ตัวอย่าง

วรารกรณ์ โพธิ์ศรีประเสริฐ. (2545). การพัฒนาโปรแกรมการปรับปรุงการพูดสำหรับครูปฐมวัยโดยใช้เทคนิคการละคร [วิทยานิพนธ์ปริญญาคุณศึกษบัณฑิต, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย]. Chulalongkorn University Intellectual Repository (CUIR).

<http://cuir.car.chula.ac.th/handle/123456789/302>

Ata, A. (2015). **Factor effecting teacher-child communication skill & self efficacy beliefs: An investigation on preschool teachers** [Master's thesis, Middle East Technical University]. Middle East Technical University Library. <http://etd.lib.metu.edu.tr/upload/12619101/index.pdf>

* กรณีที่เป็นเอกสารออนไลน์ ให้เติม URL ต่อจากเลขหน้า

3) วิทยานิพนธ์ปริญญาตรีบัณฑิตและวิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต จากฐานข้อมูลเชิงพาณิชย์

ไทย ชื่อ/สกุล/(ปีที่เผยแพร่)/ชื่อวิทยานิพนธ์/(หมายเลข UMI หรือ เลขลำดับอื่น ๆ)/
/////////[วิทยานิพนธ์ปริญญาตรีบัณฑิต หรือวิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต,
/////////ชื่อมหาวิทยาลัย]/ชื่อฐานข้อมูล.
อังกฤษ สกุล,อักษรย่อชื่อ/(ปีที่เผยแพร่)/ชื่อวิทยานิพนธ์/(หมายเลข UMI หรือ
/////////เลขลำดับอื่น ๆ)/[Doctoral dissertation or Master's thesis,
/////////ชื่อมหาวิทยาลัย]/ชื่อฐานข้อมูล.

ตัวอย่าง

Hoontrakul, P. (1997). Asymmetric information, turnover anomaly, no trade and the short sale constraint: Theory and evidence (UMI No. 9721389) [Doctoral dissertation, Thammasat University]. ProQuest Dissertations and Theses database.

เอกสารประกอบการประชุม/การประชุมวิชาการ ที่ไม่มี proceeding (Symposium)

ไทย	ชื่อ/สกุล./ (ปี./วันที่./เดือน)./ชื่อเรื่องที่น่าสนใจ./ใน/ชื่อ/(ประธาน),/ชื่อหัวข้อการประชุม/[Symposium]./ชื่อการประชุม./สถานที่ประชุม.
อังกฤษ	สกุล./อักษรย่อชื่อ./ (ปี./เดือน./วันที่)./ชื่อเรื่องที่น่าสนใจ./In/อักษรชื่อย่อ./สกุล./ (Chair),/ชื่อหัวข้อการประชุม/[Symposium]./สถานที่ประชุม.

ตัวอย่าง

De Boer, D., & LaFavor, T. (2018, April 26-29). The art and significance of successfully identifying resilient individuals: A person-focused approach. In A. M. Schmidt & A. Kryvanos (Chairs), **Perspectives on resilience: Conceptualization, measurement, and enhancement** [Symposium]. Western Psychological Association 98th Annual Convention, Portland, OR, United States.

รายงานการประชุมเชิงวิชาการ (Proceeding)

1) ในรูปแบบรูปเล่มหนังสือ

ไทย ชื่อ/สกุล./(ปี)./ชื่อบทความ./ในชื่อบรรณาธิการ/(บ.ก.)./ชื่อหัวข้อการประชุม./
/////ชื่อการประชุม/(น./เลขหน้า)/ฐานข้อมูล.
อังกฤษ สกุล./อักษรย่อชื่อ./(ปี)./ชื่อเรื่อง./Inชื่อบรรณาธิการ/(Ed. หรือ Eds.)/
/////ชื่อหัวข้อการประชุม./ชื่อการประชุม/(pp./เลขหน้า)/ฐานข้อมูล.

* กรณีมีเลข DOI หรือ URL ให้เติมต่อท้ายจากฐานข้อมูล ตัวอย่าง ฐานข้อมูล./https://doi.org/xxxx

ตัวอย่าง

พัชรภา ตันติชูเวช. (2553). การศึกษาทั่วไปกับคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ในประเทศมาเลเซียและสิงคโปร์ ศึกษาโดยเปรียบเทียบกับประเทศไทย. ใน ศิริชัย กาญจนวาสี (บ.ก.), **การขับเคลื่อนคุณภาพการศึกษาไทย. การประชุมวิชาการและเผยแพร่ผลงานวิจัยระดับชาติ** (น. 97-102). คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

Katz, I., Gabayan, K., & Aghajan, H. (2007). A multi-touch surface using multiple cameras. In J. Blanc-Talon, W. Philips, D. Popescu, & P. Scheunders (Eds.), **Lecture notes in computer science: Vol. 4678. Advanced concepts for intelligent vision systems** (pp. 97-108). Springer-Verlag. https://doi.org/10.1007/978-3-540-74607-2_9

2) ในรูปแบบวารสาร

ไทย ชื่อ/สกุล/(ปี)/ชื่อเรื่อง/ชื่อเรื่องย่อ/ชื่อวารสาร,/เลขของปีที่(เลขของฉบับที่),/
/////เลขหน้า./URL

อังกฤษ สกุล/อักษรย่อชื่อ/(ปี)/ชื่อเรื่อง/ชื่อเรื่องย่อ/ชื่อวารสาร,/เลขของปีที่(เลขของฉบับที่),/
/////เลขหน้า./URL

* กรณีมีเลข DOI หรือ URL ให้เติมต่อท้ายจากฐานข้อมูล ตัวอย่าง ชื่อฐานข้อมูล/<https://doi.org/xxxx>

ตัวอย่าง

กัลยาณี สายสุข. (2561). การเฝ้าระวังทางวัฒนธรรมเพื่อการดำรงอยู่ของ
ช่างทำเครื่องดนตรีพื้นเมืองในจังหวัดเชียงราย. **วารสาร
มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรธานี**,
7 (ฉบับพิเศษ), 19-31.

Vaccaro, V. L. (2004). The evolution of business models and
marketing strategies in the music industry.

International Journal on media management,
6(1&2), 46-58.

<https://doi.org/10.1080/14241277.2004.9669381>

เอกสารที่ไม่ได้ตีพิมพ์ (เอกสารประกอบการเรียน)

ไทย ชื่อ/สกุล/(ปี)/ชื่อเอกสาร/[เอกสารที่ไม่ได้ตีพิมพ์]/คณะ/มหาวิทยาลัย.

อังกฤษ สกุล/อักษรย่อชื่อ/(ปี)/ชื่อเอกสาร/[Unpublished manuscript]/คณะ/
/////มหาวิทยาลัย.

ตัวอย่าง

อัสนิกา สายน้ำเย็น. (2559). **ไวยากรณ์ภาษาญี่ปุ่น** [เอกสารไม่ได้ ตีพิมพ์].

โปรแกรมวิชาภาษาเอเชียตะวันออก คณะมนุษยศาสตร์, มหาวิทยาลัย
ราชภัฏเชียงใหม่.

Saisuk, K. & Pidokrajt, N. (2012). **Music and India**. [Unpublished
manuscript]. Collage of Music, Mahidol University.

เว็บไซต์

ไทย ชื่อ/สกุลผู้เขียน/(ปี,/วัน/เดือนที่เผยแพร่)/ชื่อบทความ/ชื่อเว็บไซต์./URL

อังกฤษ สกุล/อักษรย่อชื่อผู้เขียน/(ปี, เดือน/วันที่เผยแพร่)/ชื่อบทความ/ชื่อเว็บไซต์./URL

- * กรณีที่ไม่มีวันที่เผยแพร่ปรากฏ ให้ใส่ (ม.ป.ป.) หรือ (n.d.)
- * กรณีที่มีปรากฏเฉพาะ พ.ศ. หรือ ค.ศ. ให้ใส่แค่ (ปี) เท่านั้น
- * กรณีชื่อผู้เขียนและชื่อเว็บไซต์เป็นชื่อเดียวกัน ให้ตัดชื่อเว็บไซต์ออก

ตัวอย่าง

อนันต์ ลือประดิษฐ์. (2559, 10 มีนาคม). **ดนตรีเชื่อมมิตรภาพไทย-กัมพูชา**.
กรุงเทพธุรกิจ.[https://www.bangkokbiznews.com/news/
detail/690141](https://www.bangkokbiznews.com/news/detail/690141)

Cross, A. (2016, January 6). **Will Streaming Kill Downloading in
2017**. A journal of musical thing. [http://ajournalof
musicalthings.com/will-streaming-kill-downloading-2017](http://ajournalof
musicalthings.com/will-streaming-kill-downloading-2017)

วิธีการจัดเรียงรายการอ้างอิง

1. การเรียงตามลำดับอักษร

ภาษาไทย

ใช้หลักการเดียวกับการเรียงคำในพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน โดยเรียงตามรูปพยัญชนะ ก-ฮ ส่วนคำที่ขึ้นต้นด้วยพยัญชนะเดียวกันให้เรียงตามรูปสระ ดังนี้
 อะ ฺว ฺวะ อา อ ๑ อิ อี อี อู อุ เออะ เอ ๑เอน ๑เอน ๑เอียะ ๑เอือ ๑เอือะ แอ แอะ โอะ ๑อะ ๑ไอ

ภาษาอังกฤษ

ใช้หลักการเดียวกับการเรียงคำใน Dictionary โดยเรียง A-Z ตัวอย่าง Singh, Y., มาก่อน Singh Siddhu, N. Villafuerte, S. A., มาก่อน Villa-Lobos, J.

2. การเรียงลำดับงานหลายงานที่มีชื่อผู้แต่งคนแรกเป็นชื่อคนเดียว

2.1 ถ้าชื่อผู้แต่งทุกคนเหมือนกัน ให้จัดเรียงตาม ปีที่พิมพ์

ตัวอย่าง เพ็ญพรรณ เจริญพร. (2548).

เพ็ญพรรณ เจริญพร. (2550).

Cabading, J. R., & Wright, K. (2000).

Cabading, J. R., & Wright, K. (2001).

2.2 ถ้าชื่อผู้แต่งที่แตกต่างกัน ให้จัดเรียงตาม งานที่มีชื่อผู้แต่งคนเดียว มาก่อน งานที่มีชื่อผู้แต่งคนอื่นร่วม

ตัวอย่าง ถิรนนท์ อนุวัชศิริวงศ์. (2550).

ถิรนนท์ อนุวัชศิริวงศ์ และ พิรุณ อนุวัชศิริวงศ์. (2552).

Alleyne, R. L. (2001).

Alleyne, R. L., & Evans, A. J. (1999).

2.3 ถ้าชื่อผู้แต่งคนแรกเป็นคนเดียวกันและชื่อผู้แต่งคนที่สอง หรือคนที่สามต่างกัน **ให้จัดเรียงตาม** ลำดับอักษรตัวแรกของชื่อสกุลของผู้แต่งคนที่สอง และคนที่สามตามลำดับ

ตัวอย่าง จักร ดิงศรัทย์, จุฑา เทียนไทย, และ คำนวณ บัญชา. (2549).

จักร ดิงศรัทย์, จุฑา เทียนไทย, และ พิบูล ทวีรัตน์. (2551).

Boockvar, K. S., & Burack, O. R. (2007).

Boockvar, K. S., Carlson LaCorte, H., Giambanco, V.,

Friedman, B., & Siu, A. (2006).

2.4 ถ้าชื่อผู้แต่ง คนแรกมีชื่อ สกุล เหมือนกัน **ให้จัดเรียงตาม** ลำดับอักษรย่อชื่อต้น และชื่อกลางของชื่อผู้แต่งคนแรก

ตัวอย่าง Mathur, A. L., & Wallston, J. (1999).

Mathur, S. E., & Ahlers, R. J. (1998).

บทความวิจัย

ภูมินามชื่อโรงเรียนประถมศึกษาในสังกัด สพป. เขต 2 จังหวัดสงขลา

Toponymy of Naming Schools in Songkhla Primary Educational Service Area Office

จริญญา ทาริกานนท์ และคณะ *Jarinya Tarikanon and Others*

การใช้ถ้อยคำสื่ออารมณ์ของบทเพลงทองคำในรายการ The Golden Song
เวทีเพลงเพราะ

Using Words to Express the Emotions from the Impressive Songs on the
Television Show of Thai Singing Contest, “The Golden Song”

จันทร์ทิมา นวลเพชร และคณะ *Jantima Nuanpet and Others*

ประณามบทในคำฉันท์ดุขภูมิล่วงกล่อมช้าง : การศึกษารูปแบบด้านการประพันธ์
และเนื้อหา

Invocation in The Elephant Pacification Poems:a Studies on the forms of
Literature and Context

ณัฐพล ใจเอี่ยม *Nattapol Chaiaiam*

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการใช้ภาษาจีนกลางตามทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของ
นักศึกษาหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิตสาขาภาษาจีน มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่

The Factors that Affect in Using Mandarin Chinese Based on the 21st
Century Learning Skills of the Fourth-year Students from the Bachelor of
Arts Program in Chinese Language, Chiang Rai Rajabhat University

ตฤพงค์ ชิววินวิไลพร และคณะ *Danuphong Cheewinwilaiptom and Others*

วิเคราะห์กระบวนการเรียนรู้ภาษาไทยของเด็กหัวเมือง ในแบบเรียนเร็ว เล่ม 1
Analysis of the Thai Language Learning Process of the Children of the
City In the Fast Study, Volume 1

อ๊ช มั่นต่อการ *Tach Montokam*

Perceptions and Language Learning Strategies of Chinese Students:
A Case Study of Chiang Rai Rajabhat University (CRRU)

การรับรู้และกลวิธีเรียนภาษาของนักศึกษาจีน: กรณีศึกษา
มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่

ณัฐพล สันธิ และคณะ *Natthaphon Santhi and Others*

The Market Perception of Tourism Destination for Chinese Promotion in
Chiang Rai, Thailand

基于中国市场推广的泰国清莱旅游目的地感知研究

YUAN MIN and Others

ติดต่อกองบรรณาธิการวารสารฟ้าเหนือ

คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่

80 หมู่ 9 ถนนพหลโยธิน อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ 57100

Email : fanueajournal@crru.ac.th โทร. 0-5377-6013 ต่อ 1210

หรือติดต่อบรรณาธิการ อ.ดร.อาภิสรา พลนรัตน์ (0-9185-3693-6)